

Λιαχόνα

**Καταλαβαίνοντας
την ιερή θυσία του
Σωτήρος, σελ. 34**

**Γιατί το να είσαι αδύναμος δεν
είναι αμαρτία, σελ. 20**

**Πώς να επιτύχουμε στην
οικογενειακή βραδιά, σελ. 10, 80**

*«Ποιος άνθρωπος από σας, αν έχει εκατό πρόβατα, και χάσει ένα από αυτά, δεν αφήνει τα ενενήντα εννέα στην έρημο και πηγαίνει αναζητώντας το χαμένο, μέχρις ότου το βρει;
»Και βρίσκοντάς το, το βάζει επάνω στους ώμους του, χαίροντας».*

Κατά Λουκάν 15:4-5

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- 4** **Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: Ο Πρόεδρος Μόνσον καλεί για θάρρος**
Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον
- 7** **Μήνυμα Επισκεπτριών Διδασκαλισσών: Τα στοιχεία χαρακτήρα του Ιησού Χριστού – χωρίς δόλο και υποκρισία**

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ

- 14** **Η πνευματική επιρροή των γυναικών**
Από την Στάρλα Αουερκαμπ Μπάτλερ
Η επιρροή σας ως γυναίκα εκτείνεται πέρα από αυτό που μπορεί να δει κανείς.
- 20** **Δεν είναι αμαρτία να είσαι αδύναμος**
Από την Γουέντυ Ούλριχ
Μάθετε πώς να ξεχωρίζετε τις αμαρτίες από τις αδυναμίες και πώς να μετατρέπετε τις αδυναμίες σε δυνατά στοιχεία.

26 **Θρησκεία καθαρή**
Από τον Πρεσβύτερο Κρίστοφερ Γουάντελ
Διαβάστε αυτά τα τρία βήματα για την ανιδιοτελή υπηρετηση.

30 **«Βοήθα με, Θεέ μου»**
Από τον Τζόνθαν Γουέστοβερ
Το τραγούδι ενός ύμνου έφερε μια μεγάλη αλλαγή σε αυτήν την οικογένεια Κορεατών ερευνητών.

34 **Η ανιδιοτελής και ιερή θυσία του Σωτήρος**
Από τον Πρόεδρο Μπίοντ Πάκερ
Μέσω της εξιλέωσης του Σωτήρος μπορούμε να αποπληρώσουμε τους πνευματικούς λογαριασμούς μας της αμαρτίας και της ενοχής.

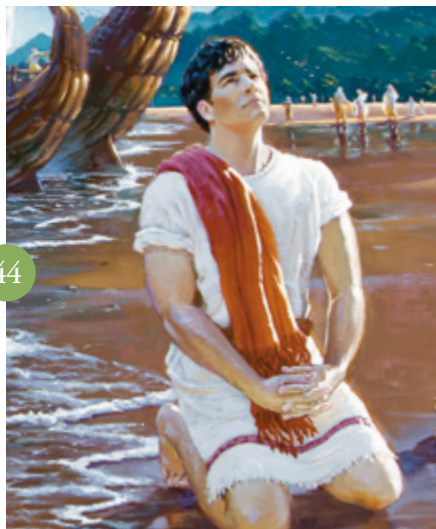
80 **100 χρόνια οικογενειακής βραδιάς**
Το 1915 ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ και οι σύμβουλοι του προσκάλεσαν τα μέλη να αρχίσουν να έχουν οικογενειακή βραδιά, εξηγώντας το πλαίσιο της, τους στόχους και τις ευλογίες της.

ΤΜΗΜΑΤΑ

- 8** **Μιλάμε για τον Χριστό: Η δύναμη της πίστεως**
Από την Άμπερ Μπάρλοου Νταλ
- 10** **Το σπίτι μας, η οικογένειά μας: Οικογενειακή βραδιά – μπορείτε να το καταφέρετε!**
- 12** **Κλασικά του Ευαγγελίου: Ανέστη**
Από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι
- 40** **Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών**

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Έμπροσθεν: Ο δρόμος προς Εμμαούς, υπό Liz Lemon Swindle. Απαγορεύεται η αντιγραφή. Εντός του εξώφυλλου: Φωτογραφία υπό Jim Jeffery. Εντός του οπισθόφυλλου: Φωτογραφία εικονογράφησης υπό Cody Bell.

44

44 Προχωρήστε με πίστη

Από τον Πρεσβύτερο Άντονι Πέρκινς
Μάθετε από τον Νεφί τι να κάνετε όταν αντιμετωπίζετε κρίσιμες αποφάσεις.

Δείτε εάν μπορείτε να βρείτε τη Διαχόνα που είναι κρυμμένη σε αυτό το τεύχος. Χρήσιμη συμβουλή: Πού μπορείτε να ανάψετε ένα κερι;

54

49 Αφίσα: Αναζητήστε Τον

50 Χάρη στον Τζόζεφ

Από τον Τεντ Μπάρνς
Υπάρχουν τουλάχιστον αυτοί οι έξι τρόποι που είναι διαφορετική η ζωή σας χάρη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

53 Ο ζων Προφήτης

Από τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον
Αδάμ; Νεφί; Μωυσής; Ίσως να εκπλαγείτε αν μάθετε ποιος είναι ο σημαντικότερος προφήτης.

54 Το παράδειγμα υπακοής του Σωτήρος

58 Ο χώρος μας

60 Πώς να έχουμε σοφία

Από τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν
Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στη σοφία του κόσμου και στη σοφία του Θεού;

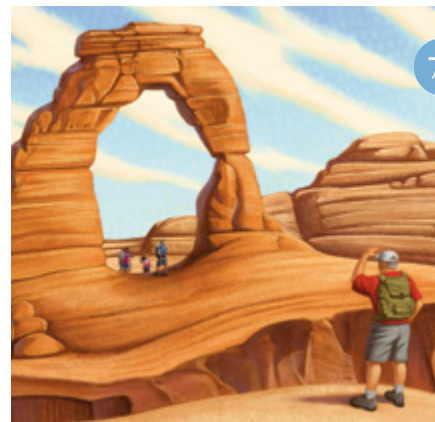
61 Στο θέμα

62 Ένα ποιμνίο και ένας ποιμένας

Η κατανόηση των λεπτομερειών της δουλειάς ενός ποιμένα μπορεί να μας φέρει πιο κοντά στον Σωτήρα.

64 Ερωτήσεις και απαντήσεις

Πώς μπορώ να γίνω πιο άνετος αρκετά για να μιλήσω με τον επίσκοπό μου σχετικά με θέματα ή ανησυχίες;

75

66 Ποιος είναι ο ήρωάς σας;

Από την Σαρλότ Μέι Σέπαρντ
Η Έλλυ φοβόταν να πει στην τάξη ποιος ήταν ο αληθινός ήρωάς της.

68 Προσευχές και καθεδρικοί ναοί

Από την ΜακΚέλι Τζωρτζ
Όταν η Ντάνι επισκέφθηκε έναν καθεδρικό ναό στην Αγγλία, έμαθε ένα σημαντικό μάθημα σχετικά με την προσευχή.

70 Ειδικός μάρτυρας: Γιατί το να είμαστε υπάκουοι είναι τόσο σημαντικό;

Από τον Πρεσβύτερο Ράσελ Νέλσον

71 Φαινή ιδέα

72 Χρόνος γραφών: Ο Ιησούς θεραπεύει έναν λεπρό

Από την Έριν Σάντερσον

74 Μορφές της Καινής Διαθήκης: Ο Ιησούς θεραπεύει τους αρρώστους

75 Το σωστό μονοπάτι

Από τον Πρεσβύτερο Κλάουντιο Σίβικ
Το να ακολουθούμε το σωστό μονοπάτι επηρεάζει καθοριστικά.

76 Για μικρά παιδιά: Ξέρω ότι ο Ιησούς με αγαπά

Από την Τζέιν ΜακΜπράντ Τσόετ

Διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Τόμας Μόνσον, Χένρυ Αιρινγκ, Ντίτερ Ούχτιντορφ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Μπίοντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλις, Τζέφρι Χόλαντ, Ντέβιντ Μπίπενταρ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον, Νιλ Αντερσον

Συντάκτης: Κρεγκ Κάρντον

Σύμβουλοι: Μέρβιν Αρνολντ, Κρίστοφελ Γκόλντεν, Λάρρυ Λώρενς, Τζέιμς Μαρτίνο, Τζόζεφ Σιτάτι

Διευθύνων Σύμβουλος: Ντέβιντ Γουόρνερ

Διευθυντής Υποστήριξης οικογένειας και μέλους:

Βίνσεντ Βον

Διευθυντής των περιοδικών της Εκκλησίας:

Άλαν Λόιμποργκ

Διευθυντής επιχείρησης: Γκαρφ Κάνον

Διαλλεχνικός διευθυντής: Ρ. Βαλ Τζόνσον

Βοηθός διευθύνων συντάκτης: Ράιαν Καρ

Βοηθός έκδοσης: Λίζα Καρολίνα Λόπες

Σύνταξη και διόρθωση: Μπρίταν Μπίτι, Ντέβιντ

Ντιξον, Ντέβιντ Έντουαρντς, Μάθιου Φλίτον, Λόρι Φούλερ,

Γκάρετ Γκαρφ, ΛαΡένε Πόρτερ Γκοντ, Μίντυ Ανν Λήβιτ,

Μάικλ Μόρις, Σάλυ Τζόνσον Όντεκικ, Τζόσουα Πέρκυ,

Γιαν Πίνμπορο, Ρίτσαρντ Ρόμνυ, Πωλ ΒανΝτενΜπέργκε,

Μαρία Γουίντισον

Διευθύνων καλλιτεχνικός σύμβουλος:

Τζ. Σκοτ Κνούτσον

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Ταντ Πήτερσον

Σχέδιο: Τζάνετ Αντριους, Φέι Αντριους, Μάντυ Μπίπεντλυ,

Κίμπα Μπιοτ, Τόμας Τσάλντ, Νέιτ Τζάνις, Κολίν Χίνκλι,

Ερικ Τζόνσον, Σούζαν Λόφγκρεν, Σκοτ Μούι, Μαρκ Ρόμπισον,

Μπραντ Τίρι, Νικόλ Γουόκερσον

Συντονιστής πνευματικής ιδιοκτησίας:

Κολέτ Νεμπέκερ Ον

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Ανν Πίτερς

Παραγωγή: Κόνι Μπόουθορπ Μπριντζ, Τζούλι Μπάρντ,

Κέιτι Ντάνκαν, Μπράιαν Γκάικι, Ντενιζ Κίρμιτ, Τζιν Νίλσον,

Γκέιλ Τέτ Ράφερτ

Προτύπωση: Τζεφ Μάρτιν

Διευθύνση εκτυπώσεων: Κρεγκ Σέντζουικ

Διευθυντής διανομής: Στήβεν Κρίστιανσον

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, πηγαίνετε στο store.lds.org ή επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή τον πηχέτο τομέως ή κλάδο.

Υποβάλετε χειρόγραφα και απορίες, στο liahona.lds.org, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org ή με κανονικό ταχυδρομείο στο *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Η *Λιαχόνα* (ένας όρος στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πιεζίδα» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπισλάμα, Βουλγαρικά, Καμποτζιανά, Σεμπουάνο, Κινεζικά, Κινεζικά (απλοποιημένα), Κροατικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισλανδικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιρμπατί, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, γλώσσα νήσων Μάρσαλ, Μογγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά, Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμόα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουαχίλι, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊτιανικά, Ταϊλανδικά, Τονγκικά, Ουκρανικά, Ούρτου και Βιετναμικά. (Η συχνότητα ποικίλλει ανά γλώσσα.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Κείμενο και οπτικό υλικό στο *Λιαχόνα* μπορεί να αντιγραφεί για περιστασιακή, μη εμπορική χρήση για την εκκλησία ή το σπίτι. Το οπτικό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υπάρχουν περιορισμοί που αναφέρονται στον υπότιτλο του έργου τέχνης. Ερωτήματα ως προς τα πνευματικά δικαιώματα θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2015 Vol. 11 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ιδέες για την οικογενειακή βραδιά

Το τεύχος αυτό περιέχει άρθρα και δραστηριότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την οικογενειακή βραδιά. Οι ακόλουθες είναι δύο ιδέες.

«Βοήθα με, Θεέ μου» σελίδα 12: Όπως ακριβώς τα λόγια του ύμνου «Βοήθα με, Θεέ μου» βοήθησαν την Πακ Μι-Γιουνγκ να αποφασίσει να βαπτισθεί, οι ύμνοι μπορούν να έχουν δυνατό αντίκτυπο στη ζωή μας. Σκεφθείτε μια στιγμή κατά την οποία τα λόγια ενός ύμνου ευλόγησαν τη ζωή σας και σκεφθείτε το ενδεχόμενο να μοιραστείτε την εμπειρία με την οικογένειά σας. Προσκαλέστε κάθε μέλος της οικογένειας να επιλέξει έναν αγαπημένο ύμνο και να πει πώς έχει ευλογήσει τη ζωή του. Κατόπιν τραγουδήστε κάθε ύμνο με την οικογένειά σας. (Θα μπορούσατε να το επεκτείνετε αυτό για περισσότερο από δύο εβδομάδες.)

«Προσευχές και καθεδρικοί ναοί» σελίδα 68: Αφού διαβάσετε αυτήν την ιστορία, δείξτε φωτογραφίες διαφορετικών εκκλησιών ή αναφέρετε αυτές στην πόλη σας και μιλήστε για τις ερωτήσεις αυτές με την οικογένειά σας: Ποιες είναι ορισμένες ομοιότητες που έχουμε με άλλες θρησκείες; Πώς αισθάνεται ο Κύριος για όλα τα παιδιά Του; Πώς θα πρέπει να φερόμαστε στους ανθρώπους που έχουν διαφορετικά πιστεύω; Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να χρησιμοποιήσετε το άρθρο "Balancing Truth and Tolerance" ["Εξισορροπώντας την αλήθεια και την ανεκτικότητα"] από τον Πρεσβύτερο Ντάλιν Όουκς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων (*Λιαχόνα*, Φεβρ. 2013, 28-35) για να βοηθήσετε στην απάντηση αυτών των ερωτήσεων.

ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΑΣ

Η *Λιαχόνα* και άλλο υλικό της Εκκλησίας είναι διαθέσιμα σε πολλές γλώσσες στο languages.lds.org.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν την πρώτη σελίδα του άρθρου.

Αγάπη, 76

Άγιο Πνεύμα, 30, 41, 42, 43, 44, 50, 58

Αμαρτία, 20, 34

Ανάσταση, 12, 49

Αποκατάσταση, 50

Αποφάσεις, 44, 60, 75

Γυναίκες, 14

Ελεύθερη βούληση, 4, 20, 44

Ενοχή, 20, 34

Εντολές, 70, 75

Εξιλέωση, 20, 34, 49

Έργο ναού, 30, 43

Ηγέτες της Εκκλησίας, 53, 64

Θάνατος, 30, 41

Θάρρος, 4

Θεία φύση, 58

Θλίψη, 30, 41

Ίαση, 8, 72, 74

Ιεραποστολικό έργο, 30, 40

Ιεροσύνη, 50

Ιησούς Χριστός, 7, 8, 12, 20, 26, 34, 49, 54, 62, 66, 72, 74, 76

Καινή Διαθήκη, 54, 62, 72, 74

Μετάνοια, 34, 64

Μεταστροφή, 30

Μουσική, 30, 40

Νηστεία, 30

Οικογένεια, 10, 50

Οικογενειακή βραδιά, 10, 80

Παράδειγμα, 14, 66

Πίστη, 8, 20, 44

Πορνογραφία, 34

Προσευχή, 68

Προφήτες, 53

Σατανάς, 34, 61

Συγχώρηση, 20, 34

Τζόζεφ Σμιθ, 12, 50

Υπακοή, 44, 54, 58

Υπηρετηση, 26, 42

Από τον Πρόεδρο
Τόμας Μόνσον

Ο Πρόεδρος Μόνσον καλεί για

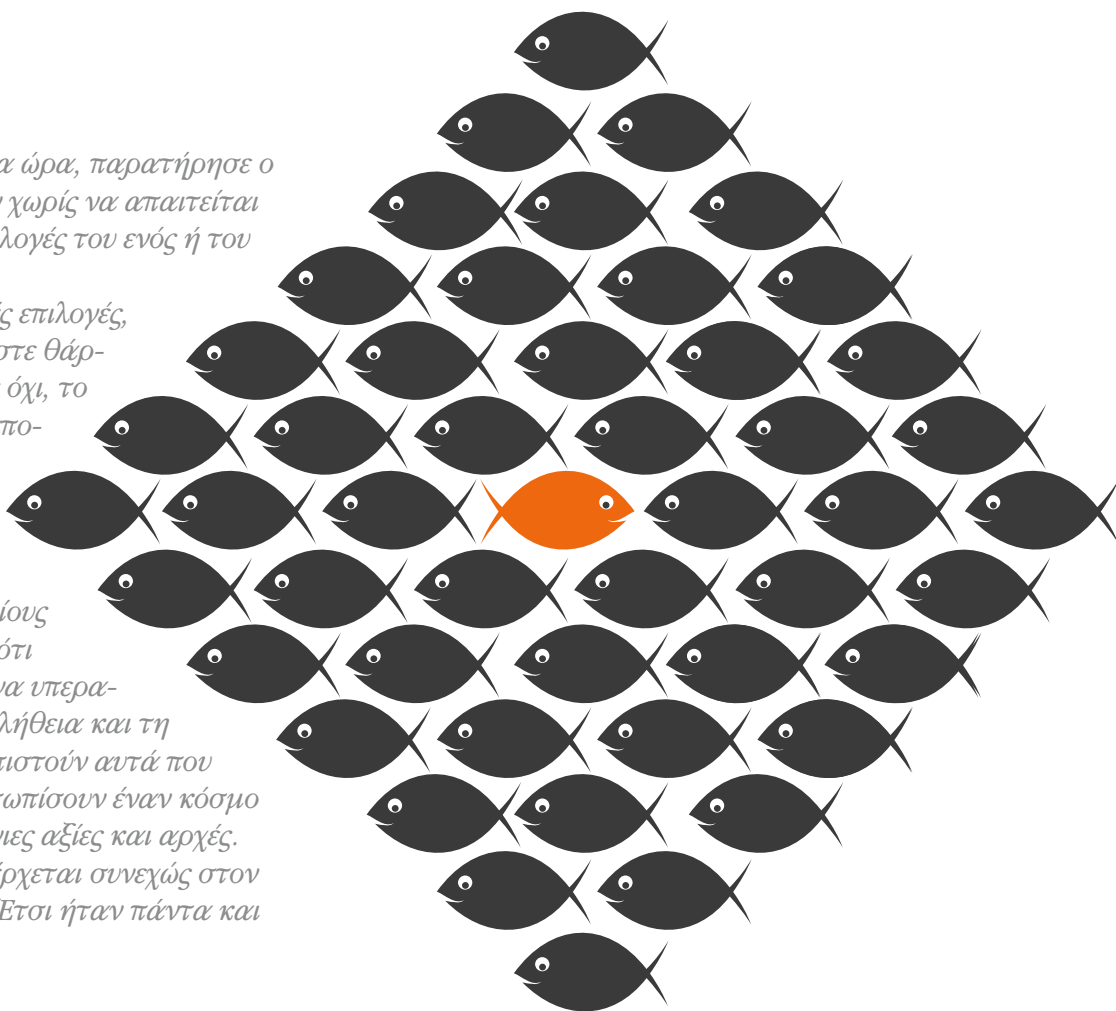
ΘΑΡΡΟΣ

Δεν περνά ούτε καν μία ώρα, παρατήρησε ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον χωρίς να απαιτείται από εμάς να κάνουμε επιλογές του ενός ή του άλλου είδους.

Για να κάνουμε συνετές επιλογές, συμβούλευσε, χρειαζόμαστε θάρρος – «το θάρρος να λέμε όχι, το θάρρος να λέμε ναι. Οι αποφάσεις καθορίζουν τον προορισμό»¹.

Στα ακόλουθα αποσπάσματα, ο Πρόεδρος Μόνσον θυμίζει στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ότι χρειάζονται θάρρος για να υπερασπιστούν τολμηρά την αλήθεια και τη χρηστότητα, να υπερασπιστούν αυτά που πιστεύουν και να αντιμετωπίσουν έναν κόσμο ο οποίος απορρίπτει αιώνιες αξίες και αρχές.

«Η κλήση για θάρρος έρχεται συνεχώς στον καθέναν από μας» είπε. «Έτσι ήταν πάντα και έτσι θα είναι πάντα»².

Το θάρρος φέρνει την έγκριση του Θεού

«Όλοι θα αντιμετωπίσουμε φόβο, θα βιώσουμε τον γέλωτα και θα συναντήσουμε αντίθεση. Ας έχουμε –όλοι μας– το θάρρος να αφηγήσουμε τη γενική ομολογία, το θάρρος να υπερασπιστούμε τις αρχές. Το θάρρος, όχι ο συμβιβασμός, φέρνει το χαμόγελο της έγκρισης του Θεού. Το θάρρος γίνεται μία ζωντανή και ελκυστική αρετή, όταν θεωρείται όχι μόνο ως προθυμία να πεθάνει κάποιος με τιμή, αλλά επίσης ως αποφασιστικότητα να ζει με αξιοπρέπεια. Καθώς προχωρούμε εμπρός, προσπαθώντας να ζούμε όπως θα πρέπει, σίγουρα θα λάβουμε βοήθεια από τον Κύριο και μπορούμε να βρούμε παρηγοριά στα λόγια Του»³.

Να αντισταθούμε με θάρρος

«Τι σημαίνει να επιμεινουμε; Μου αρέσει αυτός ο ορισμός: *να αντισταθούμε με θάρρος*. Το θάρρος μπορεί να είναι απαραίτητο για εσάς, ώστε να πιστέψετε. Θα είναι απαραίτητο μερικές φορές καθώς θα υπακούτε. Θα απαιτηθεί οπωσδήποτε καθώς υπομένετε έως εκείνη την ημέρα κατά την οποία θα φύγετε από αυτήν τη θνητή ύπαρξη»⁴.

Να έχετε θάρρος, ώστε να υπερασπιστείτε με τόλμη την αλήθεια

«[Είθε] να έχετε το θάρρος να είστε ακλόνητοι στην αλήθεια και τη χρηστότητα. Επειδή η γενική τάση στην κοινωνία σήμερα είναι μακριά από τις αξίες και τις αρχές που μας έχει δώσει ο Κύριος, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα κληθείτε να υπερασπίσετε αυτά στα οποία πιστεύετε. Αν οι ρίζες της μαρτυρίας σας δεν είναι γερά φυτεμένες, θα είναι δύσκολο για εσάς να αντέξετε τη χλεύη όσων βάζουν σε δοκιμασία την πίστη σας. Όταν είναι γερά φυτεμένη, η μαρτυρία σας για το Ευαγγέλιο, για τον Σωτήρα και για τον Επουράνιο Πατέρα μας θα επηρεάσει όλα όσα κάνετε σε όλη σας την ζωή»⁵.

Χρειαζόμαστε πνευματικό και ηθικό θάρρος

«Τα μηνύματα που παρουσιάζονται στην τηλεόραση, στις ταινίες και σε άλλα μέσα μαζικής επικοινωνίας [σήμερα] είναι πολύ συχνά σε άμεση αντίθεση με αυτά που θέλουμε να ασπαστούν τα παιδιά μας και να εκτιμήσουν. Είναι ευθύνη μας όχι μόνον να τα διδάσκουμε να είναι υγιή στο πνεύμα και τη διδασχά, αλλά επίσης να τα βοηθήσουμε να παραμείνουν σε αυτόν τον δρόμο, ασχέτως των εξωτερικών καταναγκασμών που μπορεί να αντιμετωπίσουν. Αυτό θα απαιτήσει πολύ χρόνο και προσπάθεια από μέρους μας – και προκειμένου να βοηθήσουμε άλλους, εμείς οι ίδιοι χρειαζόμαστε το πνευματικό και ηθικό θάρρος να αντέξουμε στο κακό που βλέπουμε παντού»⁶.

Είθε να είμαστε πάντοτε θαρραλέοι

«Καθώς ζούμε μέρα τη μέρα, είναι σχεδόν αναπόφευκτο ότι η πίστη μας θα δοκιμαστεί. Μπορεί κάποιες φορές να βρεθούμε περιτριγυρισμένοι από άλλους και ωστόσο να αποτελούμε μέρος της μειονότητας ή ακόμα και να στεκόμαστε μόνοι σχετικά με αυτό που είναι αποδεκτό και αυτό που δεν είναι...

»Είθε να είμαστε πάντοτε θαρραλέοι και προετοιμασμένοι να υπερασπιστούμε με θάρρος αυτά που πιστεύουμε και, αν θα πρέπει να σταθούμε μόνοι στη διάρκεια της πορείας, είθε να το κάνουμε με θάρρος, ενδυναμωμένοι από τη γνώση ότι στην πραγματικότητα δεν είμαστε ποτέ μόνοι όταν στεκόμαστε μαζί με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς»⁷. ■

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Μπορείτε, αν θέλετε, να ζητήσετε από εκείνους που διδάσκετε να σκεφθούν για μία περίπτωση την ερχόμενη εβδομάδα –στο σπίτι, στη δουλειά, στο σχολείο ή στην εκκλησία– η οποία θα απαιτήσει από αυτούς να ενεργήσουν με θάρρος. Ίσως έχουν να αντιμετωπίσουν κάποιο φόβο, να υπομείνουν κάποια δυσκολία, να υπερασπιστούν τα πιστεύω τους ή να αποφασίσουν να υπακούσουν πλήρως σε μία αρχή του Ευαγγελίου. Ζητήστε τους να μιλήσουν για τις σκέψεις τους ή να τις σημειώσουν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, «The Three Rs of Choice», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2010, 67, 68.
2. Τόμας Μόνσον, «Η κλήση για θάρρος», *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 55.
3. Τόμας Μόνσον, «Να είστε δυνατοί και να έχετε θάρρος», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 69.
4. Τόμας Μόνσον, «Πιστεύετε, υπακούτε και υπομένετε», *Λιαχόνα*, Μάιος 2012, 129.
5. Τόμας Μόνσον, «Είθε να έχετε θάρρος», *Λιαχόνα*, Μάιος 2009, 126.
6. Τόμας Μόνσον, «Τρεις στόχοι για να σας καθοδηγούν», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2007, 118-19.
7. Τόμας Μόνσον, «Τολμήστε να σταθείτε μόνοι», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2011, 60, 67.

Η Σάρα κάποιου άλλου

Από την Μακένζυ Μίλλερ

Το έβρισκα δύσκολο να χρησιμοποιώ τις πεποιθήσεις μου ως απάντηση σε μια ερώτηση τόσο απλή όσο «Γιατί δεν πίνεις καφέ;» Στο παρελθόν, έβρισκα δικαιολογίες όπως «Είναι πολύ πικρός» ή «Δεν μου αρέσει η γεύση».

Γιατί ντρεπόμουν; Γιατί φοβόμουν τόσο πολύ να υπερασπιστώ αυτά που πίστευα; Αναπολώντας τώρα, δεν καταλαβαίνω τι ακριβώς φοβόμουν. Αλλά θυμάμαι ακριβώς πότε σταμάτησα να κρύβομαι πίσω από δικαιολογίες.

Μια μέρα στο λύκειό μου, στο μάθημα Αγγλικών, η δασκάλα ανακοίνωσε ότι θα βλέπαμε ένα επεισόδιο ενός τηλεοπτικού προγράμματος που ήξερα ότι δεν έπρεπε να δω. Καθώς τα άλλα παιδιά επευφημούσαν με ενθουσιασμό, η συμμαθήτριά μου, η Σάρα σήκωσε το χέρι της και ρώτησε αν μπορούσε να φύγει.

Όταν η δασκάλα την ρώτησε γιατί, η Σάρα απάντησε ευθέως: «Επειδή είμαι μορμόνα και δεν βλέπω βλάσφημα προγράμματα».

Το θάρρος της να σταθεί μπροστά σε μια τάξη ήταν καταπληκτικό. Χάρη στη Σάρα, κι εγώ στάθηκα και περίμενα έξω με καθαρή συνείδηση να τελειώσει το πρόγραμμα.

Είχα αλλάξει για πάντα. Άρχισα να εξηγώ τις πεποιθήσεις μου παρά να αποφεύγω το θέμα. Και ως αποτέλεσμα, βρήκα αυτοπεποίθηση και συμμετείχα περισσότερο σε δραστηριότητες της Εκκλησίας και του σχολείου.

Ποτέ δεν είπα στη Σάρα τη μεγάλη σημασία του παραδείγματός της για εμένα, αλλά προσπαθώ να μιμηθώ το παράδειγμά της αυτοπεποίθησης. Τώρα συνειδητοποιώ ότι το να είμαστε μέλη της θαυμάσιας και ιερής Εκκλησίας του Θεού δεν είναι κάτι για το οποίο πρέπει να ντρεπόμαστε. Ελπίζω να μπορέσω, μέσω του παραδείγματός μου, να είμαι η Σάρα κάποιου άλλου.
Η συγγραφέας ζει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

ΠΑΙΔΙΑ

Θάρρος στις γραφές

Ο Πρόεδρος Μόνσον μας διδάσκει να έχουμε θάρρος και να υπερασπιζόμαστε αυτό που πιστεύουμε. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα στις γραφές ανθρώπων που έδειξαν θάρρος. Διαβάστε τη γραφή δίπλα σε κάθε όνομα. Πώς έδειξαν θάρρος αυτοί οι άνθρωποι και υπερασπίστηκαν αυτό που ήξεραν ότι ήταν σωστό; Χρησιμοποιήστε τα κενά για να γράψετε ή να ζωγραφίσετε μία εικόνα των απαντήσεών σας.

Τζόζεφ Σμιθ (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:11-17)

Δανιήλ (Δανιήλ 6:7, 10-23)

Σαμουήλ ο Λαμανίτης (Ήλαμαν 13:2-4, 16:1-7)

Εσθήρ (Εσθήρ 4:5-14, 5:1-8, 7:1-6)

Με προσευχή μελετήστε αυτό το υλικό και ζητήστε να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση της ζωής και των ρόλων του Σωτήρος θα αιχμίσει την πίστη σας σε Εκείνον και θα ευλογήσει εκείνες για τις οποίες είστε υπεύθυνες μέσω της επίσκεψης διδασκαλισσών; Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίστε στο reliefsociety.lds.org.

Τα στοιχεία χαρακτήρα του Ιησού Χριστού: χωρίς δόλο και υποκρισία

Αυτό είναι μέρος μίας σειράς μηνυμάτων επισκεπτριών διδασκαλισσών που αναδεικνύει χαρακτηριστικά του Σωτήρος.

Το να κατανοήσουμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι χωρίς δόλο και υποκρισία θα μας βοηθήσει να προσπαθούμε πιστά να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του. Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν (1917-2008) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε: «Το να εξαπατώ είναι να κοροϊδεύω ή να παραπλανώ. ... Ένα άτομο χωρίς δόλο είναι ένα άτομο με αθώτητα, ειλικρινή πρόθεση και αγνού σκοπούς, του οποίου η ζωή αντανακλά την απλή πρακτική να συμμορφώνει τις καθημερινές ενέργειές του [ή της] με τις αρχές της ακεραιότητας. ... Πιστεύω ότι η αναγκαιότητα των μελών της Εκκλησίας να είναι χωρίς δόλο μπορεί να είναι πιο επείγουσα τώρα από άλλες εποχές, επειδή πολλοί στον κόσμο προφανώς δεν κατανοούν τη σημασία αυτής της αρετής»¹.

Ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, είπε σχετικά με την

υποκρισία: «Κανένας από εμάς δεν είναι τόσο όμοιος με τον Χριστό όσο ξέρουμε ότι θα έπρεπε να είμαστε. Όμως επιθυμούμε ενθέρμως να υπερνικήσουμε σφάλματα και την επιθυμία να αμαρτήσουμε. Με την καρδιά και την ψυχή μας λαχταρούμε να γίνουμε καλύτεροι με τη βοήθεια της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού»².

Ξέρουμε ότι «θα κριθούμε σύμφωνα με τις πράξεις μας, τις επιθυμίες της καρδιάς μας και το είδος τού ανθρώπου που έχουμε γίνει»³. Ωστόσο, καθώς προσπαθούμε να μετανοήσουμε, θα γίνουμε πιο αγνοί – και «μακάριοι είναι όλοι εκείνοι που έχουν καθαρή καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό» (Κατά Ματθαίον 5:8).

Επιπρόσθετες γραφές

Ψαλμοί 32:2, Ιακώβου 3:17, Πέτρου Α΄ 2:1-2, 22

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζόζεφ Γουέρθλιν, “Without Guile”, *Ensign*, Μάιος 1988, 80, 81.
2. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας», *Διαχόνα*, Νοέμβρ. 2013, 23.
3. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.2.1.

Πίστη, Οικογένεια, Ανακούφιση

Από τις γραφές

Τα μικρά παιδιά είναι χωρίς δόλο. Ο Ιησούς Χριστός είπε: «Αφήστε τα παιδιά να 'ρχονται σε μένα, και μη τα εμποδίζετε· επειδή, η βασιλεία τού Θεού είναι για τέτοιους. Και αφού... αγκάλιασε [τα παιδιά], έβαζε τα χέρια επάνω τους, και τα ευλογούσε» (Κατά Μάρκον 10:14, 16).

Ο Χριστός, επίσης, διακόνησε στα παιδιά στην αμερικανική ήπειρο μετά τη σταύρωσή Του. Πρόσταξε τον λαό να φέρουν τα μικρά παιδιά σε Εκείνον και «τα άφησαν κάτω στο έδαφος, ολόγυρά του, και ο Ιησούς στεκόταν στη μέση...»

«...[και] έκλαψε, και το πλήθος δίνει μαρτυρία γι' αυτό, και πήρε τα μικρά παιδιά τους, ένα προς ένα, και τα ευλόγησε, και προσευχήθηκε στον Πατέρα γι' αυτά...»

«Και καθώς κοίταξαν για να ιδούν, έριξαν τα μάτια τους προς τους ουρανούς, και... είδαν αγγέλους να κατεβαίνουν από τους ουρανούς σαν να ήταν ανάμεσα σε φωτιά. Και ήλθαν κάτω και περιτριγύρισαν αυτά τα μικρά γύρω τριγύρω... και οι άγγελοι εκτελούσαν διακονία προς αυτούς» (Νεφί Γ΄ 17:12, 21, 24).

Σκεφθείτε αυτό

Τι μπορούμε να μάθουμε σχετικά με το να είμαστε χωρίς δόλο από τα μικρά παιδιά; (Βλέπε *Guide to the Scriptures*, “Guile”.)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Από την Άμπερ Μπάρλου Νταλ

Αν ο Επουράνιος Πατέρας μας επρόκειτο να μας ελευθερώσει από τις δυσκολίες μας απλώς επειδή το ζητούσαμε, θα μας στερούσε τις ίδιες τις εμπειρίες απαραίτητες για τη σωτηρία μας.

Έναν χρόνο στο κολλέγιο, έδινα ένα διαγώνισμα, όταν άρχισε να με πονά ο λαιμός μου. Ο πόνος δεν έφυγε, όταν είχε περάσει η ένταση από το διαγώνισμα. Συμβουλευθήκα ιατρούς και φυσικοθεραπευτές και προσπάθησα ποικίλες θεραπείες, αλλά ακόμη ο πόνος συνέχισε. Τον επόμενο χρόνο καθώς πάσχιζα να αντιμετωπίσω αυτόν τον πόνο, πάσχιζα επίσης να αυξήσω την πίστη μου. Δαπανούσε πολύ χρόνο σε προσευχή, μελετούσα τις γραφές και ζήτησα ευλογίες της ιεροσύνης. Ένωθα ότι αν είχα απλώς αρκετή πίστη, θα θεραπευόμουν.

Ο Ιησούς Χριστός θεράπευσε τους ασθενείς, τους τυφλούς, τους χωλούς, τους λεπρούς – «σύμφωνα με την πίστη [τους]» (Κατά Ματθαίον 9:29). Ήξερα ότι είχε τη δύναμη να με θεραπεύσει καθώς είχε τόσες πολλές άλλες κατά τη διάρκεια της θνητής ζωής Του. Συνεπώς, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι μόνον η έλλειψη πίστεώς μου με εμπόδιζε να θεραπευθώ κι έτσι διπλασίασα εκ νέου τις προσπάθειές μου. Ενώ συνέχισα με τη φυσικοθεραπεία, προσευχόμουν και νήστευα και μελετούσα και πίστευα. Εντούτοις ο πόνος μου επέμενε.

Οι γραφές μάς διδάσκουν ότι με πίστη μπορούμε να κάνουμε θαύματα (βλέπε Κατά Ματθαίον 17:20), όμως δεν μπορούσα να ανακουφιστώ από αυτόν τον ελάχιστο πόνο. Πού ήταν η δύναμη στην πίστη μου; Τελικώς, αποδέχθηκα ήρεμα την κατάστασή μου, βρήκα τρόπους να

αντιμετώπισω την ενόχλησή μου και αρκέστηκα στο να κερδίσω πλήρη κατανόηση της πίστης και θεραπείας σε κάποιο μελλοντικό χρόνο.

Χρόνια αργότερα μιλούσα με μία φίλη που πάλευε με τρομερή ναυτία, η οποία την είχε στείλει στο νοσοκομείο περισσότερο από μία φορά κατά τη διάρκεια της πρώτης εγκυμοσύνης της. Η Έριν ήθελε να αποκτήσει ένα άλλο μωρό, αλλά φοβόταν πολύ ότι θα έπρεπε να υπομείνει τις ίδιες ενοχλήσεις που είχε αντιμετωπίσει στην πρώτη της εγκυμοσύνη. Μου είπε ότι νήστευε και προσευχόταν και ότι πραγματικά πίστευε ότι ο Επουράνιος Πατέρας δεν θα της το ζητούσε για δεύτερη φορά.

Καθώς μιλούσαμε, θυμήθηκα τη γραφή, «Ηουχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός» (Ψαλμοί 46:10). Σκέφθηκα τη δική μου εμπειρία που μάθαινα να ησυχάζω εν μέσω των βασάνων και παρότρυνα την Έριν να εξακολουθήσει να έχει πίστη, αλλά να μην εξαρτά την πίστη αυτήν από το γεγονός ότι βίωνε ή δεν βίωνε ναυτία στην επόμενη εγκυμοσύνη της.

Καθώς εξακολουθούσα να μελετώ την αρχή της πίστης, πήγα στην ομιλία του Άλμα περί πίστεως στην οποία διδάσκει ότι «αν έχετε πίστη ελπίζετε για εκείνα που δεν είναι ορατά, που όμως είναι αληθινά» (Άλμα 32:21).

ΥΠΕΡΝΙΚΩΝΤΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

«Δεν υπάρχει σοφία στον [Επουράνιο Πατέρα] που μας δίδει δοκιμασίες ώστε να μπορέσουμε να τις υπερνικήσουμε, ευθύνες ώστε να μπορέσουμε να επιτύχουμε, δουλειά για να σκληραγωγήσουμε τους μύες μας, λύπες για να δοκιμάσουμε την ψυχή μας; Δεν εκτιθέμεθα σε πειρασμούς για να δοκιμάσουμε τη δύναμή μας,

στην ασθένεια ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε υπομονή, στον θάνατο ώστε να μπορέσουμε να γίνουμε αθάνατοι και να δοξασθούμε;

»Αν όλοι οι άρρωστοι, για τους οποίους προσευχόμαστε, θεραπεύονταν, αν όλοι οι χρηστοί προστατεύονταν και καταστρέφονταν οι άνομοι, όλο το πρόγραμμα του Πατέρα θα ματαιωνόταν και η βασική αρχή του Ευαγγελίου, η ελευθέρα βούληση, θα τελείωνε. Κανείς δεν θα έπρεπε να ζει με πίστη».

Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ (1895-1985), *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 15.

Συλλογισόμενη αυτήν τη γραφή, ανεκάλυψα ότι η πίστη δεν ήταν αυτό που νόμιζα. Ο Άλμα μάς διδάσκει ότι η πίστη είναι η ελπίδα σε αληθινές αρχές. Να έχουμε πίστη δεν σημαίνει ότι πιστεύουμε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θα μας δίνει πάντοτε αυτό που ζητούμε, όταν το ζητούμε. Η πίστη ότι ο Χριστός θα θεραπεύει τον λαμό μου ή ότι θα έδιδε στην Έριν μία εγκυμοσύνη χωρίς ναυτίες, δεν είναι πίστη σε αληθινές αρχές. Ωστόσο, μπορούμε να έχουμε πίστη ότι ο Χριστός έχει τη δύναμη να θεραπεύει, ότι μας νοιάζεται, ότι θα μας ενδυναμώσει και ότι αν υπομείνουμε καλώς, μπορεί να πληρούμε τις προϋποθέσεις για αιώνια ζωή.

Ο Κύριος υποσχέθηκε: «Οτιδήποτε ζητήσεις με πίστη, πιστεύοντας ότι θα το λάβεις, στο όνομα του Χριστού, θα το λάβεις» (Ενώς 1:15). Πιστεύω ότι η δύναμη σε αυτήν την υπόσχεση

εναπόκειται στη συμβουλή να πιστεύουμε «στο όνομα του Χριστού». Η καταχώριση στο Bible Dictionary [Λεξικό της Βίβλου] για την προσευχή μάς διδάσκει: «Προσευχόμαστε στο όνομα του Χριστού όταν οι σκέψεις μας είναι ευθυγραμμισμένες με τις σκέψεις του Χριστού και οι επιθυμίες μας είναι οι ίδιες με τις επιθυμίες του Χριστού – όταν τα λόγια Του παραμένουν μέσα μας (Κατά Ιωάννην 15:7). Κατόπιν ζητούμε πράγματα που είναι δυνατόν να μας δώσει ο Θεός. Πολλές προσευχές παραμένουν αναπάντητες, επειδή δεν είναι καθόλου στο όνομα του Χριστού. Με κανέναν τρόπο δεν αντιπροσωπεύουν τις σκέψεις Του, αλλά ξεπηδούν από την ιδιοτελή καρδιά του ανθρώπου».

Όταν ζητούμε με πίστη κάτι που είναι σε αρμονία με το θέλημα του Θεού, θα μας δώσει σύμφωνα με τις επιθυμίες μας. Ο Επουράνιος

Πατέρας μάς γνωρίζει, μας αγαπά και επιθυμεί τα πάντα απαραίτητα για εμάς να επιστρέψουμε στην παρουσία Του. Και μερικές φορές αυτό περιλαμβάνει δοκιμασίες, προβλήματα και δυσκολίες (βλέπε Πέτρου Α΄ 1:7). Αν ο Επουράνιος Πατέρας μας επρόκειτο να μας ελευθερώσει από τις δυσκολίες μας απλώς επειδή το ζητούσαμε, θα μας στερούσε τις ίδιες τις εμπειρίες απαραίτητες για τη σωτηρία μας. Πρέπει να μάθουμε να εμπιστευόμαστε το σχέδιο του Θεού για εμάς και να υποτάσσουμε το θέλημά μας στο δικό Του. Καθώς ευθυγραμμίζουμε τις επιθυμίες μας με τις επιθυμίες Του και αναγνωρίζουμε την πλήρη εξάρτησή μας σε Εκείνον, μπορούμε να πληρούμε τις προϋποθέσεις να λάβουμε «το τέλος τής πίστης [μας], τη σωτηρία των ψυχών [μας]» (Πέτρου Α΄ 1:9). ■

Η συγγραφέας ζει στο Ορεγκον των Η.Π.Α.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΡΑΔΙΑ – ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ!

Όπως κι αν είναι η οικογένειά σας, η οικογενειακή βραδιά μπορεί να σας ευλογήσει και να σας ενδυναμώσει.

Ένας πατέρας έρχεται σπίτι κουρασμένος μετά από μια ολόκληρη ημέρα στη δουλειά και βρίσκει την υπόλοιπη οικογένειά του να πασχίζει με παρόμοια κακόκεφα συναισθήματα. Είναι Δευτέρα βράδυ και το να έχουν οικογενειακή βραδιά φαίνεται αδύνατον. Αφού λείει μια προσευχή για βοήθεια, ο πατέρας και η μητέρα αποφασίζουν να κάνουν τα πράγματα απλά. Συγκεντρώνουν την οικογένειά τους, τραγουδούν έναν ύμνο και προσεύχονται μαζί. Δίνουν σε κάθε μέλος ένα μικρό κεριά να ανάψουν καθώς τους μιλούν για κάτι που τους ενέπνευσε πρόσφατα. Σε ένα σκοτεινό δωμάτιο, το φως των κεριών αντιπροσωπεύει την έμπνευση και εστιάζει την προσοχή των παιδιών. Καθώς μιλούν για τις μαρτυρίες τους, ένα συναίσθημα γλυκιάς ειρήνης και αγάπης μπαίνει στο σπιτικό. Η οικογένεια κλείνει τη βραδιά, νιώθοντας ευγνωμοσύνη που είχαν οικογενειακή βραδιά.

Ξέρατε ότι η οικογενειακή βραδιά είναι πρόγραμμα της Εκκλησίας εδώ και 100 χρόνια; Τον Απρίλιο του 1915, η Πρώτη Προεδρία κατηύθυνε τα μέλη να ξεχωρίσουν μία βραδιά κάθε εβδομάδα για οικογενειακή προσευχή, μουσική, μάθηση του ευαγγελίου, ιστορίες και δραστηριότητες. (Βλέπε σελίδα 80 για ένα απόσπασμα από την επιστολή της Πρώτης Προεδρίας.) Οι προφήτες εξακολουθούν να μας θυμίζουν τη σπουδαιότητα της οικογενειακής βραδιάς. «Δεν μπορούμε να

παραμελούμε αυτό το ουράνια εμπνευσμένο πρόγραμμα» είπε ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον. «Μπορεί να φέρει πνευματική ανάπτυξη σε κάθε μέλος της οικογένειας, βοηθώντας το να ανθίσταται στους πειρασμούς που βρίσκονται παντού»¹.

Παρακάτω αναφέρονται κάποιοι τρόποι να σκέπτεστε καθώς κάνετε την οικογενειακή βραδιά μέρος της εβδομάδας σας:

Αυτό ισχύει για μένα. «Οι οικογενειακές βραδιές είναι για όλους» είπε ο Πρεσβύτερος Τομ Πέρι της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων². Όλοι μας –παντρεμένοι ή ανύπαντροι, με παιδιά ή χωρίς– μπορούμε να αφιερώσουμε χρόνο για να ενδυναμώσουμε την οικογένεια και να μάθουμε το Ευαγγέλιο.

Μπορώ να βρω χρόνο. Η Εκκλησία δίνει το παράδειγμα, κρατώντας τις βραδιές της Δευτέρας απαλλαγμένες από δραστηριότητες της Εκκλησίας. Μπορείτε να δείξετε στον Κύριο και στην οικογένειά σας ότι είστε πρόθυμοι να εξοικονομήσετε χρόνο για αυτό που είναι πολύ σημαντικό.

Μπορώ να βρω αυτό που εξυπηρετεί την οικογένειά μου. Εάν η οικογένειά σας ζει χωριστά από γεωγραφικής απόψεως, δοκιμάστε μία «οικογενειακή βραδιά μέσω Διαδικτύου» για να μιλήσετε με μέλη της οικογένειας διαδικτυακά ή τηλεφωνικά. Είναι ανάγκη να εργάζεται κάποιος μέχρι αργά; Κάνετε μια «οικογενειακή βραδιά στο πάρκο» κοντά στον τόπο εργασίας, στη διάρκεια ενός

διαλείμματος. Ένας χωρισμένος πατέρας είχε κάθε Δευτέρα μια «οικογενειακή βραδιά μέσω επιστολής» γράφοντας στα παιδιά του που ζούσαν μακριά³. Αφήστε τα εμπόδια να γίνουν καταλύτης για μεγαλύτερη δημιουργικότητα.

Μπορώ να ξεκινήσω αυτή την εβδομάδα. Η οικογενειακή βραδιά μπορεί να οργανωθεί σύμφωνα με τις ανάγκες και τις περιστάσεις του σπιτικού σας. Παρατίθενται κάποιες γενικές προτάσεις:

- Ξεκινήστε και τελειώστε με προσευχή.
- Χρησιμοποιήστε μουσική, συμπεριλαμβανομένων ύμνων και τραγουδιών της Προκαταρκτικής.
- Μάθετε από τις γραφές και τους σύγχρονους προφήτες.
- Συμπεριλάβετε μία ποικιλία σωματικών δραστηριοτήτων, προγραμμάτων υπηρετήσης και δραστηριοτήτων επικεντρωμένων στο Ευαγγέλιο από εβδομάδα σε εβδομάδα.
- Διασκεδάστε! Παίξτε ένα παιχνίδι ή φτιάξτε σνακ.
- Να είστε συνεπείς. Εάν δεν μπορείτε να το καταφέρετε τη Δευτέρα, βρείτε μία άλλη μέρα που εξυπηρετεί.

Θέλω τις ευλογίες. Οι προφήτες έχουν υποσχεθεί ότι αν συμμετέχουμε στην οικογενειακή βραδιά, θα προκύψουν μεγάλες ευλογίες: η αγάπη και η υπακοή στο σπίτι θα αυξηθούν.

Η πίστη θα αυξάνει στην καρδιά των νέων. Οι οικογένειες «θα αποκτήσουν δύναμη για να πολεμήσουν τις κακές επιρροές και τους πειρασμούς» οι οποίοι τους περιβάλλουν⁴.

Μολονότι οι οικογενειακές βραδιές σας ίσως να μην είναι τέλειες εμπειρίες κάθε φορά, η οικογένειά σας θα ενδυναμωθεί και θα ευλογηθεί από τις προσπάθειές σας. «Κάθε οικογενειακή βραδιά είναι μία πινελιά στον καμβά της ψυχής μας» δίδαξε ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. «Κανένα συμβάν μόνο του δεν μπορεί να φανεί πολύ εντυπωσιακό ή αλησμόνητο. Όμως ακριβώς όπως...

οι πινελιές του χρώματος συμπληρώνουν η μία την άλλη και παράγουν ένα εντυπωσιακό αριστούργημα, έτσι και η συνέπειά μας να κάνουμε φαινομενικά μικρά πράγματα, μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικά πνευματικά αποτελέσματα»⁵. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, "Constant Truths for Changing Times", *Λιαχόνα*, Μάιος 2005, 19.
2. Τομ Πέρι, "Therefore I Was Taught", *Ensign*, Μάιος 1994, 38.
3. "Family Home Evening: Any Size, Any Situation", *Ensign*, Δεκ. 2001, 42.
4. Πρώτη Προεδρία, στο James R. Clark, συλλεχθέντα, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 τόμοι (1965-75), 4:339.
5. Ντέιβιντ Μπέντναρ, "More Diligent and Concerned at Home", *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2009, 19-20.

ΔΩΣΤΕ ΥΨΙΣΤΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

«Συμβουλευόμαστε τους γονείς και τα παιδιά να δώσουν απόλυτη προτεραιότητα στην οικογενειακή προσευχή, την οικογενειακή βραδιά, τη μελέτη και διδασκαλία του ευαγγελίου και σε εποικοδομητικές οικογενειακές δραστηριότητες. Όσο αντάξιες και κατάλληλες μπορεί να είναι άλλες απαιτήσεις ή δραστηριότητες, δεν πρέπει να τους επιτραπεί να εκτοπίσουν τα ουράνια καθορισμένα καθήκοντα που μόνον οι γονείς και οι οικογένειες μπορούν να επιτελέσουν επαρκώς».

Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρ. 1999.

ΑΝΕΣΤΗ

Η ακλόνητη πίστη στον Χριστό είναι η πιο σημαντική ανάγκη του κόσμου σήμερα.

Από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι (1873-1970)

Ένατο Πρόεδρο της Εκκλησίας

Ο Ντέιβιντ ΜακΚέι γεννήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 1873.

Χειροτονήθηκε Απόστολος στις 9 Απριλίου 1906 σε ηλικία 32 ετών και στις 9 Απριλίου 1951 υποστηρίχθηκε ως ο ένατος Πρόεδρος της Εκκλησίας. Το ακόλουθο είναι απόσπασμα από μία ομιλία που έδωσε στη γενική συνέλευση Απριλίου του 1966. Για ολόκληρη την ομιλία, βλέπε *Conference Report*, Απρ. 1966, 55-59.

Αν ένα θαύμα είναι υπερφυσικό γεγονός του οποίου οι πρότερες δυνάμεις είναι πέρα από την καθορισμένη σοφία του ανθρώπου, τότε η ανάσταση του Ιησού Χριστού είναι το πιο θαυμάσιο θαύμα όλων των εποχών. Η παντοδυναμία του Θεού και η αθανασία του ανθρώπου αποκαλύπτονται μέσω αυτού.

Η ανάσταση είναι θαύμα, ωστόσο, μόνο υπό την έννοια ότι είναι πέρα από την κατανόηση του ανθρώπου. Σε όλους όσοι το αποδέχονται ως

γεγονός δεν είναι παρά μία φαινόμενη ενός σταθερού νόμου της ζωής...

Αν το θεωρήσετε ότι είναι εξακριβωμένο γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός όντως έλαβε ξανά το σώμα του και ενεφανίσθη ως ένδοξο, ανεστημένο άτομο, τότε έχετε την απάντηση στο πιο σημαντικό ερώτημα όλων των εποχών: «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;» (Ιώβ 14:14).

Μαρτυρίες για την Ανάσταση

Ότι η κυριολεκτική ανάσταση του Χριστού από τον τάφο ήταν πραγματικότητα για τους μαθητές που Τον γνώριζαν προσωπικά είναι μία βεβαιότητα. Στον νου τους δεν υπήρχε καμία απολύτως αμφιβολία. Ήταν μάρτυρες του γεγονότος. Γνώριζαν, επειδή είδαν τα μάτια τους, άκουσαν τα αφτιά τους, αισθάνθηκαν τα χέρια τους τη σωματική παρουσία του ανεστημένου Αυτρωτή.

Ο Πέτρος, ο κορυφαίος Απόστολος, στην περίπτωση κατά την οποία είχαν συγκεντρωθεί οι ένδεκα για να επιλέξουν έναν να πάρει τη θέση του Ιούδα του Ισκαριώτη, είπε: «Πρέπει, λοιπόν, από τους άνδρες... ένας από τούτους να γίνει μαζί μας μάρτυρας τής ανάστασής του» (Πράξεις 1:21-22)...

Σε μία άλλη περίπτωση, ο Πέτρος δήλωσε ενώπιον των εχθρών τους, των ιδίων ανθρώπων που είχαν θανατώσει τον Ιησού επάνω στον σταυρό: «Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια. ...Αυτόν τον Ιησού ο Θεός τον ανέστησε, για

τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες» (Πράξεις 2:22, 32)...

Επιπρόσθετοι μάρτυρες

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών πιστεύει σθεναρώς με τον Πέτρο, τον Παύλο, τον Ιάκωβο και όλους τους άλλους πρώτους Αποστόλους οι οποίοι αποδέχθηκαν την ανάσταση όχι μόνον ότι ήταν στην κυριολεξία αληθινή αλλά ως την ολοκλήρωση της θείας αποστολής του Χριστού επάνω στη γη.

Χίλια οκτακόσια χρόνια αφού πέθανε ο Ιησούς επάνω στον σταυρό, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διακήρυξε ότι ο ανεστημένος Κύριος ενεφανίσθη σε αυτόν, λέγοντας: «Είδα δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, να στέκονται από πάνω μου στον αέρα. Ο ένας τους μου μίλησε, καλώντας με με το όνομά μου και είπε, δείχνοντας τον άλλον—Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούσεις!» (Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17)...

Αν η μαρτυρία του Τζόζεφ Σμιθ έστεκε μόνη της, θα ήταν, όπως είπε ο Χριστός για τη μαρτυρία Του, όταν μίλησε για τον εαυτό Του, ανώφελη. Όμως ο Ιησούς είχε τη μαρτυρία του Θεού και εκείνη των Αποστόλων. Και ο Τζόζεφ Σμιθ είχε άλλους μάρτυρες [που] επαλήθευσαν τη μαρτυρία [του], η αλήθεια της οποίας έγινε γνωστή με την εμφάνιση σε αυτούς του αγγέλου Μορόνι...

...Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών [έπίσης] διακηρύσσει το ένδοξο όραμα του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ:

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Διαβάστε τη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστού που εδόθη από σύγχρονους αποστόλους και προφήτες στη Λιαχόνα, Απρ. 2000, 2-3.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ

«Καλούμε τις γυναίκες της Εκκλησίας να σταθούν μαζί για χρηστότητα... το βλέπω αυτό ως τη μόνη φωτεινή, λαμπρή ελπίδα [στον] κόσμο». –Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι (1910-2008)

ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Γνωρίζουμε την ισχύ της πνευματικής δύναμής μας;

Από την Στάρλα Άουερκαμπ Μπάτλερ

Πολλές υπέροχες, ταπεινές γυναίκες της Εκκλησίας παρέχουν αφοσιωμένη υπηρετήση χωρίς να συνειδητοποιούν πόσο μακριά φθάνει ο αντίκτυπος της ζωής τους – ως παράδειγμα εγκόσμιας υπηρετήσης αλλά και ως κληρονομιά πνευματικής δύναμης. Μία τέτοια γυναίκα είναι η γιαγιά μου, Τσέρυ Πήτερσεν. Υπηρετήσε πιστά σε ήσυχες κλήσεις καθ' όλη τη ζωή της. Αν την ρωτούσατε, θα ισχυριζόταν ότι δεν είχε πολλά ταλέντα να προσφέρει στον κόσμο. Παρ' όλα αυτά, ξεκινώντας να μαθαίνω για τη ζωή της, κατάλαβα πόσο πολύ επηρέασε τη ζωή μου η πνευματική δύναμή της.

Οι γονείς της Τσέρυ σταμάτησαν να παρευρίσκονται στην εκκλησία και χώρισαν όταν ήταν ακόμα πολύ μικρή, έτσι μεγάλωσε με μία μητέρα, τη Φλόρενς, η οποία πάντοτε εργαζόταν. Η Φλόρενς ήταν ένα ακόμα πιο παραμελημένο παιδί που μεγάλωσε σε οικοτροφείο, ενώ η μητέρα της, Τζώρτζια, ζούσε μια κοσμική ζωή. Παρά τις δυσκολίες που γνώριζε καθώς μεγάλωνε, η Τσέρυ παρέμεινε ενεργή στο Ευαγγέλιο και παρευρισκόταν με πίστη στην εκκλησία με την οικογένεια της προ-γιαγιάς της, Ελιζαμπεθ, ή με φίλους. Είδε στις οικογένειές τους αυτό που ήθελε για τη δική της. Δεν ήξερε ακριβώς πώς θα έπρεπε να είναι μια οικογένεια, όμως ήξερε τι δεν έπρεπε να είναι και ήταν αποφασισμένη να είναι η δική της οικογένεια διαφορετική.

Ο σύζυγος της Τσέρυ –ο παππούς μου Ντελ– μου είπε κάποτε: «Για να έχεις μια μαρτυρία, πρέπει να θέλεις να την έχεις. Η Τσέρυ πάντοτε ήθελε μια μαρτυρία». Μολονότι τα πρώτα χρόνια του γάμου τους ήταν γεμάτα δυσκολίες, αποφάσισαν να παραμείνουν δυνατοί ως οικογένεια. Κατά τον πρώτο χρόνο του γάμου τους ήταν λιγότερο ενεργοί, εξαιτίας του προγράμματος της δουλειάς του Ντελ, όμως μία κλήση να υπηρετήσει στην Προκαταρκτική, παρακίνησε την Τσέρυ να αρχίσει να παρευρίσκεται και σύντομα την ακολούθησε ο Ντελ στην εκκλησία ως σύμβουλος απαρτίας διακόνων. Από τότε, ήταν και οι δύο ενεργοί και δυνατοί στην Εκκλησία. Η προθυμία

©ΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ, ΥΠΟ ΚΑΤΗΛΕΝ ΠΕΤΕΡΣΟΝ, ΑΤΙΔΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ

της Τσέρυ να υπηρετήσει και η αποφασιστικότητά της να αναθρέψει μια δυνατή οικογένεια, βοήθησαν τη μητέρα μου να γίνει η δυνατή γυναίκα που είναι, και το παράδειγμα της μητέρας μου βοήθησε να χαραχτεί σαφώς η ζωή μου, ειδικά καθώς ξεκινώ τώρα τη δική μου οικογένεια.

Ως γυναίκες μπορούμε να έχουμε μια βαθιά πνευματική επιρροή στη ζωή των γύρω μας. Πράγματι, ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι ο ρόλος μας «δεν είναι μόνο να ανακουφίζουμε τους φτωχούς, αλλά να σώζουμε ψυχές»¹. Ο Ιησούς Χριστός έχει καλέσει τις γυναίκες της Εκκλησίας Του να είναι οπαδοί Του και δυνατές πνευματικά. Η πνευματική δύναμη και επιρροή είναι ζωτικής σημασίας για την πρόοδο του έργου της σωτηρίας και πρέπει να επιζητήσουμε ευκαιρίες για να ενδυναμώσουμε πνευματικά τους γύρω μας. Καθώς το πράττουμε, η επιρροή της πίστης και της χρηστότητάς μας θα διαρκέσει πολύ πιο πέρα από όσο μπορούμε να δούμε.

Κληθείσες να είμαστε μαθήτριες

Ο Πρεσβύτερος Τζέιμς Τάλματζ (1862-1933) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, έγραψε: «Ο μεγαλύτερος υποστηρικτής της γυναίκας και της γυναικείας φύσης στον κόσμο είναι ο Ιησούς Χριστός»². Σκεφθείτε, για παράδειγμα, τι δίδαξε σε δύο γυναίκες μαθήτριές Του στην Καινή Διαθήκη, τις αδελφές Μάρθα και Μαρία. Το βιβλίο *Daughters in My Kingdom* εξηγεί: «Το Κατά Λουκάν 10 περιέχει μία αφήγηση για τη Μάρθα που ανοίγει το σπιτικό της στον Ιησού. Υπηρετήσε τον Κύριο φροντίζοντας τις υλικές ανάγκες Του και η Μαρία κάθισε στα πόδια του Διδασκάλου και μάθαινε σε βάθος τις διδασκαλίες Του.

»Σε μία εποχή όπου αναμενόταν γενικώς από τις γυναίκες να παρέχουν μόνον εγκόσμια υπηρετήση, ο Σωτήρας δίδαξε τη Μάρθα και τη Μαρία ότι οι γυναίκες μπορούσαν, επίσης, να συμμετέχουν πνευματικά στο έργο Του. Τις προσκάλεσε να γίνουν μαθήτριές Του και να λάβουν από την σωτηρία, «εκείνη την αγαθή μερίδα» η οποία δεν θα αφαιρεθεί ποτέ από αυτές»³.

Όπως η Μάρθα, μερικές φορές κάνουμε το λάθος να σκεφτόμαστε ότι ο πρωταρχικός ρόλος των γυναικών είναι να προσφέρουν εγκόσμια υπηρετήση, όπως να παρέχουν γεύματα, να ράβουν και να καθαρίζουν για

τους άλλους. Αυτή η υπηρετήση είναι μία πολύτιμη και στοργική θυσία. Ωστόσο, περισσότερο από όσο Εκείνος χρειάζεται αδελφές που μπορούν να ράβουν και να

μαγειρεύουν, ο Κύριος χρειάζεται γυναίκες με πνευματική δύναμη, των οποίων η πίστη, η χρηστότητα και η χριστιανική αγάπη λάμπουν μέσα στη ζωή τους. Εκείνος γνωρίζει ότι η καθεμία μας έχει τόσο πολλά να προσφέρει. Ο Ιησούς Χριστός καλεί όλες μας να αναπτύξουμε την πνευματική δύναμη και ικανότητά μας να λάβουμε και να ενεργήσουμε με αποκάλυψη, ώστε να βοηθήσουμε να κινηθεί το έργο Του προς τα εμπρός. Η Λίντα Μπέρτον, γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, είπε στις αδελφές: «Έχετε σταλεί στη γη, σε τούτη τη θεϊκή νομή, για αυτό που είστε και για αυτό που έχετε προετοιμαστεί να κάνετε! Άσχετα με το τι μεθόδους θα χρησιμοποιήσει ο Σατανάς για να μας πείσει να σκεφθούμε ποιες είμαστε, η πραγματική μας ταυτότητα είναι αυτή της

μαθήτριας του Ιησού Χριστού!»⁴

Ο Κύριος γνωρίζει εμάς και τις περιστάσεις μας και έχει ένα έργο να επιτελέσει η καθεμιά από εμάς σε τούτη τη γη. Καμία αδελφή δεν γνωρίζει τόσο λίγα ή έχει τόσο λίγα ταλέντα, ώστε να μην μπορεί να είναι μία πνευματική δύναμη για το καλό και να φέρει άλλους στον Χριστό. Με αυτή την ουράνια δυνατότητα, έχουμε την ευθύνη για γίνουμε πνευματικές ηγέτιδες στο σπιτικό και στις κοινότητές μας. Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων διακήρυξε: «Κάθε αδελφή σε αυτήν την Εκκλησία, η οποία έχει συνάψει διαθήκες με τον Κύριο, έχει μία ουράνια εντολή να βοηθήσει στη διάσωση ψυχών, να καθοδηγεί τις γυναίκες του κόσμου, να ενδυναμώνει τις οικίες της Σιών και να οικοδομεί τη βασιλεία του Θεού»⁵.

Δεν χρειάζεται να κατέχουμε υψηλές θέσεις ή να κάνουμε ασυνήθιστα πράγματα για να βοηθάμε τους γύρω μας να κάνουν επιλογές που θα τους οδηγήσουν πιο κοντά στον Ιησού Χριστό – το σημαντικότερο καθήκον μας. Τόσο τα μεγαλύτερα, όσο και τα μικρότερα πράγματα που κάνουμε στη ζωή ενός ή δύο ανθρώπων, ακόμα και μέσα στην οικογένειά μας, μπορούν να έχουν βαθύ αντίκτυπο.

Τέσσερις γενεές: Ελίζαμπεθ (αριστερά), που κρατά την εγγονή της, Φλόρενς. Η Άννυ (κέντρο) ήρθε στη Γιούτα με τους γονείς της και είναι η μητέρα της Ελίζαμπεθ. Η Τζώρτζια (δεξιά) είναι η κόρη της Ελίζαμπεθ, όμως η Τζώρτζια και η κόρη της, Φλόρενς, έφυγαν από την Εκκλησία. Η πιστή Ελίζαμπεθ ήταν εκείνη που βοήθησε τη διαέγγονή της, Τσέρυ, και οι απόγονοι της Τσέρυ επέστρεψαν στο Ευαγγέλιο.

Γυναίκες στο έργο της σωτηρίας

Ένας αγαπημένος ύμνος δηλώνει: «Το καθήκον των αγγέλων δίνεται στις γυναίκες. Και είναι ένα δώρο το οποίο, στον ρόλο μας σαν αδελφές, διεκδικούμε»⁶. Έχουμε πολλά να προσφέρουμε στη ζωή εκείνων που αγαπάμε. Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων αφηγήθηκε ιστορίες σχετικά με το πώς η πνευματική δύναμη δύο γυναικών επηρέασε τη ζωή του:

«Όταν ήμουν μικρό παιδί, ο πατέρας μου δεν ήταν μέλος της Εκκλησίας και η μητέρα μου είχε γίνει λιγότερο ενεργό μέλος. ...Κάποιους μήνες μετά τα όγδοα γενέθλιά μου, η γιαγιά Γουίτλ ήλθε από την άλλη άκρη της χώρας να μας επισκεφθεί. Η γιαγιά ανησυχούσε που ούτε εγώ ούτε ο μεγαλύτερος αδελφός μου είχαμε βαπτισθεί. Δεν ξέρω τι είπα στους γονείς μου γι' αυτό, αλλά ξέρω ότι ένα πρωινό πήγε εμένα και τον

»Ο Σωτήρας δίδαξε στη Μάρθα και τη Μαρία ότι οι γυναίκες μπορούσαν να συμμετάσχουν πνευματικά στο έργο Του. Τις προσκάλεσε να γίνουν μαθήτριές Του και να συμμετάσχουν στη σωτηρία».

αδελφό μου στο πάρκο και μας μίλησε για τα συναισθήματά της ως προς τη σημασία να βαπτιστεί κάποιος και να παρευρίσκεται στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας τακτικά. Δεν θυμάμαι τα επί μέρους όσα είπα, αλλά τα λόγια της αναμόχλευσαν κάτι στην καρδιά μου και σύντομα εγώ και ο αδελφός μου βαπτιστήκαμε...

»Η γιαγιά χρησιμοποιούσε απλώς τον σωστό βαθμό θάρρους και σεβασμού, για να βοηθήσει τον πατέρα μας να αναγνωρίσει τη σημασία να μας πηγαίνει με το αυτοκίνητο στην εκκλησία για τις συγκεντρώσεις μας. Με κάθε κατάλληλο τρόπο, μας βοηθούσε να νιώσουμε την ανάγκη για το Ευαγγέλιο στη ζωή μας»⁷.

Μια δεύτερη πηγή πνευματικής δύναμης ήταν η σύζυγος του Πρεσβυτέρου Σκοτ, η Τζανίν. Όταν έβγαιναν ραντεβού, άρχιζαν να συζητούν για το μέλλον. Η Τζανίν, η οποία είχε μεγαλώσει

ΒΡΕΦΟΣ, ΥΙΟ ΚΑΘΛΙΕΝ ΠΕΤΕΡΣΟΝ, ΑΠΙΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ

σε ένα σπιτικό όπου πίστευαν πολύ στην ιεραποστολική υπηρετηση, εξέφρασε την επιθυμία της να παντρευτεί στον ναό έναν ιεραπόστολο που θα είχε επιστρέψει από την ιεραποστολή του. Ο Πρεσβύτερος Σκοτ, ο οποίος δεν είχε σκεφθεί σοβαρά έως τότε να υπηρετήσει σε μία ιεραποστολή, επηρεάστηκε πολύ. «Πήγα σπίτι και δεν μπορούσα να σκεφθώ τίποτε άλλο. Έμεινα ξύπνιος όλη νύχτα. ... Έπειτα από πολλές προσευχές, πήρα την απόφαση να συναντηθώ με τον επίσκοπό μου και να αρχίσω να υποβάλλω τα χαρτιά μου για να υπηρετήσω μία ιεραποστολή»⁸. Μολονότι η Τζανίν τού έδωσε την καθοδήγηση και την παρότρυνση που χρειαζόταν, ο Πρεσβύτερος Σκοτ είπε: «Η Τζανίν δεν μου ζήτησε ποτέ να υπηρετήσω μία ιεραποστολή για εκείνη. Με αγαπούσε αρκετά ώστε να μοιραστεί την πεποίθησή της και μετά μου έδωσε την ευκαιρία να βρω εγώ την κατεύθυνση της ζωής μου. Αμφότεροι υπηρετήσαμε ιεραποστολές και αργότερα επισφραγισθήκαμε στον ναό.

Ένας αγαπημένος ύμνος δηλώνει: «Το καθήκον των αγγέλων δίνεται στις γυναίκες. Και είναι ένα δώρο το οποίο, στον ρόλο μας σαν αδελφές, διεκδικούμε». Έχουμε πολλά να προσφέρουμε στη ζωή εκείνων που αγαπάμε.

Το θάρρος της Τζανίν και η δέσμευσή της στην πίστη της έκανε όλη τη διαφορά στην κοινή ζωή μας. Είμαι βέβαιος ότι δεν θα είχαμε βρει την ευτυχία που απολαμβάνουμε χωρίς τη δυνατή πίστη της στην αρχή της υπηρετησης του Κυρίου πρώτα. Είναι ένα υπέροχο, ενάρετο παράδειγμα!»⁹

Αυτή η πνευματική επιρροή εκείνων των γυναικών στη ζωή του ήταν που βοήθησε έναν νέο άνδρα –τον Πρεσβύτερο Σκοτ– να πάρει μερικές από τις σημαντικότερες αποφάσεις στη ζωή του: να βαπτιστεί, να υπηρετήσει μία ιεραποστολή και να παντρευτεί στον ναό.

Μπορούμε να βοηθήσουμε τους άλλους να θέλουν να κάνουν καλές επιλογές, με το παράδειγμά μας, τις πράξεις, τα λόγια και την προσωπική χρησιμότητα. Η αδελφή Κάρολ Στήβενς, πρώτη σύμβουλος στη γενική προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας, διακηρύσσει: «Είμαστε κόρες της διαθήκης στο βασίλειο του Κυρίου και έχουμε την ευκαιρία να είμαστε όργανα στα χέρια Του.

... Συμμετέχουμε στο έργο σωτηρίας καθημερινά, με μικρούς και απλούς τρόπους – προσέχοντας, ενδυναμώνοντας και διδάσκοντας η μία την άλλη¹⁰. Καθώς βασιζόμαστε στο Πνεύμα και προχωρούμε με εντατική προσπάθεια, με ειλικρινείς και ταπεινές προσπάθειες για να βοηθήσουμε τους γύρω μας να έρθουν πιο κοντά στον Χριστό, θα καθοδηγηθούμε στο τι μπορούμε να κάνουμε και θα μας δοθεί η δύναμη να το κάνουμε και θα αισθανθούμε τη χαρά να φέρνουμε τα τέκνα του Κυρίου προς Αυτόν.

Να γίνουμε μια πνευματική επιρροή

Γνωρίζοντας την ευθύνη μας, θα μπορούσαμε να ρωτήσουμε ως μαθήτριες της παλαιάς εποχής: «Τι πρέπει να κάνουμε» (Πράξεις 2:37) για να είμαστε μια πνευματική επιρροή; Σε μια πρόσφατη γενική συνέλευση, η αδελφή Μπέρτον προσκάλεσε τις αδελφές να φανταστούν «κάποιες από τις πνευματικές ταμπέλες “Ζητείται βοήθεια”, σχετικώς με το έργο σωτηρίας:

- Ζητείται βοήθεια: γονείς να αναθρέψουν τα παιδιά τους στο φως και στην αλήθεια
- Ζητείται βοήθεια: κόρες... αδελφές... θείες... ξαδέλφια, παππούδες και καλοί φίλοι να υπηρετούν ως μέντορες και να προσφέρουν χείρες βοήθειας κατά μήκος του μονοπατιού της διαθήκης
- Ζητείται βοήθεια: όσοι ενωτίζονται τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος και ενεργούν επί των εντυπώσεων που λαμβάνουν
- Ζητείται βοήθεια: όσοι ζουν το Ευαγγέλιο καθημερινώς με μικρούς και απλούς τρόπους
- Ζητείται βοήθεια: λειτουργοί οικογενειακής ιστορίας και ναού για να συνδέουν οικογένειες αιώνιως
- Ζητείται βοήθεια: ιεραπόστολοι και μέλη για να διαδίδουν τα “καλά νέα” – το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού
- Ζητείται βοήθεια: διασώστριες να βρουν όσους έχουν χάσει τον δρόμο τους
- Ζητείται βοήθεια: τηρήτριες διαθηκών να είναι ακλόνητες για την αλήθεια και το σωστό
- Ζητείται βοήθεια: αληθινές μαθήτριες του Κυρίου Ιησού Χριστού¹¹.

Αυτά δεν είναι καινούργια πράγματα, όμως όταν επιζητούμε ευκαιρίες να συμμετέχουμε στο έργο της σωτηρίας, θα βελτιώσουμε την ικανότητά μας να βοηθήσουμε τους γύρω μας. Ο Πρεσβύτερος Μπάλαρντ είπε: «Δεν υπάρχει τίποτα σε τούτο τον κόσμο τόσο προσωπικό, που να γαλουχεί τόσο ή που να αλλάζει τόσο τη ζωή, όσο η επιρροή μιας ενάρετης γυναίκας¹². Καθώς αναπτύσσουμε την πνευματική δύναμή μας μέσω προσωπικής προσευχής και μελέτης των γραφών, σταθερής υπακοής και αφοσιωμένης τήρησης των διαθηκών μας, θα γίνουμε αυτή η επιρροή.

Πέρα από αυτό που μπορούμε να δούμε

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ (1801-1877) είπε: «Μπορείτε να καταμετρήσετε το πόσο καλό είναι ικανές να κάνουν οι μητέρες και κόρες στον Ισραήλ; Όχι, είναι αδύνατον και το καλό που θα κάνουν, θα τις ακολουθεί σε όλη την αιωνιότητα¹³.

Οι ενάρετες αποφάσεις της γιαγιάς μου είχαν αντίκτυπο στις γενεές της οικογένειάς της, πολύ περισσότερο από όσο μπορούσε να δει ως νέα γυναίκα. Παρ’ όλα αυτά, η πνευματική επιρροή των γυναικών στην οικογένειά μου εκτείνεται ακόμα πιο πίσω. Η Τσέρυ απέκτησε ένα μεγάλο μέρος της δικής της πνευματικής δύναμης παρατηρώντας την προγιαγιά της (την τρίτη προ-προγιαγιά μου), Ελίζαμπεθ. Το παράδειγμα πίστης και μαρτυρίας της Ελίζαμπεθ προχώρησε και πέρασε δύο γενιές αδράνειας και βοήθησε τη δισέγγονή της, Σέρυ, να ανατρέψει μία τάση συντριμμένων [αποσυνδεδεμένων] οικογενειών και να επιστρέψει στην Εκκλησία.

Καθώς γινόμαστε πνευματική δύναμη για εκείνους γύρω μας, η επιρροή μας θα εκταθεί πέρα από αυτό που μπορούμε να δούμε. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι (1910-2008) είπε: «Καλούμε τις γυναίκες της Εκκλησίας να σταθούν μαζί για χρησιμότητα. Πρέπει να ξεκινήσουν από το σπιτικό τους. Μπορούν να τη διδάξουν στις τάξεις τους. Μπορούν να την εκφράσουν στις κοινότητές τους...

»Αυτό το βλέπω σαν τη μόνη φωτεινή, λαμπερή ελπίδα σε έναν κόσμο ο οποίος προχωρεί προς την αυτοκαταστροφή του¹⁴.

Καθώς εκπληρώνουμε αυτήν την εντολή, το έργο του Κυρίου θα πάρει ώθηση προς τα εμπρός, τόσο στον κόσμο γύρω μας, όσο κυρίως στις οικογένειές μας και τη ζωή εκείνων που αγαπάμε. ■

Η συγγραφέας μένει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 453.
2. Τζέιμς Τάλματς, *Jesus the Christ*, 3η έκδοση (1916), 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3-4.
4. Λίντα Μπέρτον, «Ζητούνται: χέρια και καρδιές για να επιταχύνουν το έργο», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 122-123.
5. Ράσελ Μπάλαρντ: «Women of Righteousness», *Ensign*, Απρ. 2002, 70.
6. «As Sisters in Zion», *Υμνοι*, αρ. 309.
7. Ρίτσαρντ Σκοτ, «Σας έχω δώσει ένα παράδειγμα», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 32.
8. Ρίτσαρντ Σκοτ, «Σας έχω δώσει ένα παράδειγμα», 33.
9. Ρίτσαρντ Σκοτ, «Σας έχω δώσει ένα παράδειγμα», 33.
10. Κάρολ Στήβενς, «Έχουμε σπουδαίο λόγο να αγαλλιομαστε», *Liahona*, Νοέμβρ. 2013, 117.
11. Λίντα Μπέρτον, «Ζητούνται: χέρια και καρδιές για να επιταχύνουν το έργο», 124.
12. Ράσελ Μπάλαρντ, «Μητέρες και κόρες», *Λιαχόνα*, Μάιος 2010, 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, συλλογή υπό John A. Widtsoe (1954), 216.
14. Γκόρντον Χίνκλι, «Standing Strong and Immoveable», *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 10 Ιανουαρίου 2004, 20.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΔΥΝΑΜΟΣ

Από την Γουέντυ Ούλριχ

«Είμαι πραγματικά άξιος να εισέλθω στον οίκο του Θεού; Πώς μπορώ να είμαι, αν δεν είμαι τέλειος;»

«Μπορεί πραγματικά να κάνει ο Θεός την αδυναμία μου δυνατό στοιχείο; Νήστεψα και προσευχήθηκα για ημέρες να μου αφαιρεθεί αυτό το πρόβλημα, αλλά τίποτε δεν φαίνεται να αλλάζει».

«Στο ιεραποστολικό πεδίο ζούσα το Ευαγγέλιο με περισσότερη συνέπεια από οποιαδήποτε άλλη στιγμή στη ζωή μου, αλλά ποτέ δεν γνώριζα περισσότερο τα ελαττώματά μου. Γιατί, όταν ήμουν τόσο καλός, αισθανόμουν μερικές φορές τόσο άσχημα;»

Καθώς συλλογιζόμαστε τέτοιες ερωτήσεις, είναι κρίσιμο να καταλάβουμε ότι ενώ η *αμαρτία* αναπόφευκτα μας οδηγεί μακριά από τον Θεό, η *αδυναμία*, ειρωνικά, μπορεί να μας οδηγήσει προς Αυτόν.

Διάκριση μεταξύ αμαρτίας και αδυναμίας

Κοινώς θεωρούμε την αμαρτία και την αδυναμία ως διαφορετικού μεγέθους μαύρα σημάδια στην ψυχή μας, διαφορετικά είδη σοβαρότητας παράβασης. Όμως οι γραφές υποδηλούν ότι η αμαρτία και η αδυναμία είναι εγγενώς διαφορετικές, απαιτούν διαφορετικές θεραπείες και έχουν τη δυναμική να παράγουν διαφορετικά αποτελέσματα.

Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε εξοικειωμένοι με την αμαρτία απ' ό,τι

ενδιαφερόμαστε να παραδεχτούμε, αλλά ας αναθεωρήσουμε: Η αμαρτία είναι η επιλογή να μην υπακούσουμε στις εντολές του Θεού ή να επαναστατήσουμε εναντίον του Φωτός του Χριστού μέσα μας. Η αμαρτία είναι η επιλογή να εμπιστευθούμε τον Σατανά από τον Θεό, θέτοντάς μας σε εχθρότητα με τον Πατέρα μας. Εν αντιθέσει με εμάς, ο

*Περιορισμοί και ανεπάρκειες
δεν είναι αμαρτίες και δεν
μας εμποδίζουν από το να
είμαστε καθαροί και άξιοι
του Πνεύματος.*

Αν και η αμαρτία μάς οδηγεί μακριά από τον Θεό αναπόφευκτα, η αδυναμία, ειρωνικά, μπορεί να μας οδηγήσει προς Αυτόν.

Ιησούς Χριστός ήταν εντελώς αναμάρτητος και μπορούσε να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες μας. Όταν μετανοούμε ειλικρινώς –που περιλαμβάνει να αλλάξουμε τη σκέψη, τα συναισθήματα και τη συμπεριφορά μας· να προσφέρουμε κατάλληλη συγγνώμη ή εξομολογήσεις· να επανορθώσουμε όπου είναι δυνατόν· και να μην επαναλάβουμε την αμαρτία στο μέλλον– μπορούμε να έχουμε πρόσβαση στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού, να συγχωρηθούμε από τον Θεό και να είμαστε καθαροί ξανά.

Το να γίνουμε καθαροί είναι ουσιαστικά, διότι τίποτε ακάθαρμο δεν μπορεί να κατοικεί στην παρουσία του Θεού. Όμως αν ο μόνος στόχος μας ήταν να είμαστε τόσο αθώοι όσο ήμασταν, όταν φύγαμε από την παρουσία του Θεού, θα ήμασταν όλοι καλύτερα να είμαστε ξαπλωμένοι άνετα στην κούνια μας για το υπόλοιπο της ζωής μας. Αντιθέτως, ήλθαμε στη γη να μάθουμε εκ πείρας να διακρίνουμε το καλό από το κακό, να αυξηθούμε πνευματικώς σε σοφία και ικανότητα, να ζήσουμε σύμφωνα με αξίες για τις οποίες νοιαζόμαστε και να αποκτήσουμε τα χαρακτηριστικά

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΕΞΙΛΕΩΣΗΣ

«Το να αποκαταστήσεις αυτό που δεν μπορείς να αποκαταστήσεις, το να θεραπεύ-

σεις την πληγή που δεν μπορείς να θεραπεύσεις, το να διορθώσεις αυτό που έσπασες και δεν μπορείς να το διορθώσεις είναι ο ίδιος ο σκοπός της εξιλέωσης του Χριστού...»

»Επαναλαμβάνω, με εξαίρεση των πολύ λίγων που προσχωρούν στην απώλεια, δεν υπάρχει καμία συνήθεια, κανένας εθισμός, καμία επανάσταση, καμία παράβαση, καμία αποστασία, κανένα έγκλημα που να εξαιρείται από την υπόσχεση της πλήρους συγχωρήσεως. Αυτή είναι η υπόσχεση της εξιλέωσης του Χριστού».

Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "The Brilliant Morning of Forgiveness", Ensign, Νοέμβρ. 1995, 19-20.

της ευσέβειας – πρόοδο που δεν μπορούμε να έχουμε από τα ασφαλή όρια του παιδικού κρεβατιού.

Η ανθρώπινη αδυναμία παίζει σημαντικό ρόλο σε αυτούς τους ουσιαστικούς σκοπούς της θνητότητας. Όταν ο Μορόνι ανησύχησε που η αδυναμία του στο γράψιμο θα έκανε τους Εθνικούς να περιπαίζουν ιερά, ο Κύριος τον καθησύχασε με αυτά τα λόγια:

«Και αν οι άνθρωποι έρχονται προς εμένα θα τους δείξω τις αδυναμίες τους. Δίνω στους ανθρώπους αδυναμίες για να είναι ταπεινόφρονες. Και η χάρη μου είναι αρκετή για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου.

Γιατί αν ταπεινώσουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου, και έχουν πίστη σε μένα, τότε θα κάνω εγώ τα αδύναμα να γίνουν δυνατά γι' αυτούς» (Εθέρ 12:27. Βλέπε, επίσης, Προς Κορινθίους Α΄ 15:42-44, Προς Κορινθίους Β΄ 12:7-10, Νεφί Β΄ 3:21, και Ιακώβ 4:7).

Τα υπονοούμενα αυτής της οικείας γραφής είναι βαθιά και μας προσκαλούν να διακρίνουμε την αμαρτία (που την παροτρύνει ο Σατανάς) από την αδυναμία (που περιγράφεται εδώ ως μια κατάσταση που μας «δίνεται» από τον Θεό).

Θα μπορούσαμε να ορίσουμε την αδυναμία ως τον περιορισμό στη σοφία, στη δύναμη και στην αγιότητα μας που συνεπάγεται του γεγονότος ότι είμαστε άνθρωποι. Ως θνητοί έχουμε γεννηθεί αβοήθητοι και εξαρτώμενοι, με ποικίλα σωματικά ελαττώματα και προδιαθέσεις. Μας μεγαλώνουν και μας περιβάλλουν άλλοι αδύναμοι θνητοί και οι διδασκαλίες, τα παραδείγματα και το φέροισμό τους προς εμάς είναι ελαττωματικά και ενίοτε επιβλαβή. Στην αδύναμη, θνητή μας κατάσταση υφιστάμεθα σωματική συναισθηματική ασθένεια, πείνα και κόπωση. Βιώνουμε ανθρώπινα συναισθήματα όπως θυμό, θλίψη και φόβο. Είμαστε ελλιπείς σε σοφία, δεξιότητα, αντοχή και δύναμη. Και υποκείμεθα σε πειρασμούς πολλών ειδών.

Αν και ήταν αναμάρτητος, ο Ιησούς Χριστός συμμετείχε πλήρως μαζί μας στην κατάσταση της θνητής αδυναμίας (βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 13:4). Γεννήθηκε ως αβοήθητο βρέφος σε θνητό σώμα και τον μεγάλωσαν ατελείς κηδεμόνες. Έπρεπε να μάθει

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ

	Αμαρτία	Αδυναμία
Ορισμός;	Σκόπιμη ανυπακοή στον Θεό	Ανθρώπινος περιορισμός, έλλειψη σθένους
Πηγή;	Ενθαρρύνεται από τον Σατανά	Μέρος της θνητής μας φύσεως
Παραδείγματα;	Ηθελημένη παραβίαση των εντολών του Θεού, πιστεύοντας τον Σατανά από τον Θεό	Ευεπίφορο στον πειρασμό, στο έντονο συναίσθημα, στην κόπωση, στη σωματική ή διανοητική ασθένεια, στην άγνοια, στις προδιαθέσεις, στο τραύμα, στον θάνατο
Είχε ο Ιησούς;	Όχι	Ναι
Η ανταπόκρισή μας θα πρέπει να είναι;	Μετάνοια	Ταπεινοφροσύνη, πίστη στον Χριστό και προσπάθειες να υπερνικήσουμε
Η ανταπόκριση του Θεού με τη σειρά Του;	Συγχώρηση	Χάρη – μία επικουρική δύναμη
Πού καταλήγει;	Να καθαρισθούμε από την αμαρτία	Απόκτηση αγιότητας, δύναμης

να περπατά, να μιλά, να εργάζεται και να πορεύεται με άλλους. Πείνασε και κουράστηκε, είχε ανθρώπινα συναισθήματα και μπορούσε να αρρωστήσει, να υποφέρει, να αιμορραγήσει και να πεθάνει. «Πειράστηκε σε όλα κατά τη δική μας ομοιότητα, χωρίς αμαρτία» υποβάλλοντας τον εαυτό Του στη θνητότητα, ούτως ώστε να μπορέσει να «συμπαθήσει τις ασθένειές μας» και να μας παρηγορήσει στις ελλείψεις σθένους *μας* ή στις αδυναμίες μας (Προς Εβραίους 4:15. Βλέπε, επίσης, Αλμα 7:11-12).

Δεν μπορούμε απλώς να μετανοήσουμε που είμαστε αδύναμοι – ούτε η ίδια η αδυναμία μάς κάνει ακάθαρτους. Δεν μπορούμε να αναπτυχθούμε πνευματικώς αν δεν *απορρίψουμε* την αμαρτία, αλλά επίσης δεν αναπτυσσόμαστε πνευματικώς αν δεν *αποδεχθούμε* την κατάσταση της ανθρώπινης αδυναμίας μας, ανταποκριθούμε σε αυτήν με ταπεινότητα και πίστη και μάθουμε μέσω της αδυναμίας μας να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Όταν ο Μορόνι ανησυχούσε για την αδυναμία του γραψίματός του, ο Θεός δεν του είπε να μετανοήσει. Αντιθέτως, ο Κύριος τον δίδαξε να είναι ταπεινός και να έχει πίστη στον Χριστό. Καθώς είμαστε ταπεινοί και πιστοί, ο Θεός προσφέρει χάρη –όχι συγχώρηση– ως θεραπεία της αδυναμίας. Το Bible Dictionary [Λεξικό της Βίβλου] ορίζει τη χάρη ως την επικουρική δύναμη από τον Θεό να κάνουμε ό,τι μπορούμε από μόνοι μας (βλέπε Bible Dictionary, “Grace”) – την κατάλληλη θεία θεραπεία διά της οποίας μπορούμε να «κάνουμε τα αδύνατα να γίνουν δυνατά».

Ασκώντας ταπεινοφροσύνη και πίστη

Από νωρίς στην εμπειρία μας στην Εκκλησία, διδασκόμαστε τα ουσιώδη στοιχεία της μετάνοιας, αλλά πώς

ακριβώς προάγουμε την ταπεινοφροσύνη και την πίστη; Λάβετε υπ’ όψιν τα ακόλουθα:

- **Συλλογισθείτε και προσευχηθείτε.** Επειδή είμαστε αδύναμοι, μπορεί να μην αναγνωρίζουμε αν έχουμε να κάνουμε με *αμαρτία* (που απαιτεί άμεση και βαθιά αλλαγή νου, συναισθημάτων και συμπεριφοράς) ή με *αδυναμία* (που απαιτεί ταπεινή, έμμονη προσπάθεια, μάθηση και βελτίωση). Ο τρόπος που βλέπουμε αυτά τα πράγματα μπορεί να εξαρτάται από την ανατροφή και την ωριμότητά μας. Ενδεχομένως να υπάρχουν στοιχεία αμαρτίας και αδυναμίας σε μία μεμονωμένη συμπεριφορά. Το να πούμε ότι η αμαρτία είναι πραγματικά μία αδυναμία οδηγεί στην εκλογίκευση αντί στη μετάνοια. Το να πούμε ότι η αδυναμία είναι αμαρτία μπορεί να έχει αποτέλεσμα τη ντροπή, την κατηγόρια, την απόγνωση και το να εγκαταλείψουμε τις υποσχέσεις του Θεού. Το να συλλογισθούμε και να προσευχηθούμε μάς βοηθά να διακρίνουμε.
- **Δώστε προτεραιότητες.** Επειδή είμαστε αδύναμοι, δεν μπορούμε να κάνουμε κάθε απαιτούμενη αλλαγή αμέσως. Καθώς προσπαθούμε να υπερνικήσουμε ταπεινώς και πιστώς τις ανθρώπινες αδυναμίες μας λίγες εκφάνσεις τη φορά, μπορούμε σταδιακώς να μειώσουμε την άγνοια, να κάνουμε συνήθεια καλά πρότυπα, να αυξήσουμε τη σωματική και συναισθηματική μας υγεία και αντοχή και να ενδυναμώσουμε την εμπιστοσύνη μας στον Κύριο. Ο Θεός μπορεί να μας βοηθήσει να μάθουμε πού να ξεκινήσουμε.

- **Σχεδιάστε.** Επειδή είμαστε αδύναμοι, το να γίνουμε δυνατώτεροι θα απαιτεί κάτι περισσότερο από τη χρηστή επιθυμία και πολλή αυτοπειθαρχία. Χρειάζεται επίσης να σχεδιάζουμε, να μαθαίνουμε από λάθη, να αναπτύξουμε πιο αποτελεσματικές στρατηγικές, να αναθεωρήσουμε τα σχέδιά μας και να προσπαθήσουμε ξανά. Χρειαζόμαστε βοήθεια από γραφές, σχετικά βιβλία και άλλους ανθρώπους. Αρχίζουμε με μικρά πράγματα, αγαλλιούμε με τη βελτίωση και ριψοκινδυνεύουμε (μολονότι μας κάνουν να αισθανόμαστε ευάλωτοι και αδύναμοι). Χρειαζόμαστε υποστήριξη για να μας βοηθήσει να κάνουμε καλές επιλογές, ακόμη και όταν είμαστε κουρασμένοι ή αποθαρρυσμένοι και σχέδια για να γυρίσουμε σε τροχιά, όταν κάνουμε λάθη.
- **Ασκήστε υπομονή.** Επειδή είμαστε αδύναμοι, η αλλαγή μπορεί να πάρει χρόνο. Δεν εγκαταλείπουμε απλώς την αδυναμία μας με τον τρόπο που εγκαταλείπουμε την αμαρτία. Οι ταπεινοί μαθητές κάνουν προθύμως ό,τι απαιτείται, μαθαίνουν προσαρμοστικότητα, εξακολουθούν να προσπαθούν και δεν εγκαταλείπουν. Η ταπεινοφροσύνη μάς βοηθά να έχουμε υπομονή με τον εαυτό μας και με τους άλλους που είναι επίσης αδύναμοι. Η υπομονή είναι η εκδήλωση της πίστης μας στον Κύριο, της ευγνωμοσύνης για την πεποίθησή Του σε εμάς και της πίστης στις υποσχέσεις Του.

Ακόμη και όταν μετανοήσουμε ειλικρινώς για τις αμαρτίες μας, λάβουμε συγχώρηση και ξαναγίνουμε καθαροί, παραμένουμε αδύναμοι. Υποκείμεθα ακόμη στην ασθένεια, στο έντονο συναίσθημα, στην άγνοια, στις προδιαθέσεις, στην κόπωση και στον πειρασμό. *Όμως, περιορισμοί και ανεπάρκειες δεν είναι αμαρτίες και δεν μας εμποδίζουν από το να είμαστε καθαροί και άξιοι του Πνεύματος.*

Αδυναμία σε δυνατό σημείο

Μολονότι ο Σατανάς είναι πρόθυμος να χρησιμοποιήσει την αδυναμία μας για να μας δελεάσει να αμαρτήσουμε, ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει ανθρώπινη αδυναμία για να μας διδάσκει, να μας ενδυναμώνει και να μας ευλογεί. Αντίθετα από αυτό που ενδεχομένως να αναμέναμε ή να ελπίζαμε, ωστόσο, ο Θεός δεν κάνει πάντοτε «τα αδύναμα να γίνουν δυνατά» σε εμάς, εξαλείφοντας την αδυναμία

**ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΕΝΟΧΗ (ΛΥΠΗ ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ)
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΧΡΗΣΤΗ ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ**

Εποικοδομητική ενοχή – Λύπη κατά Θεόν για την αμαρτία	Πίστη & ταπεινοφροσύνη – Πρακτικότητα σαν του Χριστού σε αδυναμία	Καταστροφική ντροπή – Αχρηστη απομίμηση
<p align="center">Τείνουμε:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αισθανόμαστε τύψεις για την παραβίαση του ηθικού μας κώδικα. • Να μετανοούμε, να αλλάζουμε σκέψεις, συναισθήματα, συμπεριφορά. • Να είμαστε ανοικτοί, να εξομολογούμαστε τα λάθη μας, να διορθώνουμε. • Να αναπτυσσόμαστε πνευματικώς και να μαθαίνουμε. • Να βλέπουμε τον εαυτό μας ως εγγενώς καλό, με αξία. • Να επιθυμούμε να ευθυγραμμίσουμε τη συμπεριφορά μας με τη θετική εικόνα του εαυτού μας. • Εμπιστευόμαστε πλήρως τη λυτρωτική δύναμη της εξιλέωσης του Χριστού. 	<p align="center">Τείνουμε:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αισθανόμαστε διαβεβαίωση και αυτό-αποδοχή, ακόμη και με όλα τα ελαττώματά μας. • Να ριψοκινδυνεύουμε να αναπτυχθούμε πνευματικώς και να συνεισφέρουμε. • Να αναλαμβάνουμε την ευθύνη για λάθη, να επιθυμούμε να βελτιωθούμε. • Να μαθαίνουμε από λάθη και να προσπαθούμε ξανά. • Να αναπτύσσουμε αίσθηση του χιούμορ και να απολαμβάνουμε τη ζωή και άλλους. • Να βλέπουμε την αδυναμία μας σαν να μας δίνει κάτι κοινό με τους άλλους. • Να είμαστε υπομονετικοί με τις αδυναμίες και τα ελαττώματα των άλλων. • Να αυξάνουμε σε πεποίθηση στην αγάπη και βοήθεια του Θεού. 	<p align="center">Τείνουμε:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αισθανόμαστε ανάξιοι, σε απόγνωση. • Να προσπαθούμε να κρύψουμε τις αδυναμίες μας από τους άλλους. • Να φοβόμαστε μήπως αποκαλυφθούμε. • Να κατηγορούμε άλλους για προβλήματα. • Να αποφεύγουμε να ριψοκινδυνεύουμε, βλέποντας την αποτυχία ως εξευτελισμό. • Να συναγωνιζόμαστε και να συγκρίνουμε τον εαυτό μας με τους άλλους. • Να γινόμαστε αμυντικοί και ξεροκέφαλοι ή αμφιταλαντευόμενοι. • Να είμαστε σαρκαστικοί ή υπερβολικώς σοβαροί. • Να απασχολούμαστε με τα ελαττώματά μας ή με την ανωτερότητά μας. • Να φοβόμαστε την απόρριψη και την αποστροφή του Θεού.

μας. Όταν ο Απόστολος Παύλος προσευχόταν επανειλημμένως για να αφαιρέσει ο Θεός «ένα σκόλοπα στη σάρκα» που χρησιμοποίησε ο Σατανάς για να τον βασανίσει, ο Θεός είπε στον Παύλο: «Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια» (Προς Κορινθίους Β΄ 12:7, 9).

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους ο Κύριος κάνει «αδύναμα πράγματα να γίνουν δυνατά». Ενώ μπορεί να εξαλείψει την αδυναμία μέσω της συγκλονιστικής θεραπείας για την οποία ελπίζουμε, στην προσωπική μου εμπειρία αυτό είναι κάπως σπάνιο. Για παράδειγμα, δεν βλέπω καμία απόδειξη ότι ο Θεός εξάλειψε την αδυναμία του Μορόνι στο γράψιμο, ύστερα από το διάσημο εδάφιο στο Εθέρ 12. Ο Θεός μπορεί επίσης να κάνει τα αδύναμα δυνατά, βοηθώντας μας να εργασθούμε γύρω από τις αδυναμίες μας, να αποκτήσουμε κατάλληλη αίσθηση του χιούμορ ή αντίληψη γι' αυτές και να βελτιωθούμε σε αυτές σταδιακά με τον καιρό. Επίσης, τα δυνατά σημεία και οι αδυναμίες σχετίζονται συχνά (όπως το δυνατό σημείο της επιμονής και η αδυναμία της ξεροκεφαλιάς) και μπορούμε να μάθουμε να εκτιμούμε το δυνατό σημείο και να μετριάσουμε την αδυναμία που το συνοδεύει.

Υπάρχει ένας άλλος, ακόμη πιο δυνατός τρόπος που

ο Θεός κάνει τα αδύναμα πράγματα δυνατά σε εμάς. Ο Κύριος λέει στον Μορόνι στο Εθέρ 12:37, «Και επειδή έχεις δει την αδυναμία σου, θα γίνεις δυνατός μέχρι και στο να καθίσεις κάτω στον τόπο τον οποίο έχω ετοιμάσει στους τόπους διαμονής του Πατέρα μου».

Εδώ ο Θεός δεν προσφέρει να αλλάξει την αδυναμία του Μορόνι αλλά να αλλάξει τον Μορόνι. Με το να προσπαθεί να υπερνικήσει τη δυσκολία της ανθρώπινης αδυναμίας, ο Μορόνι –και εμείς– μπορούμε να μάθουμε χριστιανική αγάπη, συμπόνια, πραότητα, υπομονή, μακροθυμία, σοφία, αντοχή, συγχώρηση, προσαρμοστικότητα, ευγνωμοσύνη, δημιουργικότητα και ένα σωρό άλλες αρετές που μας κάνουν περισσότερο σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανοί. Αυτά είναι τα ίδια τα χαρακτηριστικά για τα οποία ήλθαμε στη γη να βελτιώσουμε, τα γνωρίσματα σαν του Χριστού που μας προετοιμάζουν για τους τόπους διαμονής άνωθεν.

Πουθενά δεν είναι πιο εμφανής η αγάπη, η σοφία και η λυτρωτική δύναμη του Θεού παρά στην ικανότητά Του να μετατρέπει τον αγώνα μας με τις ανθρώπινες αδυναμίες στις ανεκτίμητες θείες αρετές και δυνατά σημεία που μας κάνουν περισσότερο σαν Εκείνον. ■

Η συγγραφέας μένει στη Γιούτα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Από τον
Πρεσβύτερο
Κρίστοφερ
Γουάντελ

Των Εβδομήκοντα

ΘΡΗΣΚΕΙΑ καθαρή

Η ανιδιοτελής υπηρετήση – να ξεχάσουμε τον εαυτό μας, να ανταποκρινόμαστε στις ανάγκες των άλλων και να δίνουμε τη ζωή μας στην υπηρετήσή τους – υπήρξε πάντα χαρακτηριστικό των μαθητών του Ιησού Χριστού.

Στο Κατά Ματθαίον, κεφάλαιο 11, ο Σωτήρας μάς διδάσκει ένα σημαντικό μάθημα με τα όσα δεν είπε, σε απάντηση μιας ερώτησης από τους μαθητές τού Ιωάννη του Βαπτιστή:

«Και όταν ο Ιωάννης, μέσα στη φυλακή, άκουσε τα έργα τού Χριστού, έστειλε δύο από τους μαθητές του,

«και του είπε: Εσύ είσαι αυτός που έρχεται ή άλλον περιμένουμε;

»Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Πηγαίνετε και αναγγείλατε στον Ιωάννη, όσα ακούτε και βλέπετε·

»τυφλοί ξαναβλέπουν, και χωλοί περπατούν· λεπροί καθαρίζονται, και κουφοί ακούν· νεκροί ανασταίνονται, και φτωχοί ευαγγελίζονται» (Κατά Ματθαίον 11:2-5).

Αντί να δώσει κάποια σύντομη δογματική επεξήγηση, περιγράφοντας ότι Εκείνος ήταν, πράγματι, «αυτός που έρχεται», ο Σωτήρας αποκρίθηκε με τα όσα έκανε – το παράδειγμά Του της υπηρετήσης.

Στη γενική συνέλευση Απριλίου 2014, ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, μας θύμισε: «Υπηρετούμε κατά τον καλύτερο τρόπο τον Πατέρα μας στους Ουρανοί, επηρεάζοντας ενάρετα άλλους και υπηρετώντας τους. Το μεγαλύτερο παράδειγμα που υπήρξε ποτέ στη γη είναι ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός»¹.

Η ανιδιοτελής υπηρετήση – να ξεχάσουμε τον εαυτό μας, να ανταποκρινόμαστε στις ανάγκες των άλλων και να δίνουμε τη ζωή μας στην υπηρετήσή τους – υπήρξε

πάντα χαρακτηριστικό των μαθητών του Ιησού Χριστού. Όπως δίδαξε ο βασιλιάς Βενιαμίν πριν από 100 χρόνια και πλέον πριν από τη γέννηση του Σωτήρα: «Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας» (Μωσία 2:17).

Ο Ιάκωβος μάς θυμίζει ότι μία βασική πτυχή της «θρησκεία[ς] καθαρή[ς]» βρίσκεται στην υπηρετήσή μας προς τους άλλους καθώς «επισκεπτ[όμαστε] τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους» (Ιακώβου 1:27). Η «θρησκεία καθαρή» είναι περισσότερο από μία δήλωση πίστης. Είναι μία απόδειξη πίστης.

Να αγαπάτε τους συνταξιδιώτες σας

Στα μέσα Ιουλίου του 1984, εβδομάδες μόλις είχαμε παντρευτεί η σύζυγός μου, Κάρολ, και εγώ στον Ναό του Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας, βρισκόμασταν στον δρόμο για τη Γιούτα, όπου θα ξεκινούσα τη σταδιοδρομία μου και η Κάρολ θα τελείωνε τις σπουδές της στο κολέγιο. Οδηγούσαμε ξεχωριστά αυτοκίνητα. Στα δύο οχήματα μεταφέραμε όλα τα υπάρχοντά μας.

Στα μισά περίπου της διαδρομής προς τον προορισμό μας, η Κάρολ έφερε το αμάξι της δίπλα στο δικό μου και άρχισε να μου κάνει νοήματα. Ήταν η εποχή πριν τα κινητά και τα smartphones, τα ηλεκτρονικά μηνύματα και το Twitter. Βλέποντας την έκφραση του προσώπου της μέσα από το τζάμι του αυτοκινήτου της, καταλάβαινα ότι δεν αισθανόταν καλά. Μου έδωσε να καταλάβω ότι

μπορούσε να εξακολουθήσει να οδηγεί, όμως ανησυχούσα για τη νέα σύζυγό μου.

Πλησιάζοντας στη μικρή πόλη Μπήβερ της Γιούτας, ήρθε ξανά δίπλα μου και κατάλαβα ότι έπρεπε να σταματήσει. Ήταν άρρωστη και δεν μπορούσε να συνεχίσει. Είχαμε δύο αυτοκίνητα γεμάτα ρούχα και δώρα γάμου, όμως δυστυχώς είχαμε λίγα χρήματα. Ο προϋπολογισμός μας δεν επέτρεπε να πάμε σε ξενοδοχείο. Δεν ήξερα τι να κάνω.

Κανένας μας δεν είχε βρεθεί ξανά στο Μπήβερ και μην ξέροντας τι αναζητούσα, κάναμε μερικούς γύρους για λίγα λεπτά μέχρι που είδα ένα πάρκο. Σταματήσαμε στο χώρο στάθμευσης και βρήκα ένα δέντρο με λίγη σκιά, όπου άπλωσα μια κουβέρτα για να ξεκουραστεί η Κάρολ.

Μερικά λεπτά αργότερα, ένα άλλο αυτοκίνητο μπήκε στο σχεδόν άδειο χώρο στάθμευσης και παρκάρισε δίπλα στα δύο αυτοκίνητά μας. Μία γυναίκα στην ηλικία που είχαν οι μητέρες μας, βγήκε από το αυτοκίνητό της και ρώτησε τι συνέβαινε και αν μπορούσε να βοηθήσει. Είπε ότι μας είχε προσέξει καθώς οδηγούσε και αισθάνθηκε ότι έπρεπε να σταματήσει. Όταν εξηγήσαμε την κατάστασή μας, αμέσως μας κάλεσε να την ακολουθήσουμε σπίτι της, όπου μπορούσαμε να ξεκουραστούμε όσο χρειαζόμασταν.

Σύντομα βρεθήκαμε σε ένα άνετο κρεβάτι, σε μια δροσερή κρεβατοκάμαρα στο υπόγειο του σπιτιού της. Μόλις βουλευτήκαμε, αυτή η υπέροχη αδελφή ανέφερε ότι είχε κάποιες δουλειές να κάνει και θα μας άφηνε μόνους για μερικές ώρες. Μας είπε ότι αν πεινούσαμε, μπορούσαμε να φάμε ό,τι βρίσκαμε στην κουζίνα και πως αν φεύγαμε προτού επιστρέψει σπίτι, μας παρακαλούσε να κλείσουμε την μπροστινή πόρτα.

Αφού κοιμήθηκε λίγο η Κάρολ, κάτι που χρειαζόταν πολύ, αισθάνθηκε καλύτερα και συνεχίσαμε το ταξίδι μας χωρίς να χρησιμοποιήσουμε την κουζίνα. Όταν φύγαμε, η καλή γυναίκα δεν είχε ακόμα επιστρέψει σπίτι. Προς μεγάλη λύπη μας, δεν σημειώσαμε τη διεύθυνση και δεν ευχαριστήσαμε ποτέ με τον τρόπο που άρμοζε την καλή Σαμαρείτιδα που σταμάτησε στο δρόμο και άνοιξε το σπίτι της στους ξένους που είχαν ανάγκη.

Καθώς συλλογίζομαι αυτή την εμπειρία, έρχονται στο νου τα λόγια του Προέδρου Τόμας Μόνσον που αποδεικνύει με το παράδειγμα την παραίνεση του Σωτήρα «πήγαινε, και κάνε κι εσύ παρόμοια» (βλέπε Κατά Λουκάν 10:37), περισσότερο από κάθε άλλο άνθρωπο: «Δεν μπορούμε να αγαπάμε πραγματικά τον Θεό, αν δεν αγαπάμε τους συνταξιδιώτες μας σε τούτο το θνητό ταξίδι»².

Όποτε συναντάμε «συνταξιδιώτες» –στον δρόμο ή στο σπίτι μας, στην παιδική χαρά ή στο σχολείο μας, στη

δουλειά μας ή στην εκκλησία– καθώς επιζητούμε, βλέπουμε και ενεργούμε, θα γίνουμε περισσότερο σαν τον Σωτήρα, ευλογώντας και υπηρετώντας στον δρόμο μας.

Επιζητήστε

Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ (1926-2004) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, δίδαξε:

«Αντίθετα με τον πολυαγαπημένο Σωτήρα μας, οπωσδήποτε δεν μπορούμε να εξιλεθούμε για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας! Επιπλέον, οπωσδήποτε δεν μπορούμε να φέρουμε όλες τις θνητές ασθένειες, αναπηρίες και θλίψεις (βλέπε Άλμα 7:11-12).

»Παρ' όλα αυτά, στη δική μας, μικρότερη κλίμακα, όπως προσκάλεσε ο Ιησούς, μπορούμε πράγματι να προσπαθήσουμε να γίνουμε «ακριβώς όπως [είναι Εκείνος]» (Νεφί Γ' 27:27)³.

Καθώς επιζητούμε να γίνουμε όπως ακριβώς Εκείνος είναι, με ειλικρινή επιθυμία να ευλογήσουμε τους «συνταξιδιώτες μας», θα μας δοθούν ευκαιρίες να ξεχάσουμε τον εαυτό μας και να ανυψώσουμε άλλους. Αυτές οι ευκαιρίες μπορεί συχνά να είναι στενόχωρες, να δοκιμάζουν την αληθινή επιθυμία μας να γίνουμε περισσότερο σαν τον Διδάσκαλο, του οποίου η μεγαλύτερη υπηρετηση από όλες, η απέραντη Εξιλέωσή του, κάθε άλλο παρά βολική ήταν. «Παρ' όλα αυτά» δηλώνει «ας είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων» (Δ&Δ 19:19).

Όταν επιζητούμε ειλικρινά να είμαστε περισσότερο σαν τον Σωτήρα, θα μας επιτραπεί να δούμε αυτό που διαφορετικά δεν θα βλέπαμε. Η καλή Σαμαρείτις μας ζούσε αρκετά κοντά στο Πνεύμα, ώστε να ανταποκριθεί σε μία παρότρυνση και να πλησιάσει έναν ξένο που βρισκόταν σε ανάγκη.

Βλέπε

Το να βλέπουμε με πνευματικά μάτια, είναι να βλέπουμε τα πράγματα όπως πραγματικά είναι και να αναγνωρίζουμε ανάγκες που, διαφορετικά, ίσως να μην είχαμε παρατηρήσει. Στην παραβολή με τα πρόβατα και τα ερίφια, ούτε εκείνοι οι οποίοι ήταν «ευλογημένοι» ούτε εκείνοι οι οποίοι ήταν «καταραμένοι» είχαν αναγνωρίσει τον Σωτήρα σε εκείνους που ήταν πεινασμένοι, διψασμένοι, γυμνοί ή στη φυλακή. Απάντησαν στην ανταμοιβή τους, ρωτώντας: «Πότε σε είδαμε;» (Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:34-44).

Μόνον εκείνοι οι οποίοι είχαν δει με πνευματικά μάτια αναγνώρισαν την ανάγκη, ενήργησαν και ευλόγησαν εκείνους οι οποίοι υπέφεραν. Η καλή Σαμαρείτις μας αναγνώρισε την ανάγκη καθώς είδε με πνευματικά μάτια.

Ενέργησε

Ίσως να βλέπουμε ανάγκες γύρω μας, αλλά να αισθανόμαστε ανεπαρκείς να ανταποκριθούμε, υποθέτοντας ότι αυτό που έχουμε να προσφέρουμε δεν είναι αρκετό. Καθώς επιζητούμε να γίνουμε ακριβώς όπως είναι Εκείνος και καθώς βλέπουμε ανάγκες στους συναξιδιώτες μας με πνευματικά μάτια, θα πρέπει να έχουμε την πεποίθηση ότι ο Κύριος μπορεί να εργαστεί μέσω υμών και τότε να ενεργήσουμε.

Εισερχόμενοι στον ναό, ο Πέτρος και ο Ιωάννης συνάντησαν έναν άνδρα «που ήταν χλωός από την κοιλιά της μητέρας του», ο οποίος τους ζήτησε ελεημοσύνη (βλέπε Πράξεις 3:1-3). Η ανταπόκριση του Πέτρου αποτελεί παράδειγμα και μία πρόσκληση για τον καθέναν μας:

«Ασήμε και χρυσάφι εγώ δεν έχω· αλλά, ό,τι έχω, αυτό σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σήκω επάνω και περπάτα.

»Κι αφού τον έπιασε από το δεξί χέρι, τον σήκωσε» (Πράξεις 3:6-7).

Μπορούμε να ενεργήσουμε προσφέροντας από τον χρόνο και τα ταλέντα μας, έναν καλοσυνάτο λόγο ή προσφέροντας σωματικό έργο. Καθώς επιζητούμε και βλέπουμε, θα τεθούμε σε περιστάσεις και καταστάσεις όπου μπορούμε να ενεργήσουμε και να ευλογήσουμε. Η καλή Σαμαρείτις μας ενήργησε. Μας πήρε στο σπίτι της και μας παρείχε ό,τι είχε. Στην ουσία, είπε: «Ό,τι έχω, αυτό σου δίνω». Ήταν ακριβώς αυτό που χρειαζόμασταν.

Ο Πρόεδρος Μόνσον έχει διδάξει αυτές τις ίδιες αρχές: «Ο καθένας μας, στο ταξίδι μέσω της θνητότητας, θα προχωρήσει στη δική του Οδό της Ιεριχούς. Ποια θα είναι η εμπειρία σας; Ποια θα είναι η δική μου; Θα αποτύχω να προσέξω αυτόν ο οποίος έχει πέσει ανάμεσα στους κλέφτες και χρειάζεται τη βοήθειά μου; Εσείς;

»Θα είμαι εκείνος που βλέπει τον πληγωμένο και ακούει την ικεσία του, αλλά όμως διασχίζει τον δρόμο και πηγαίνει στην άλλη μεριά; Εσείς;

»Η θα είμαι κάποιος που βλέπει, που ακούει, που σταματά και βοηθά; Εσείς;

»Ο Ιησούς παρέσχε το σύνθημά μας: «Πήγαινε, και κάνε κι εσύ παρόμοια». Όταν υπακούμε σε εκείνη τη διακήρυξη, ανοίγεται στην αιώνια θέασή μας μία προοπτική χαράς που σπάνια βρίσκεις αντάξιά της και τίποτα δεν την ξεπερνά»⁴.

Καθώς γινόμαστε περισσότερο σαν τον Σωτήρα, επιζητώντας, βλέποντας και ενεργώντας, θα γνωρίσουμε την αλήθεια των λόγων του βασιλιά Βενιαμίν: «Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας» (Μωσία 2:17). ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ρίτσαρντ Σκοτ, «Σας έχω δώσει ένα παράδειγμα», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 35.
2. Τόμας Μόνσον, «Αγάπη – η ουσία του Ευαγγελίου», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 91.

3. Νιλ Μάξουελ, «Apply the Atoning Blood of Christ», *Ensign*, Νοέμβρ. 1997, 22.
4. Τόμας Μόνσον, «Your Jericho Road», *Ensign*, Μάιος 1977, 71.

ΕΠΙΖΗΤΗΣΤΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ

ΔΕΙΤΕ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΑΤΙΑ

ΕΝΕΡΓΗΣΤΕ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΤΕ

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우쿠슬하

없기되소

«Βοήθα με,

ΘΕΕ ΜΟΥ» *Όταν δεν ξέραμε τι άλλο να διδάξουμε,
ο συνάδελφός μου πρότεινε να
τραγουδήσουμε έναν ύμνο.*

Από τον Τζόναθαν Γουέστοβερ

Ενα ευχάριστο κυριακάτικο απόγευμα στην ιεραποστολή μου στο Μπαλσάν της Κορέας, ο συνάδελφός μου κι εγώ αποχαιρετούσαμε τα μέλη μετά την εκκλησία και ήμασταν έτοιμοι να πάμε να διδάξουμε, όταν ο ηγέτης ιεραποστολής του τομέα μάζευστηκε ένα 12χρονο αγόρι, τον Κονγκ Σουνγκ-Τζουάν. Παρευρέθηκε στην εκκλησία εκείνη την ημέρα και ήθελε να μάθει περισσότερα για το Ευαγγέλιο.

Βεβαίως και ήμασταν ενθουσιασμένοι για την προοπτική να τον διδάξουμε, αλλά ήμουν επίσης αγχωμένος να διδάξω κάποιον τόσο νέο. Αποφασίσαμε να σιγουρευτούμε ότι είχαμε την άδεια των γονιών του να τον διδάξουμε, έτσι πήρα στο σπίτι του Κονγκ Σουνγκ-Τζουάν και μίλησα σύντομα με τη μητέρα του, την Πακ Μι-Γιουνγκ. Εξεπλάγην όταν είπε ότι ήταν ευχαριστημένη που ο γιος της διερευνούσε να παρευρίσκεται στην εκκλησία και ότι θα ήταν χαρούμενη να μας προσκαλέσει να τον διδάξουμε.

Απρόσμενοι ερευνητές

Το επόμενο απόγευμα, φτάσαμε στο σπίτι του αγοριού έτοιμοι να διδάξουμε. Εξεπλάγην που ανακαλύψαμε ότι η Πακ Μι-Γιουνγκ ήθελε να διδάξουμε επίσης την κόρη της, Κονγκ Σου-Ζιν. Και αφού ήμασταν ξένοι στο σπίτι της, η Πακ Μι-Γιουνγκ ήθελε να παρακολουθήσει τα μαθήματα. Βέβαια, ήμασταν ευτυχισμένοι να διδάξουμε όσο περισσότερους ήθελαν να ακούσουν.

Αφού μας σέρβιραν μερικά σνακ, καθίσαμε μαζί και ξεκινήσαμε να μιλάμε. Αντί να μας βάλει να αρχίσουμε κατευθείαν με το μάθημα, η Πακ Μι-Γιουνγκ ήθελε να μας γνωρίσει καλύτερα και να μας πει για τις συνθήκες της οικογένειάς της. Μας είπε για τις πρόσφατες δοκιμασίες και δυσκολίες που περνούσαν, συμπεριλαμβανομένης της πρόσφατης μάχης του γιου της με τον καρκίνο. Είχε περάσει επιτυχώς την ακτινοβολία και ο καρκίνος ήταν προς το παρόν σε ύφεση, αλλά οι γιατροί τους προειδοποίησαν ότι θα μπορούσε να αναζωπυρωθεί οποιαδήποτε στιγμή. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο για την οικογένεια. Ήταν μια οικογένεια εργατικής τάξης και ο πατέρας έπρεπε να εργάζεται υπερβολικά σκληρά για να διατηρεί μια στέγη πάνω από τα κεφάλια τους και φαγητό στο τραπέζι τους.

Σοκαρίστηκα και λυπήθηκα για τις δοκιμασίες στη ζωή τους. Η ζωή δεν ήταν εύκολη για αυτούς, αλλά η εγγύτητα μέσα στην οικογένεια ήταν πολύ πιο προφανής από οποιαδήποτε άλλη οικογένεια που είχα συναντήσει στην Κορέα, το οποίο λέει πολλά σε μια κοινωνία που έχει επίκεντρο την οικογένεια όπως η Κορέα. Φύγαμε από το σπίτι τους έχοντας γνωρίσει αυτήν την ξεχωριστή οικογένεια καλύτερα και έχοντας την ευκαιρία να μοιραστούμε μηνύματα του Ευαγγελίου μαζί τους.

Ο συνάδελφός μου κι εγώ πήγαμε να διδάξουμε αρκετές ακόμα φορές εκείνη την εβδομάδα, κάθε φορά βιώνοντας την ίδια θέρμη και γενναιοδωρία που είχαμε βιώσει

στην πρώτη μας επίσκεψη. Όταν ήλθε στη συζήτηση το θέμα του βαπτίσματος, και τα δύο παιδιά ανυπομονούσαν πολύ να προσχωρήσουν στην Εκκλησία. Ωστόσο, η μητέρα τους δεν συμμεριζόταν τον ενθουσιασμό τους. Παρόλο που οι διδασκαλίες μας τής άρεσαν και ήλπιζε να είναι αλήθεια, δεν αισθανόταν ότι θα μπορούσε να κάνει και να τηρήσει το είδος των δεσμεύσεων που απαιτούνταν για να προσχωρήσει στην Εκκλησία. Επίσης αισθανόταν ότι δεν θα άρμοζε να βαπτιστεί χωρίς τον σύζυγό της, τον οποίον δεν είχαμε ακόμα συναντήσει. Ωστόσο, ήταν πάρα πολύ πρόθυμη να συνεχίσει να συναντάται μαζί μας και επίσης ήθελε να παρευρεθεί μαζί με τα παιδιά της στην εκκλησία.

Προς το τέλος αυτής της δεύτερης εβδομάδας, καθώς συνεχίζαμε να διδάσκουμε στο σπίτι της, γνωρίσαμε τον σύζυγό της, Κονγκ Κουκ-Ουόν – έναν ταπεινό, συμπαθητικό και γενναϊόδρο άνδρα. Συμμετείχε σε μερικές τελευταίες συζητήσεις και αμέσως πίστεψε όλα όσα διδάξαμε, συμπεριλαμβανομένων διδαχών που άλλοι συχνά βρίσκουν δύσκολες, όπως τα δέκατα και τον Λόγο Σοφίας. Παρόλη τη σχεδόν πάμπωχη οικονομική κατάσταση τους, άρχισαν να πληρώνουν δέκατα. Το μόνο εμπόδιο για τον πατέρα ήταν ότι έπρεπε να δουλεύει τις Κυριακές. Δούλευε στο διεθνές αεροδρόμιο της Σεούλ κάθε Κυριακή, έτσι δεν μπορούσε να παρευρίσκεται στην εκκλησία με την υπόλοιπη οικογένειά του. Παρόλο το ωράριο δουλειάς του, εκείνος και η σύζυγός του κανόνισαν να παρευρεθούν στις βαπτίσεις των παιδιών τους την επόμενη Κυριακή.

Μετά τις βαπτίσεις των παιδιών, συνεχίσαμε να συναντιόμαστε συχνά στο σπίτι της οικογένειας. Κάναμε οικογενειακή βραδιά, μοιραζόμασταν γραφές και ανυψωτικές εμπειρίες και τους συστήσαμε σε μέλη του τομέα. Ωστόσο, παρά τις συνεχείς εμπειρίες του Ευαγγελίου, οι γονείς δεν ήταν κοντά στη βάπτιση.

Στο μεταξύ, ο συνάδελφός μου μετατέθηκε και ο καινούργιος μου συνάδελφος ήταν ένας πρεσβύτερος απευθείας από το ιεραποστολικό εκπαιδευτικό κέντρο. Ήταν γεμάτος πίστη, ενέργεια και ενθουσιασμό, και ειλικρινά δυσκολευόμουν να συμβαδίσω με τους ρυθμούς του. Αφού συναντηθήκαμε με τον Κονγκ Κουκ-Ουόν και την Πακ Μι-Γιουνγκ σε μερικές περιστάσεις, ο συνάδελφός μου με πλησίασε και με ρώτησε αν ο πρώην συνάδελφός μου και εγώ είχαμε νηστέψει μαζί τους. Δεν το είχαμε κάνει. Στην πραγματικότητα, η σκέψη δεν μου είχε περάσει καν από το μυαλό. Έτσι, συναντηθήκαμε με την οικογένεια και

**Το Πνεύμα ήταν δυνατό μέσα στο δωμάτιο
καθώς τραγουδούσαμε την τελική στροφή.
Η Πακ Μι-Γιουνγκ με κοίταξε κατευθείαν στα
μάτια και είπε: «Χρειάζομαι να βαπτιστώ».**

τους προτείναμε μια νηστεία. Σοκαρίστηκα που ανακάλυψα ότι νήστευαν ανά τακτά χρονικά διαστήματα μόνοι τους, τόσο για την υγεία του γιου τους όσο και για αλλαγή στο πρόγραμμα δουλειάς, το οποίο θα επέτρεπε στον Κονγκ Κουκ-Ουόν να παρευρίσκεται στην εκκλησία. Αφού εγώ και ο συνάδελφός μου συμμετείχαμε μαζί τους σε μία νηστεία, οι προσευχές μας απαντήθηκαν και το πρόγραμμα δουλειάς του Κονγκ Κουκ-Ουόν άλλαξε. Αλλά η Πακ Μι-Γιουνγκ ήταν αμετάπειστη σχετικά με το να βαπτιστεί.

Μια εμπνευσμένη ιδέα

Τότε ο συνάδελφός μου είχε μια άλλη φαεινή ιδέα. Έβγαλε το υμνολόγιο τσέπης του και ρώτησε αν

μπορούσαμε να τραγουδήσουμε μαζί τους. Αν και είχαμε τραγουδήσει μαζί σε προηγούμενες περιστάσεις, δεν είχα ξαναδεί την Πακ Μι-Γιουνγκ να τραγουδά και απλώς θεώρησα ότι δεν της αρέσει να τραγουδά ή αισθανόταν άβολα επειδή η μουσική ήταν καινούργια για αυτήν. Ο συνάδελφός μου την ρώτησε αν είχε κάποιο αγαπημένο ύμνο και προς έκπληξή μου συγκινήθηκε και απάντησε ότι από τότε που ήταν μικρό κορίτσι, ο αγαπημένος της ύμνος ήταν το «Βοήθα με, Θεέ μου» (*Υμνοι και παιδικά τραγούδια* σελ. 12). Ξεκινήσαμε να τραγουδάμε μια αρμονία με τέσσερα μέρη, με τον πατέρα να τραγουδά τη μελωδία, τη μητέρα να τραγουδά άλτο, τον συνάδελφό μου να τραγουδά ως τενόρος και εμένα να τραγουδάω ως μπάσος.

Το Πνεύμα ήταν δυνατό στο δωμάτιο. Καθώς τραγουδούσαμε την τρίτη στροφή, το συναίσθημα την συνεπήρε και σταμάτησε να τραγουδά καθώς συνεχίζαμε:

*Εσέ αναζητώ,
σε λύπη ή σε χαρά.
Χωρίς εσένανε
είν' όλα μάταια.
Βοήθα με, Θεέ μου,
κάθε μου λεπτό.
Σωτήρα, ευλόγησέ με,
κοντά σου να 'ρθώ.*

Καθώς τελειώσαμε την τέταρτη και τελευταία στροφή, εκείνη έκλαιγε με λυγμούς. Καθώς ο σύζυγός της προσπαθούσε να την παρηγορήσει, τελικά μπόρεσε να ηρεμήσει. Με κοίταξε κατευθείαν στα μάτια και είπε: «Χρειάζομαι να βαπτιστώ».

Η συγκέντρωση βαπτίσματος του Κονγκ Κουκ-Ουόν και της Πακ Μι-Γιουνγκ εκείνη την Κυριακή το απόγευμα ήταν μια από τις πιο πνευματικές στην ιεραποστολή μου. Τα παιδιά τους συμμετείχαν στο πρόγραμμα και αναρίθμητα τοπικά μέλη παρευρέθηκαν για να δείξουν την υποστήριξή τους για την καινούργια οικογένεια νεοφώτιστων του τομέα. Ο συνάδελφός μου κι εγώ

παρέιχαμε ένα μουσικό νούμερο: «Βοήθα με, Θεέ μου».

Τελικά, τελείωσα την ιεραποστολή μου και γύρισα σπίτι. Ύστερα από έναν χρόνο στο πανεπιστήμιο, γύρισα στην Κορέα για καλοκαιρινή πρακτική άσκηση και κάθε σαββατοκύριακο διέθετα χρόνο για να επισκεφτώ τους πολλούς ξεχωριστούς φίλους και οικογένειες που είχα συναντήσει στην ιεραποστολή μου. Ύστερα από μερικές εβδομάδες πήγα στο Μπαλσάν και συναντήθηκα με αυτήν την ξεχωριστή οικογένεια. Κατά την άφιξή μου στο σπίτι τους, παρατήρησα ότι κάποιος έλειπε – ο γιος τους. Με δάκρυα στα μάτια, η Πακ Μι-Γιουνγκ μού αποκάλυψε τα νέα: ο καρκίνος του γιου της επέστρεψε και σε ηλικία 14 ετών έχασε τη μάχη.

Καθώς προσπάθησα να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου και επίσης να αντιμετωπίσω τον πόνο που ένιωθα, ο Κονγκ Κουκ-Ουόν με διαβεβαίωσε ότι όλα θα ήταν καλά. Αγαπούσαν το Ευαγγέλιο, παρευρίσκονταν στην εκκλησία με πίστη και προσδοκούσαν την ημέρα όπου η οικογένειά τους θα μπορούσε να επισφραγισθεί μαζί για την αιωνιότητα στον Ναό της Σεούλ στην Κορέα. Παρά το ψυχικό άλγος που ένιωθαν, η οικογένεια ήξερε ότι θα ξαναέβλεπε τον Κονγκ Σουνγκ-Τζουάν και θα ήταν πάλι ενωμένη. Η Πακ Μι-Γιουνγκ μου είπε επίσης ότι το να τραγουδά ύμνους καθημερινά την βοήθησε να βρει τη δύναμη να ανταπεξέλθει και να νιώσει τη συνοδευτική ειρήνη που φέρνει το Πνεύμα.

Καθώς έφυγα από το σπίτι τους εκείνο το απόγευμα, σκεφτόμουν και πάλι τα λόγια του αγαπημένου ύμνου τής Πακ Μι-Γιουνγκ. Είμαι ευγνώμων που ο Επουράνιος Πατέρας ευλόγησε την οικογένεια με ειρήνη μετά την εκδημία του Κονγκ Σουνγκ-Τζουάν και είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων για τον ρόλο του Πνεύματος στη μεταστροφή της Πακ Μι-Γιουνγκ, που έδωσαν τη δυνατότητα στην οικογένεια να πληροί τις προϋποθέσεις για τις αιώνιες ευλογίες του ναού. ■

Ο συγγραφέας ζει στη Γιοίτα των Η.Π.Α.

ΟΙ ΥΜΝΟΙ ΠΑΡΗΓΟ- ΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ

«Ορισμένες από τις σπουδαιότερες ομιλίες κηρύττονται με το ψάλσιμο ύμνων. Οι ύμνοι μάς παρακινούν σε μετάνοια και καλά έργα, οικοδομούν μαρτυρία και πίστη, παρηγορούν τους αποκαμωμένους, παρηγορούν τους πενθούντες και μας εμπνέουν να αντέξουμε μέχρι τέλους».

*"First Presidency Preface",
Hymns, ix.*

Από τον Πρόεδρο
Μπόιντ Πάκερ

Πρόεδρο της
Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Η ανιδιοτελής και ιερή θυσία του Σωτήρος

*Ο Κύριος είναι πάντοτε εκεί.
Έχει υποφέρει και πληρώσει την ποινή,
αν είστε πρόθυμοι να Τον αποδεχτείτε
ως Λυτρωτή σας.*

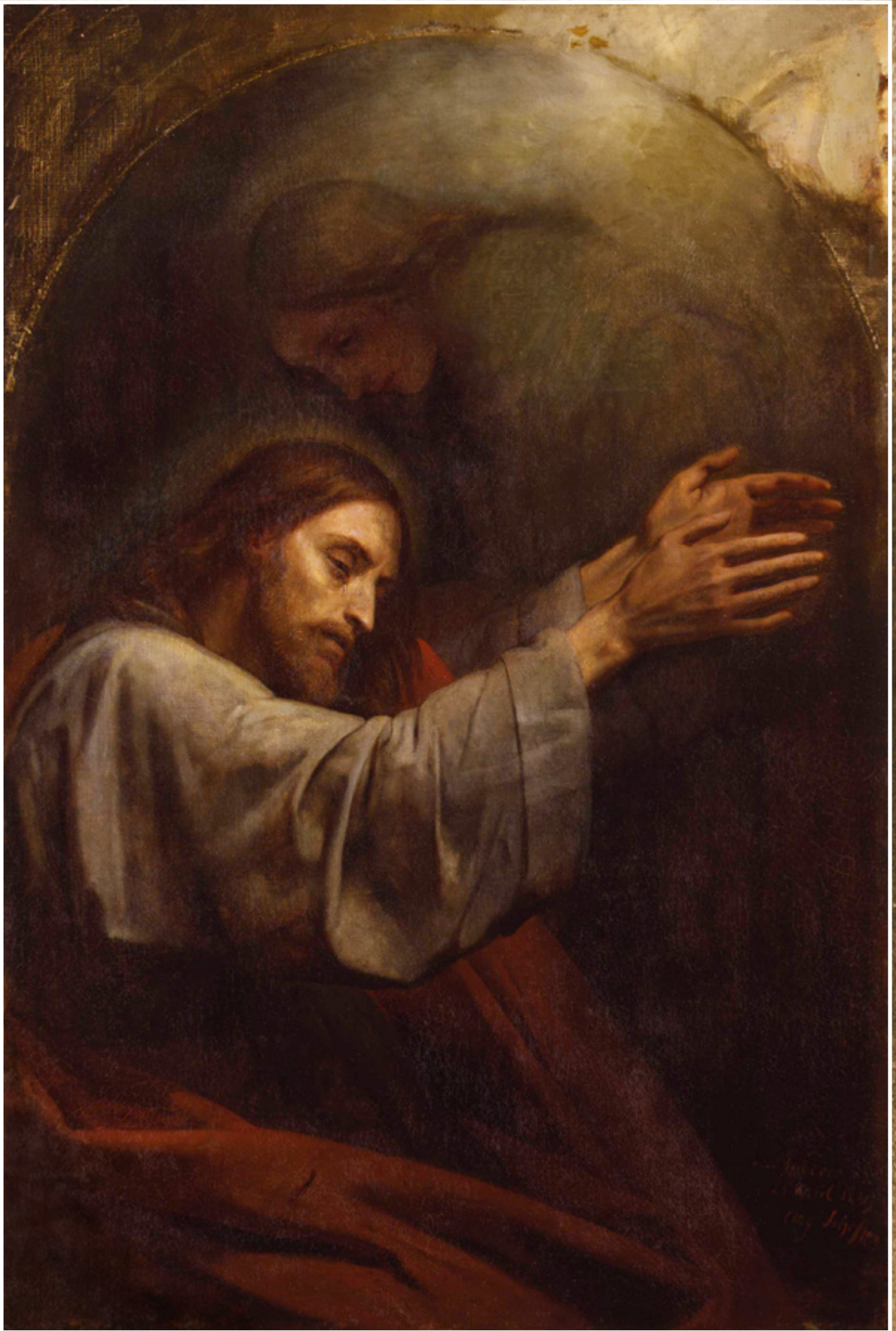
Όλοι ζούμε με πνευματική πίστωση. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, ο λογαριασμός όλο και αυξάνεται. Αν τον αποπληρώνετε καθώς προχωρείτε, λίγη ανάγκη έχετε να ανησυχείτε. Σύμφωνα αρχίζετε να μαθαίνετε πειθαρχία και να γνωρίζετε ότι υπάρχει μία ημέρα εκκαθάρισης μπροστά. Μάθετε να τηρείτε τον πνευματικό σας λογαριασμό αποπληρωμένο σε τακτικά διαστήματα παρά να του επιτρέπετε να μαζεύει τόκους και ποινές.

Επειδή δοκιμάζεστε, αναμένεται να κάνετε ορισμένα λάθη. Υποθέτω ότι έχετε κάνει πράγματα στη ζωή σας που μετανιώνετε, πράγματα για τα οποία δεν μπορείτε καν να ζητήσετε συγγνώμη,

πόσο μάλλον να διορθώσετε. Συνεπώς, μεταφέρετε ένα φορτίο. Είναι ώρα τώρα να χρησιμοποιήσω τη λέξη *ενοχή*, που μπορεί να λερώνει σαν ανεξίτηλο μελάνι και δεν μπορεί εύκολα να ξεπλυθεί. Ένα συναίσθημα που έχει σχέση με την ενοχή είναι η απογοήτευση, η τύψη για χαμένες ευλογίες και ευκαιρίες.

Αν παλεύετε με την ενοχή, δεν είστε διαφορετικοί από τους ανθρώπους στο Βιβλίο του Μόρμον για τους οποίους ο προφήτης είπε: «Και εξαιτίας τής ανομίας τους, η εκκλησία άρχισε να φθίνει, και άρχισαν να μην πιστεύουν στο πνεύμα τής προφητείας και στο πνεύμα τής αποκάλυψης. Και οι κρίσεις τού Θεού τούς ατένιζαν κατά πρόσωπο» (Ηλαμαν 4:23).

Συχνά προσπαθούμε να λύσουμε το πρόβλημα της ενοχής, λέγοντας ο ένας στον άλλον και λέγοντας στον εαυτό μας ότι δεν πειράζει. Όμως κάπως, βαθιά μέσα, δεν το πιστεύουμε αυτό. Ούτε πιστεύουμε τον εαυτό μας, αν το λέμε. Ξέρουμε καλύτερα. Όντως πειράζει!

Οι προφήτες πάντοτε δίδασκαν μετάνοια. Ο Αλμα είπε: «Και ιδέστε, έρχεται για να λυτρώσει εκείνους που θα βαφτιστούν προς μετάνοια, με την πίστη προς το όνομά του» (Αλμα 9:27).

Ο Αλμα είπε χωρίς περιστροφές στον άστατο υιό του, «Λοιπόν, μετάνοια δεν μπορούσε να επέλθει στους ανθρώπους παρά μόνο αν υπήρχε τιμωρία, η οποία ήταν επίσης αιώνια όπως πρέπει να είναι η ζωή τής ψυχής, προσαρτημένη αντίθετα στο σχέδιο ευδαιμονίας, που ήταν επίσης τόσο αιώνιο όσο και η ζωή τής ψυχής» (Αλμα 42:16).

Υπάρχουν δύο βασικοί σκοποί της θνητής ζωής. Ο πρώτος είναι να λάβουμε ένα σώμα το οποίο μπορεί, αν θέλουμε, να εξαγισθεί, να υπερψωθεί και να ζήσει για πάντα. Ο δεύτερος σκοπός είναι να δοκιμασθούμε. Στη δοκιμασία, ασφαλώς θα κάνουμε λάθη. Αλλά αν θέλουμε, μπορούμε να μάθουμε από τα λάθη μας. «Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτήσαι, κάνουμε αυτόν ψεύτη και ο λόγος του δεν υπάρχει μέσα μας» (Ιωάννη Α΄ 1:10).

Εσείς ίσως νιώθετε κατώτεροι σε νου και σώμα και προβληματίζεστε ή είστε φορτωμένοι με το βάρος κάποιου πνευματικού λογαριασμού που έχει σημειωθεί ως «ληξιπρόθεσμος». Όταν έρχεστε πρόσωπο με πρόσωπο με τον εαυτό σας αυτές τις στιγμές ήρεμης περισυλλογής (τις οποίες πολλοί από εμάς προσπαθούμε να αποφύγουμε), υπάρχουν ορισμένα εκκρεμή πράγματα που σας ενοχλούν; Έχετε κάτι στη συνείδησή σας; Είστε ακόμη, σε κάποιον βαθμό, ένοχοι για κάτι μικρό ή μεγάλο;

Πάρα πολύ συχνά λαμβάνουμε γράμματα από αυτούς που έχουν διαπράξει τραγικά λάθη και είναι φορτωμένοι. Εκλιπαρούν: «Μπορώ ποτέ να συγχωρηθώ; Μπορώ ποτέ να αλλάξω;» Η απάντηση είναι ναι!

Ο Παύλος δίδαξε τους Κορινθίους: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβε, παρά μονάχα ανθρώπινος· όμως, είναι πιστός ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε» (Προς Κορινθίους Α΄ 10:13).

Το Ευαγγέλιο μάς διδάσκει ότι ανακούφιση από το βάσανο και την ενοχή μπορεί να κερδηθεί μέσω μετάνοιας. Εκτός από αυτούς τους λίγους –αυτούς τους πολύ λίγους– που επιλέγουν να ακολουθήσουν την απώλεια αφού γνώρισαν την πληρότητα, δεν υπάρχει καμία συνήθεια, κανένας εθισμός, καμία επανάσταση, καμία παράβαση, κανένα παράπτωμα μικρό ή μεγάλο που να εξαιρείται από την υπόσχεση της πλήρους συγχωρήσεως. Οτιδήποτε και αν έχει συμβεί στη ζωή σας, ο Κύριος έχει προετοιμάσει έναν δρόμο για να επιστρέψετε, αν προσέξετε τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος.

Ορισμένοι είναι γεμάτοι με μία συγκλονιστική πίεση, έναν πειρασμό που ανακυκλούται στον νου, ίσως για να γίνει συνήθεια και κατόπιν εθισμός. Είμαστε ευεπίφοροι σε κάποια παράβαση και αμαρτία και επίσης στην εκλογίκευση ότι δεν έχουμε ενοχή, επειδή γεννηθήκαμε έτσι. Παγιδευόμαστε και από τούδε έρχεται ο πόνος και το βάσανο που μόνον ο Σωτήρας μπορεί να θεραπεύσει. Έχετε τη δύναμη να σταματήσετε και να λυτρωθείτε.

Ο Σατανάς επιτίθεται στην οικογένεια

Ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμνυ (1897-1988) μου είπε κάποτε: «Μην τους λες απλώς

για να καταλάβουν· να τους λες για να μην παρανοήσουν».

Ο Νεφί είπε: «Γιατί η ψυχή μου ευφραίνεται με την απλότητα, και με τέτοιον τρόπο ο Κύριος ο Θεός εκτελεί τα έργα του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί ο Κύριος ο Θεός φωτίζει τη νοημοσύνη» (Νεφί Β΄ 31:3).

Επομένως, ακούστε προσεκτικά! Θα μιλήσω απλά ως κάποιος κεκλημένος και με την υποχρέωση να το κάνω.

Γνωρίζετε ότι υπάρχει ένας εναντίος. Οι γραφές τον ορίζουν με αυτούς τους όρους: «Αυτό το παλιό φίδι, που είναι ο διάβολος... ο πατέρας κάθε ψευτιάς» (Νεφί Β΄ 2:18). Εξεδιώχθη στην αρχή (βλέπε Δ&Δ 29:36-38) και αρνήθηκε το θνητό σώμα. Ορκίσθηκε να διαλύσει το «μεγάλο σχέδιο της ευδαιμονίας» (Αλμα 42:8) και να γίνει εχθρός πάσης χρηστότητας. Εστιάζει τις επιθέσεις του στην οικογένεια.

Ζείτε σε μία εποχή στην οποία η μάστιγα της πορνογραφίας σαρώνει όλον τον κόσμο. Είναι δύσκολο να την αποφύγει κανείς. Η πορνογραφία εστιάζεται στο μέρος αυτό της φύσης σας μέσω του οποίου έχετε τη δύναμη να δημιουργήσετε ζωή.

Η συμμετοχή στην πορνογραφία οδηγεί σε δυσκολίες, διαζύγιο, ασθένεια και προβλήματα πολλών ειδών. Δεν υπάρχει κανένα μέρος αυτής που να είναι αθώο. Το να συλλέγετε, να βλέπετε ή να τη μεταφέρετε σε οποιαδήποτε μορφή είναι παρόμοιο με το να φυλάτε έναν κροταλία στο σακίδιό σας. Σας εκθέτει στο αναπόφευκτο πνευματικό αντίστοιχο του χτυπήματος του ερπετού με την έγχυση θανατηφόρου δηλητηρίου. Κάποιος μπορεί εύκολα να καταλάβει, με τον κόσμο να είναι όπως είναι, ότι μπορείτε να εκτίθεστε σχεδόν αθώα σε αυτήν, να την διαβάσετε ή να την βλέπετε χωρίς να συνειδητοποιείτε τις τρομερές συνέπειες. Αν αυτό σας περιγράφει, σας προειδοποιώ να σταματήσετε. Σταματήστε το τώρα!

Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι όλοι «οι άνθρωποι διδάσκονται αρκετά ώστε να

*Υπήρξε μόνον
Ένας σε όλα
τα χρονικά της
ανθρώπινης
ιστορίας που
ήταν εντελώς
αναμάρτητος,
που πληρούσε τις
προϋποθέσεις για
να λογοδοτήσει
για τις αμαρτίες
και τις παρα-
βάσεις όλης της
ανθρωπότητας.*

γνωρίζουν το καλό από το κακό» (Νεφί Β΄ 2:5). Αυτό περιλαμβάνει εσάς. Γνωρίζετε ποιο είναι το σωστό και ποιο είναι το λάθος. Να είστε προσεκτικοί ώστε να μην περάσετε αυτήν τη γραμμή.

Μολονότι τα περισσότερα λάθη μπορούν να εξομολογηθούν κατ' ιδίαν στον Κύριο, υπάρχουν ορισμένες παραβάσεις που απαιτούν περισσότερο από αυτό για να φέρουν τη συγχώρηση. Αν τα λάθη σας ήταν σοβαρά, δείτε τον επίσκοπό σας. Διαφορετικά η συνηθισμένη εξομολόγηση, ήσυχα και προσωπικά, επαρκεί. Όμως να θυμάστε, εκείνο το σπουδαίο πρωινό της συγχωρήσεως μπορεί να μην έλθει αμέσως. Αν στην αρχή παραπατήσετε, μην παραδώσετε τα όπλα. Η υπερνίκηση της αποθαρρύνσεως είναι μέρος της δοκιμασίας. Μην παραδίσετε τα όπλα. Και όπως έχω συμβουλευτεί κατά το παρελθόν, άπαξ και εξομολογηθήκατε και εγκαταλείψατε τις αμαρτίες σας, μην κοιτάξετε πίσω.

Ο Σωτήρας υπέφερε για τις αμαρτίες μας

Ο Κύριος είναι πάντοτε εκεί. Έχει υποφέρει και έχει πληρώσει την ποινή, αν είστε πρόθυμοι να Τον αποδεχτείτε ως Λυτρωτή σας.

Ως θνητοί, ενδεχομένως να μην καταλαβαίνουμε πλήρως και όντως δεν μπορούμε πώς ο Σωτήρας εκπλήρωσε την εξιλεωτική θυσία Του. Όμως προς το παρόν το πώς δεν είναι τόσο σημαντικό όσο το γιατί των Παθών Του. Γιατί το έκανε για εσάς, για εμένα, για όλη την ανθρωπότητα; Το έκανε για την αγάπη του Θεού Πατέρα και όλης της ανθρωπότητας. «Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του» (Κατά Ιωάννην 15:13).

Στη Γεθσημανή ο Χριστός πήγε πιο πέρα από τους Αποστόλους Του για να προσευχηθεί. Ό,τι συνέβη είναι πέραν της δυνάμεως

μας να γνωρίζουμε! Όμως γνωρίζουμε ότι ολοκλήρωσε την εξιλέωση. Ήταν πρόθυμος να πάρει επάνω Του τα λάθη, τις αμαρτίες και την ενοχή, τις αμφιβολίες και τους φόβους όλου του κόσμου. Υπέφερε για εμάς, ώστε να μην έπρεπε να υποφέρουμε. Πολλοί θνητοί έχουν υποφέρει βάσανα και υπέστησαν οδυνηρό, τρομερό θάνατο. Όμως η αγωνία Του υπερέβη όλους.

Στην ηλικία μου, έχω φτάσει στο σημείο να ξέρω τι είναι σωματικός πόνος και δεν έχει καθόλου πλάκα! Κανείς δεν μπορεί να γλιτώσει από αυτήν τη ζωή χωρίς να μάθει ένα-δυ πράγματα για τα δεινά. Όμως το προσωπικό βάσανο που δεν μπορώ να φέρω είναι όταν έχω φτάσει στο σημείο να ξέρω ότι έκανα κάποιον άλλον να υποφέρει. Τότε είναι που καταλαβαίνω σε μικρό βαθμό την αγωνία που βίωσε ο Σωτήρας στον κήπο της Γεθσημανή.

Τα Πάθη Του ήταν διαφορετικά από όλα τα άλλα πάθη πριν ή από τότε, επειδή πήρε επάνω Του όλες τις ποινές που είχαν ποτέ επιβληθεί στο ανθρώπινο γένος. Φαντασθείτε το αυτό! Δεν είχε χρέος να πληρώσει. Δεν είχε διαπράξει κανένα σφάλμα. Παρά ταύτα, η συσσώρευση όλης της ενοχής, της θλίψης και της λύπης, του πόνου και του εξευτελισμού, όλα τα διανοητικά, συναισθηματικά και σωματικά βάσανα γνωστά στον άνθρωπο – τα βίωσε όλα. Υπήρξε μόνον Ένας σε όλα τα χρονικά της ανθρώπινης ιστορίας που ήταν εντελώς αναμάρτητος, που πληρούσε τις προϋποθέσεις για να λογοδοτήσει για τις αμαρτίες και τις παραβάσεις όλης της ανθρωπότητας και να επιζηήσει του πόνου που συνόδευε την πληρωμή αυτών.

Παρουσίασε τη ζωή Του και βασικά είπε: «Γιατί είμαι εγώ που παίρνω επάνω μου τις αμαρτίες του κόσμου» (Μωσία 26:23). Σταυρώθηκε· πέθανε. Δεν μπόρεσαν να Του αφαιρέσουν τη ζωή. Συγκατετέθη να πεθάνει.

Ολοκληρωμένη συγχώρηση είναι πιθανή

Αν έχετε παραπατήσει ή ακόμη και χαθεί για μία περίοδο, αν νιώθετε ότι ο εναντίος τώρα σας κρατά αιχμαλώτους, μπορείτε να προχωρήσετε με πίστη και να μην περιπλανιάσθε πλέον πέρα δώθε στον κόσμο. Υπάρχουν εκείνοι που είναι έτοιμοι να σας καθοδηγήσουν πίσω στην ειρήνη και την ασφάλεια. Ακόμη και η χάρη του Θεού, όπως υπάρχει η υποσχέση στις γραφές, έρχεται «ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε» (Νεφί Β΄ 25:23). Η πιθανότητα αυτού είναι για μένα η αλήθεια που αξίζει περισσότερο να γνωρίζουμε.

Υπόσχομαι ότι μπορεί να έλθει το λαμπρό πρωινό της συγχώρησης. Τότε «η ειρήνη του Θεού, που υπερέχει κάθε νοῦ» (Προς Φιλιππησίους 4:7) έρχεται στη ζωή σας για άλλη μια φορά, κάτι σαν ανατολή του ηλίου και εσείς και Εκείνος «δεν θα θυμά[στε] πλέον την αμαρτία [σας]» (Ιερεμίας 31:34). Πώς θα το ξέρετε; Θα το ξέρετε! (Βλέπε Μωσία 4:1-3.)

Αυτό έχω έλθει να σας διδάξω, εσάς που είστε με προβλήματα. Εκείνος θα παρέμβει και θα λύσει το πρόβλημα που εσείς δεν μπορείτε να λύσετε, αλλά πρέπει να πληρώσετε το τίμημα. Δεν έρχεται χωρίς να το κάνετε αυτό. Είναι πολύ καλοσυνάτος κυβερνήτης υπό την έννοια ότι έχει πληρώσει το απαραίτητο τίμημα, αλλά θέλει να κάνει αυτό που πρέπει, ακόμη και αν είναι οδυνηρό.

Αγαπώ τον Κύριο και αγαπώ τον Πατέρα που Τον έστειλε. Τα φορτία μας της απογοητεύσεως, της αμαρτίας και της ενοχής μπορούν να θεθούν ενώπιόν Του και υπό τους γενναϊόδωρους όρους Του, κάθε στοιχείο στον λογαριασμό μπορεί να σημανθεί ως «πληρώθηκε πλήρως».

«Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν

το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν άσπρο μαλλί». Δηλαδή, συνέχισε ο Ησαΐας: «Αν θέλετε, και υπακούσετε» (Ησαΐας 1:18-19).

Ελάτε προς Αυτόν

Η γραφή «μάθε στα νιάτα σου να τηρείς τις εντολές του Θεού» (Αλμα 37:35) είναι μία πρόσκληση που συνοδεύεται από την υπόσχεση για γαλήνη και προστασία από τον εναντίο. «Κανένας ας μη καταφρονεί τη νεότητά σου, αλλά γίνε τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα» (Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12).

Μην αναμένετε ότι όλα θα πηγαίνουν ομαλά σε όλη σας τη ζωή. Ακόμη και για όσους ζουν όπως θα έπρεπε, ενίοτε θα είναι ακριβώς το αντίθετο. Ανταποκριθείτε στις δυσκολίες της ζωής με αισιοδοξία και σιγουριά και θα έχετε τη γαλήνη και την πίστη για να σας υποστηρίξουν τώρα και στο μέλλον.

Για όσους δεν έχουν ακόμη όλες τις ευλογίες που νιώθετε ότι θέλετε και χρειάζεστε να έχετε, πιστεύω ακλόνητα ότι δεν θα αποστερηθείτε εσείς που ζείτε πιστά καμία εμπειρία ή ευκαιρία απαραίτητη για λύτρωση και σωτηρία. Παραμείνετε άξιοι· να έχετε ελπίδα, να είστε υπομονετικοί και να προσεύχεστε. Τα πράγματα έχουν έναν τρόπο που γίνονται. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος θα σας καθοδηγήσει και θα διευθύνει τις πράξεις σας.

Αν είστε κάποιος που παλεύει με την ενοχή, την απογοήτευση ή την κατάθλιψη ως αποτέλεσμα των λαθών που έχετε κάνει ή των ευλογιών που δεν έχουν έλθει ακόμη, διαβάστε τις διαβεβαιωτικές διδασκαλίες που βρίσκονται στον ύμνο «Come unto Jesus» [Έλα στον Ιησού]:

*Έλα στον Ιησού, συ φορτωμένη,
εξαντλημένη και αδύναμη, καταπιεσμένη από
την αμαρτία.*

*Θα σε οδηγήσει με ασφάλεια σε εκείνο το
καταφύγιο*

*Τα φορτία μας
της απογοητεύ-
σεως, της αμαρ-
τίας και της
ενοχής μπορούν
να τεθούν ενώπιον
του Κυρίου και
υπό τους γενναί-
δωρους όρους Του,
κάθε στοιχείο
στον λογαριασμό
μπορεί να σημαν-
θεί ως «πληρώ-
θηκε πλήρως».*

*όπου όλοι όσοι τον εμπιστεύονται μπορούν
να αναπαυθούν.*

*Έλα στον Ιησού. Θα σε προσέξει,
αν και έχεις ξεστρατίσει στο σκότος.
Η αγάπη Του θα σε βρει και θα σε οδηγήσει
απαλά
από την πιο σκοτεινή νύκτα στην ημέρα.*

*Έλα στον Ιησού. Θα σε ακούσει ασφαλώς,
αν με πραότητα παρακαλέσεις για την
αγάπη του.*

*Α, δεν το ξέρεις ότι άγγελοι είναι κοντά σου
από λαμπρά δώματα άνωθεν;¹*

Ισχυρίζομαι, με τους αδελφούς μου τους Αποστόλους, ότι είμαι ειδικός μάρτυς του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτή η μαρτυρία επιβεβαιώνεται κάθε φορά που νιώθω μέσα μου ή σε άλλους το εξαγνιστικό αποτέλεσμα της ιερής θυσίας Του. Η μαρτυρία μου και εκείνη των αδελφών μου είναι αληθινή. Γνωρίζουμε τον Κύριο. Δεν είναι άγνωστος στους προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτός Του.

Καταλαβαίνω ότι δεν είστε τέλειοι, αλλά προχωρείτε σε αυτόν τον δρόμο. Να έχετε το θάρρος. Να ξέρετε ότι όποιο άτομο έχει σώμα, έχει δύναμη επ' αυτού που δεν έχει². Ο Σατανάς στερήθηκε το σώμα. Επομένως, αν ποτέ έλθετε αντιμέτωποι με πειρασμούς, να ξέρετε ότι είστε πιο δυνατοί από όλους αυτούς τους πειρασμούς, αν ασκήσετε την ελευθέρω βούληση που δόθηκε στον Αδάμ και την Εύα στον κήπο και πέρασε σε αυτήν τη γενεά.

Αν προσδοκάτε με ελπίδα και επιθυμία να κάνετε αυτό που θα ήθελε ο Κύριος να κάνετε – αυτά μόνον αναμένονται από εσάς. ■

Από μία ομιλία πνευματικής συγκεντρώσεως, "Truths Most Worth Knowing", που εκφωνήθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 6 Νοεμβρίου 2011. Για όλο το κείμενο στα Αγγλικά, πηγαίνετε στο speeches.byu.edu.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε "Come unto Jesus", *Hymns*, σφ. 117.

2. Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 211.

ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΤΕ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΥΜΝΟ ΣΑΣ

Μόλις είχα γεννήσει την κόρη μας, Ρεβέκκα. Η γέννα μου ήταν δύσκολη και ήμουν εξαντλημένη.

Όταν έβαλαν στην αγκαλιά μου τη Ρεβέκκα, με κατέκλυσε το συναίσθημα ότι έπρεπε να τραγουδήσω τον αγαπημένο ύμνο μου, «Είμαι Θεού παιδί» (*Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 58). Η αρχική αντίδρασή μου ήταν: «Όχι, είμαι πολύ κουρασμένη. Θα της το τραγουδήσω αργότερα». Όμως, η σκέψη ήρθε ξανά. Έτσι, μολονότι ήμουν εξαντλημένη, άρχισα να τραγουδώ τον πρώτο στίχο. Ο σύζυγος και η μητέρα μου τραγούδησαν μαζί μου.

Όταν τελειώσαμε το τραγούδι, ένιωσα ένα ξεχωριστό συναίσθημα στο δωμάτιο. Ακόμα και η γιατρός, η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή κρατούσε μια επαγγελματική στάση και ήταν μάλλον επιφυλακτική, έκλαψε και δάκρυα έτρεξαν στο πρόσωπό της. Μας ευχαρίστησε που τραγουδήσαμε ένα τόσο όμορφο τραγούδι. Είπε ότι όλα τα χρόνια που

ξεγεννούσε, ποτέ δεν είχε αισθανθεί όπως εκείνη τη στιγμή.

Συλλογίστηκα εκείνη την εμπειρία και αναρωτήθηκα αν θα έπρεπε να βρω κάποια ηχογράφηση του ύμνου και να της την δώσω. Δυστυχώς, είχα πολυάσχολη ζωή και το ξέχασα.

Τότε ήρθε η ημέρα για το τσεκάπ μετά τη γέννα. Όταν μπήκε στο δωμάτιο η γιατρός, το πρόσωπό της φωτίστηκε και με αγκάλιασε. Είπε ότι δεν μπορούσε να βγάλει από το νου της εκείνο το τραγούδι και μάλιστα είχε προσπαθήσει να βρει τη μουσική στο Διαδίκτυο, ώστε να το τραγουδήσει στην οικογένειά της. Τότε ήταν που το Άγιο Πνεύμα μου θύμισε ότι έπρεπε να της είχα δώσει ένα αντίγραφο της μουσικής. Της υποσχέθηκα ότι μέσα στη βδομάδα θα επέστρεφα με τη μουσική.

Εκείνο το βράδυ προσευχήθηκα για βοήθεια να βρω τη διασκευή του τραγουδιού

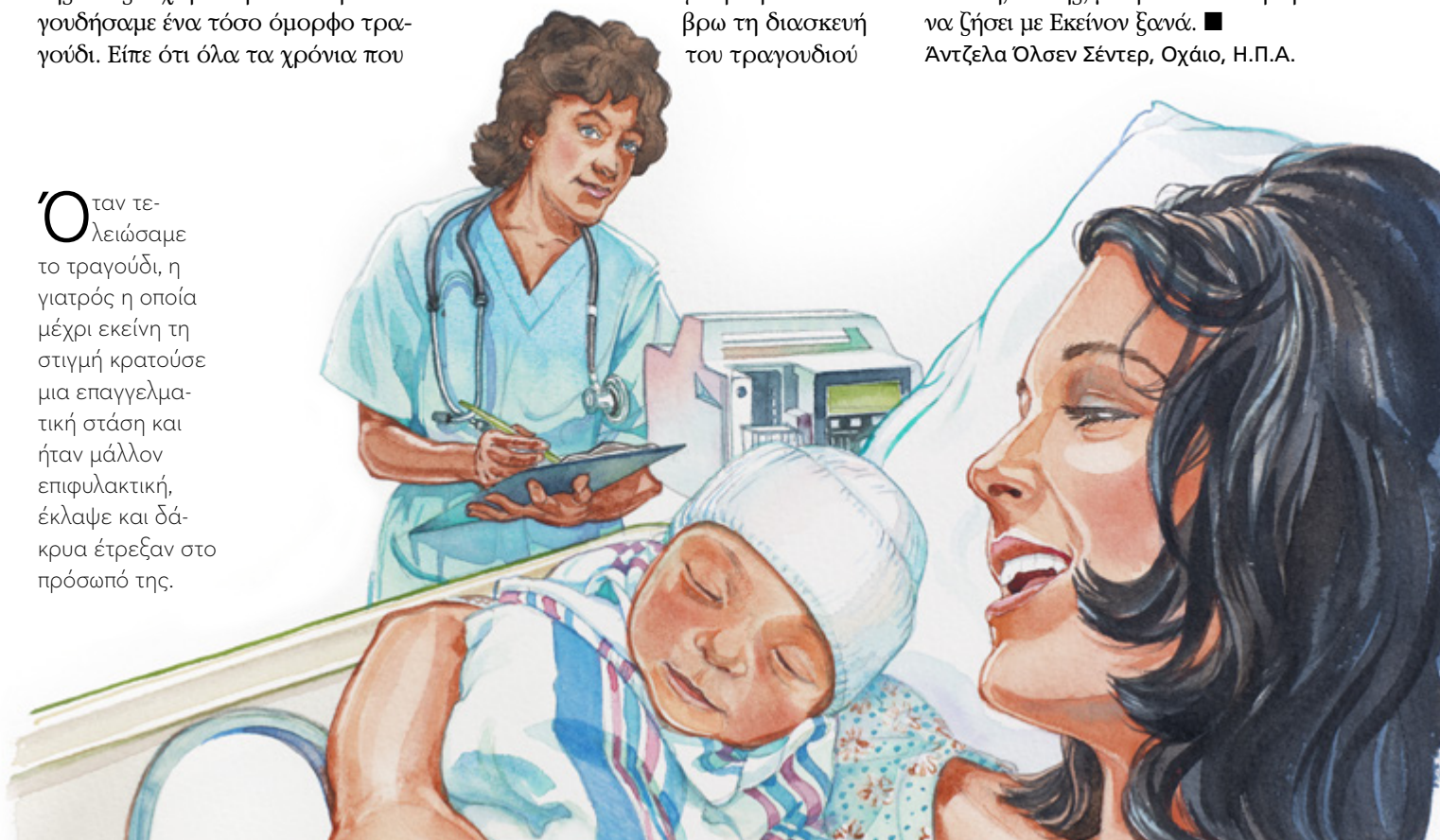
που θα ήταν το καλύτερο για εκείνη. Το άλλο απόγευμα παρήγγειλα ένα CD με το τραγούδι. Όταν έφθασε ταχυδρομικώς λίγες ημέρες αργότερα, δεν έβλεπα την ώρα να της το δώσω.

Συγκινήθηκε που το έλαβε και με ευχαρίστησε για το δώρο. Μου είπε ότι δεν ήταν σίγουρη γιατί, όμως αυτό το τραγούδι ήταν πολύ σημαντικό για εκείνη να το ακούσει με την οικογένειά της. Εξακολουθώντας να μιλάμε, αναφέρθηκα όχι μόνο στην αγάπη μου για το τραγούδι, αλλά και στη μαρτυρία μου για τις απλές αλήθειες που διδάσκει.

Επιστρέφοντας με το αυτοκίνητό μου στο σπίτι εκείνη την ημέρα, αισθάνθηκα την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μας για μία από τις κόρες Του – τη γιατρό μου. Την γνωρίζει και την αγαπά και θέλει να καταλάβει ότι κι αυτή, επίσης, μπορεί να επιστρέψει να ζήσει με Εκείνον ξανά. ■

Αντζελα Όλσεν Σέντερ, Οχάιο, Η.Π.Α.

Όταν τελειώσαμε το τραγούδι, η γιατρός η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή κρατούσε μια επαγγελματική στάση και ήταν μάλλον επιφυλακτική, έκλαψε και δάκρυα έτρεξαν στο πρόσωπό της.

Γιατί ο Επουράνιος Πατέρας δεν μας προστάτευε και δεν μας προειδοποιούσε «πάντοτε»;

Η ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ

Καθώς καθόμουν στη συγκέντρωση μεταλήψεως σκεπτόμενη την προσευχή για το ψωμί, τα λόγια επαναλαμβάνονταν στο μυαλό μου: «ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους» (Μορόνι 4:3, Δ&Δ 20:77).

«Πάντοτε» λέει – όχι απλώς μερικές φορές. Γιατί τότε, μερικούς μήνες νωρίτερα, ο σύζυγός μου κι εγώ δεν είχαμε παροτρυνθεί σχετικά με το πώς να προστατέψουμε τον 11χρονο γιο μας πριν σκοτωθεί σε ένα δυστύχημα ποδηλάτου-αυτοκινήτου; Γιατί ο Επουράνιος Πατέρας δεν μας προστάτευε και δεν μας προειδοποιούσε «πάντοτε»;

Είχα διδαχτεί στην Προκαταρκτική και πίστευα ότι το Άγιο Πνεύμα θα μας προστάτευε. Θα χρησιμοποιούσε την απαλή, σαν αύρα φωνή για να μας φροντίζει, να μας καθοδηγεί και να μας προειδοποιεί από κινδύνους. Αυτή η σκέψη ήταν στο μυαλό μου από τότε που ο Μπεν απεβίωσε. Μου έλειπε πάρα πολύ και η καρδιά μου πονούσε για κατανόηση και γαλήνη.

Πού ήταν η προειδοποιητική φωνή; Πού ήταν το Άγιο Πνεύμα; Ένωθα

ότι βάζαμε τα δυνατά μας για να είμαστε ενάρετοι. Πληρώναμε τα δέκατά μας, παρευρισκόμασταν στις συγκεντρώσεις και υπηρετούσαμε όποτε μας ζητείτο. Απείχαμε πολύ από το να είμαστε τέλειοι, αλλά κάναμε οικογενειακές βραδιές και μελέτη των γραφών. Προσπαθούσαμε.

Περίπου αυτήν την εποχή καθόμουν σε ένα μάθημα της Ανακουφιστικής Εταιρείας, όταν η δασκάλα είτε μια ιστορία για έναν στενό συγγενή. Καθώς περίμενε σε ένα φανάρι, ο συγγενής ένωσε την ευδιάκριτη παρότρυνση να μείνει εκεί όπου ήταν, αφού είχε ανάψει το πράσινο στο φανάρι. Έδωσε σημασία στην προτροπή και σχεδόν αμέσως ένα μεγάλο φορτηγό ήρθε γρήγορα από τη διασταύρωση, περνώντας με κόκκινο φανάρι. Αν δεν είχε ακούσει και υπακούσει σε εκείνη τη φωνή, εκείνη και τα παιδιά της θα μπορούσαν να είχαν χτυπήσει ή ακόμα και να σκοτώνονταν.

Αυτή η ιστορία με συγκλόνισε, αλλά καθώς καθόμουν στην καρέκλα μου με δάκρυα προετοιμαζόμενη

να σηκωθώ να φύγω από το δωμάτιο, μια μεγάλη παρηγοριά με συνεπήρε. Ένωσα γαλήνη ότι το Άγιο Πνεύμα πράγματι ήταν μαζί μου. Στην περίπτωση μου δεν ήταν εκεί ως φωνή προειδοποίησης αλλά ως παρηγορητής.

Από την εποχή του δυστυχήματος του Μπεν, ένωσα δύναμη πέρα από τη δική μου και είχα παρηγορηθεί από την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μου. Υστερούσα σε κατανόηση μερικές φορές γιατί συμβαίνουν ορισμένα πράγματα, αλλά ποτέ δεν αμφέβαλλα για την αγάπη Του.

Έχω πίστη ότι ο Θεός καταλαμβάνει όλα τα πράγματα και δεν θα με αφήσει απαρηγόρητη. Το Άγιο Πνεύμα παίζει πολλούς ρόλους στη ζωή μας. Μπορεί να μας προστατέψει, αλλά μπορεί επίσης να μας οδηγήσει, να μας παρηγορήσει, να μας διδάξει και να παράσχει κατανόηση και άλλες ευλογίες.

Έμαθα ότι ο Επουράνιος Πατέρας τηρεί όντως τις υποσχέσεις Του. Ήταν «πάντοτε» μαζί μου. ■
Ρόμπιν Κάσπερ, Γιούτα, Η.Π.Α.

Πρόσεξα δύο αγόρια πέντε και επτά χρονών περίπου, να τρέχουν στον χώρο στάθμευσης του καταστήματος με δάκρυα στα πρόσωπά τους.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΨΙΘΥΡΙΣΕ

«Επαιδιά! Ελάτε πίσω!» ακούστηκε ξέφρενη μια φωνή.

Στράφηκα και πρόσεξα δύο αγόρια πέντε και επτά χρονών περίπου, να τρέχουν στον χώρο στάθμευσης του καταστήματος με δάκρυα στα πρόσωπά τους. Ο πωλητής έδειχνε ανήσυχος καθώς τα φώναζε.

Όπως γύρισα να πάω στο αυτοκίνητό μου, το Πνεύμα ψιθύρισε: «Μπορείς να βοηθήσεις εδώ». Ο ψιθύρος ήταν ήσυχος, ωστόσο τόσο ξεκάθαρος ώστε ένα λεπτό αργότερα έτρεχα στον χώρο στάθμευσης προς τα αγόρια.

Βρήκα το μεγαλύτερο παιδί να στέκεται δίπλα σε ένα καφέ φορτηγάκι. Πλησίασα και γονάτισα δίπλα του.

«Γεια σου. Με λένε Χριστίνα. Είσαι καλά;»

Στα λόγια μου άρχισε να κλαίει δυνατώτερα και έκρυψε το πρόσωπό του στο μπράτσο του. Ο πωλητής και το άλλο αγόρι ήρθαν κοντά.

«Νομίζω ότι μιλούν μόνο Γαλλικά» μου είπε ο πωλητής. «Τα βρήκαμε να τρέχουν μέσα στο κατάστημα, χαμένα».

Επανέλαβα την εισαγωγή μου στα παιδιά στα Γαλλικά. Τα Γαλλικά ήταν η πρώτη γλώσσα μου, όμως είχα να τα μιλήσω από τότε που με υιοθέτησε, μικρό παιδάκι, μία οικογένεια που μιλούσε Αγγλικά. Υπό κανονικές συνθήκες, τα Γαλλικά μου είναι πολύ μέτρια. Όμως εκείνη τη στιγμή μπορούσα να μιλήσω καθαρά. Τα λόγια ήταν ξεκάθαρα στο νου και τη φωνή μου καθώς παρηγορούσα τα αγόρια.

Ανάμεσα στους λυγμούς του, το μεγαλύτερο αγόρι εξήγησε βιαστικά ότι ο ίδιος και ο αδελφός του δεν μπορούσαν να βρουν πουθενά τους γονείς τους μέσα στο κατάστημα και είχαν τρέξει έξω αναζητώντας τους. Καθώς άκουγα, συνειδητοποίησα αχνά πόσο θαυμαστό ήταν που όχι μόνο μιλούσα καθαρά στα Γαλλικά, αλλά καταλάβαινα εύκολα και παρηγορούσα δύο τρομαγμένα παιδιά.

«Έχασαν τους γονείς τους και θέλουν να τους περιμένουν εδώ, στο αυτοκίνητό τους» είπα στον πωλητή. Το μικρό αγόρι μου είπε τα ονόματα των γονιών του, που τα έδωσα στον πωλητή για να τους αναζητήσει από

τα μεγάφωνα του καταστήματος. Μερικά λεπτά αργότερα το αγόρι είδε τον πατέρα του να βγαίνει από το κατάστημα και έτρεξε κοντά του.

Ακολουθώντας το παιδί προς τον πατέρα του, είδα ότι δεν τα κατάφερα ούτε ένα γεια να πω στα Γαλλικά. Μάταια προσπάθησα να πω κάτι που θα καταλάβαιναν τα αγόρια, όμως το μόνο που κατάφερα ήταν κάποιες σκόρπιες λέξεις. Τελικά κατέφυγα στα Αγγλικά, λέγοντας στο αγόρι: «Γεια σου. Χάρηκα που σε γνώρισα».

Αφήνοντας τα αγόρια στους γονείς τους, ήμουν γεμάτη ευγνωμοσύνη. Ο Επουράνιος Πατέρας είχε εργαστεί μέσω εμού για να παρηγορήσει δύο από τα μικρά Του. Ένιωθα ταπεινότητα που ο Κύριος μπορούσε να μεγαλύνει τις περιορισμένες ικανότητές μου για να εκπληρώσει τους σκοπούς Του. Ήμουν ευγνώμων που στάθηκα μάρτυρας για το τι μπορεί να συμβεί καθώς προσφέρουμε τον εαυτό μας σε Εκείνον όταν καλούμεθα, ακόμα και στις πιο περίεργες περιστάσεις. ■

Κριστίνα Αλμπρεχτ Ιαρχαρτ,
Ουάσινγκτον, Η.Π.Α.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΜΕ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΩΡΑ!

Ένα κυριακάτικο πρωινό, ένα προσφάτως βαπτισμένο μέλος συστήθηκε στον τομέα. Το όνομά της ήταν Λύντια. Αμέσως κέρδισε τη στοργή μας.

Η Λύντια ήταν μεγαλύτερη και τυφλή από χρόνια που πάλευε με τον διαβήτη. Γρήγορα έμαθε τα μέλη του τομέα από τις φωνές και τα βήματά τους. Έλεγε το όνομά μας και μας χαιρετούσε διά χειραψίας και εμείς ποτέ δεν αναφέραμε το γεγονός ότι ήταν τυφλή.

Ύστερα από την αναμονή του απαιτούμενου έτους, η Λύντια συναντήθηκε με τον επίσκοπο και τον πρόεδρο πασσάλου για να λάβει το εγκριτικό ναού της. Στην Ανακουφιστική Εταιρεία μία Κυριακή, με τράβηξε κάτω δίπλα της και αναφώνησε: «Ο πρόεδρος πασσάλου μου είπε ότι πρέπει να πάω στον ναό όσο το δυνατόν συντομότερα. Θα με πας;»

Ήταν η πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου – πολυάσχολη εποχή ήταν επάνω σε όλους μας. Προσπάθησα

να βρω τις συνηθισμένες δικαιολογίες και είπα: «Δεν μπορούμε να περιμένουμε μέχρι τον Ιανουάριο.»

«Όχι, πρέπει να πάμε τώρα!»

Μία ομάδα γυναικών από τον τομέα πήγαινε στον ναό κάθε μήνα κι έτσι τις πλησίασα για να κάνουν το ταξίδι με τη Λύντια. Και αυτές ήταν πολυάσχολες. Όμως η Λύντια, με δάκρυα στα μάτια της, μας είπε ξανά ότι ο πρόεδρος πασσάλου της είχε πει να πάει όσο το δυνατόν συντομότερα.

Αφού είπε αυτό, όλοι μας συμφωνήσαμε να κάνουμε το ταξίδι των 241 χιλιομέτρων την επόμενη εβδομάδα. Καθ' οδόν, γεμίσαμε το φορτηγό με φλυαρίες και τη φίλια οκτώ γυναικών. Η Λύντια ήταν καταχαρούμενη με την εμπειρία του ναού και την ευλογία να λάβει την προικοδοότησή της.

Την πρώτη εβδομάδα του

Ιανουαρίου η κατάσταση της Λύντια χειροτέρευσε και μπήκε στο νοσοκομείο για εντατική φροντίδα. Μία εβδομάδα αργότερα έφυγε. Όμως η Λύντια έφυγε με τις αιώνιες ευλογίες που είχε λάβει στον ναό μόλις λίγες εβδομάδες νωρίτερα.

Αργότερα διηγήθηκα την ιστορία του ταξιδιού στον πρόεδρο πασσάλου και του είπα πόσο είχα εντυπωσιασθεί που εκείνος είχε νιώσει την προτροπή να πει στη Λύντια ότι έπρεπε να πάει στον ναό αμέσως.

«Πραγματικά δεν εννοούσα ότι έπρεπε να πάει τώρα» απήντησε εκείνος. «Πάντοτε λέω στους κατόχους εγκριτικού να πάνε στον ναό σύντομα. Το Πνεύμα μίλησε στη Λύντια, όχι σε εμένα!»

Η Λύντια μάς δίδαξε όλους να ενωτιζόμαστε το Πνεύμα και να ενεργούμε επ' αυτού αμέσως. Είμαι ευγνώμων για την υπενθύμισή της να

ενωτιζόμαστε τη σιγαλή, σαν αύρα φωνή. ■

Μαίρη Χολμς Γιούν, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

«Ο πρόεδρος πασσάλου μου είπε ότι πρέπει να πάω στον ναό όσο το δυνατόν συντομότερα» είπε η Λύντια. «Θα με πας;»

Από τον Πρεσβύτερο
Αντον Πέρκινς
Των Εβδομήκοντα

ΠΡΟΧΩΡΗΣΤΕ ΜΕ ΠΙΣΤΗ

Εσείς, νέοι ενήλικοι ζείτε τώρα σε αυτό που έχει ονομαστεί «η δεκαετία των αποφάσεων». Κάνετε πολλές από τις πιο σημαντικές επιλογές της ζωής σας, όπως «να πηγαίνετε στον ναό, να υπηρετείτε μια ιεραποστολή, να σπουδάσετε, να επιλέξετε ένα επάγγελμα και να επιλέξετε έναν/μία σύντροφο και να επισφραγιστείτε για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα στον άγιο ναό»¹.

Μιλώ ειδικά σε εκείνους που δυσκολεύονται με μια ή περισσότερες από αυτές τις σημαντικές αποφάσεις – μερικοί ίσως να έχουν σχεδόν παραλύσει από τον φόβο μήπως κάνουν την λανθασμένη επιλογή ή χρειάζονται ενδυνάμωση για να παραμείνουν πεπεισμένοι για μια απόφαση που έχουν πάρει προηγουμένως.

Τέσσερα μαθήματα εμπνευσμένης λήψης αποφάσεων από τον Νεφί, αν εφαρμοστούν, μπορούν να ελαττώσουν τους φόβους σας και να αυξήσουν την πεποίθησή σας να προχωρήσετε.

1. Υπακούστε στις εντολές

Το τελευταίο εδάφιο στα ιερά χρονικά του Νεφί εμπεριέχει τη ζωή του:

«Γιατί έτσι με διέταξε ο Κύριος, και πρέπει να υπακούσω» (Νεφί Β΄ 33:15).

Η πίστη και η αγάπη του Νεφί για τον Σωτήρα αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα στην υπακοή του στις εντολές του Θεού. Προσευχόταν (βλέπε Νεφί Α΄ 2:16). Διάβαζε τις γραφές (βλέπε Νεφί Α΄ 22:1). Αναζήτησε και ακολούθησε την καθοδήγηση του ζώντος προφήτη (βλέπε Νεφί Α΄ 16:23-24). Τέτοιου είδους υπακοή επέτρεπε στο Άγιο Πνεύμα να συντροφεύει δυνατά τον Νεφί κατά τη διάρκεια της ζωής του και απέδιδε συνεχιζόμενη προσωπική αποκάλυψη.

Κι εσείς πρέπει να μείνετε κοντά στον Κύριο με το να τηρείτε τις εντολές του Θεού. Καταθέτω μαρτυρία ότι η συνεπής υπακοή στα μικρά πράγματα όπως η μελέτη των γραφών, η καθημερινή προσευχή, η προσέλευση στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας, η υπακοή στις συμβουλές των ζώντων προφητών και η υπηρετηση προς τους άλλους θα σας δώσουν τις προϋποθέσεις για το Πνεύμα – και την αποκάλυψη που φέρνει.

Η τελειότητα δεν είναι προαπαιτούμενο της προσωπικής αποκάλυψης. Το προαπαιτούμενο είναι η

Τέσσερα μαθήματα εμπνευσμένης λήψης αποφάσεων από τον Νεφί μπορούν να ελαττώσουν τους φόβους σας και να αυξήσουν την πεποίθησή σας να προχωρήσετε.

καθημερινή μετάνοια (βλέπε Προς Ρωμαίους 3:23). Αν η μετάνοιά σας είναι ειλικρινής και πλήρης (βλέπε Δ&Δ 58:42-43), η καθαριστική δύναμη της εξιλέωσης θα φέρει το Πνεύμα να σας καθοδηγήσει στις δύσκολες αποφάσεις της ζωής.

2. Προχωρήστε με πίστη

Βάλτε τον εαυτό σας στην κατάσταση του Νεφί. Ο πατέρας σας σάς λέει ότι ο Κύριος έχει προστάξει την

Η πίστη και η αγάπη του Νεφί για τον Σωτήρα αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα στην υπακοή του στις εντολές του Θεού.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΩΣΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΥΞΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

1. Υπακούτε στις εντολές.
2. Προχωρήστε με πίστη.
3. Ζήστε στο παρόν.
4. Αντλήστε δύναμη από άλλους.

οικογένειά σας να αφήσει τα πλούτη και να αναχωρήσει για την έρημο. Δε θα θέλατε να μάθετε για το ταξίδι και τον προορισμό σας;

Υποθέτω ότι ο Νεφί θα ήταν ενθουσιασμένος, αν ο Κύριος τού είχε αποκαλύψει ξεκάθαρα το μέλλον του. Αλλά αυτός δεν είναι ο τρόπος που ο Θεός εργάστηκε με τον Νεφί και δεν είναι ο τρόπος που θα εργαστεί μαζί σας.

Καθώς η οικογένεια του Νεφί ταξίδευε μέσα στην έρημο, οδηγίες έρχονταν σε εκείνον «από καιρό σε καιρό» (Νεφί Α΄ 16:29, 18:1). Το να δει το ταξίδι της ζωής του με βεβαιότητα από την αρχή, δεν θα του παρείχε εμπειρίες που διευρύνουν την ψυχή και διαμορφώνουν την πίστη, οι οποίες τον βοήθησαν να γίνει ένας άνδρας περισσότερο σαν τον Χριστό.

Αν περιμένετε ο Θεός να σας αποκαλύψει τι πτυχίο να κυνηγήσετε, ποιον να παντρευτείτε, ποια εργασία να δεχτείτε, πού να ζήσετε, αν θα πάτε σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα και πόσα παιδιά θα κάνετε, μάλλον ποτέ δεν θα φύγετε από το διαμέρισμά σας. Σας καταθέτω μαρτυρία

ότι η προσωπική αποκάλυψη θα έλθει «από καιρό σε καιρό».

Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς θέλει να αναπτυχθούμε πνευματικά και αυτό συμπεριλαμβάνει να αναπτύξουμε την ικανότητά μας να ζυγίζουμε γεγονότα, να κάνουμε κρίσεις και να παίρνουμε αποφάσεις. Αλλά επίσης μας προσκαλεί να φέρνουμε τις αποφάσεις μας σε Εκείνον με προσευχή (βλέπε Δ&Δ 9:7-9). Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων έχει διδάξει ότι οι απαντήσεις στις προσευχές μας έρχονται «με έναν από τρεις τρόπους»².

Επιβεβαιωτική διαβεβαίωση

«Πρώτα» είπε ο Πρεσβύτερος Σκοτ «μπορείτε να νιώσετε την ειρήνη, την παρηγοριά και τη διαβεβαίωση που επιβεβαιώνει ότι η απόφασή σας είναι σωστή»³. Η σύζυγός μου, η Κρίστου, κι εγώ έχουμε ανακαλύψει ότι αυτή η διαβεβαίωση σε κρίσιμες αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή, μπορεί να σταλεί μέσω των γραφών, συχνά μετά από λατρεία στον ναό.

Για παράδειγμα, ύστερα από πολλή σκέψη και προσευχή, αποφασίσαμε να εγκαταλείψουμε το καινούργιο ονειρεμένο σπίτι μας στο Τέξας, να δεχτούμε μια μετάθεση και να μετακομίσουμε με τα έξι μικρά παιδιά μας στο Πεκίνο της Κίνας. Αλλά επιθυμούσαμε απεγνωσμένα πνευματική επιβεβαίωση για μια τόσο βαρυσήμαντη κίνηση. Η θείκη διαβεβαίωση ήρθε σε εμάς –μέσα στον ναό– καθώς διαβάζαμε αυτά τα λόγια στο Δίδαχθι και Διαθήκες: «Είναι το θέλημά μου ότι [δεν] πρέπει... να παραμείν[ετε] σε αυτό το μέρος... να μην σκεφτεί[τε] την ιδιοκτησία. Πηγαίν[ετε] στις ανατολικές χώρες» (Δ&Δ 66:5-7).

Η φωνή του Ιησού Χριστού στις γραφές, συνοδευόμενη με δυνατά συναισθήματα από το Άγιο Πνεύμα,

Ο Νεφί θα ήταν κατενθουσιασμένος, αν ο Κύριος τού είχε αποκαλύψει ξεκάθαρα το μέλλον του. Αλλά αυτός δεν είναι ο τρόπος που ο Θεός εργάστηκε με τον Νεφί και δεν είναι ο τρόπος που θα εργαστεί μαζί σας.

επιβεβαίωσε ότι η απόφασή μας να μετακομίσουμε στην Κίνα ήταν σωστή.

Ανάστατα συναισθήματα

Ο δεύτερος τρόπος που ο Επουράνιος Πατέρας απαντά σε προσευχές είναι μέσω ενός «ανάστατου συναισθήματος, μουνιάσματος της σκέψης, υποδεικνύοντας ότι η επιλογή σας είναι λανθασμένη»⁴.

Ύστερα από την ιεραποστολή μου στην Ταϊβάν, σκέφτηκα ότι το διεθνές δίκαιο θα ήταν μια καλή επιλογή καριέρας. Καθώς η Κρίστου κι εγώ σκεφτόμασταν αυτό το πιθανό μέλλον, καταλάβαμε ότι πέντε ακόμα χρόνια ακριβής εκπαίδευσης ήταν μπροστά.

Η οικονομία των Η.Π.Α. ήταν σε βαθιά ύφεση και τα χρήματά μας ήταν περιορισμένα, έτσι σκεφτήκαμε ότι αν κατατασσόμουν στο Σώμα Εκπαίδευσης Εφέδρων Αξιωματικών της Πολεμικής Αεροπορίας, θα ήταν μια σοφή επιλογή για να πληρώσω τα δίδακτρά μου. Αλλά καθώς έκανα τις απαραίτητες εξετάσεις και συμπλήρωνα τα έγγραφα, δεν μπορούσαμε να αισθανθούμε άνετα

για να κάνουμε αυτήν την δέσμευση. Δεν ήρθε μούδιασμα στην σκέψη ούτε σκοτεινά συναισθήματα – μόνο απουσία ειρήνης.

Αυτή η φαινομενικά παράλογη οικονομική απόφαση ήταν εμπνευσμένη, κατά ένα μέρος, επειδή θα ήμουν απαίσιος δικηγόρος!

Θεική εμπιστοσύνη

Ο Θεός απαντά σε προσευχές με έναν τρίτο τρόπο: καμία απάντηση. «Όταν ζείτε άξια και οι επιλογές σας είναι συνεπείς με τις διδασκαλίες του Σωτήρα και πρέπει να ενεργήσετε» είτε ο Πρεσβύτερος Σκοτ «συνεχίστε με εμπιστοσύνη»⁵.

Η τελευταία απόπειρα του Νεφί να αποκτήσει τις ορειχάλκινες πλάκες δείχνει πώς πρέπει να συνεχίσουμε με θεική εμπιστοσύνη. Κατέγραψε:

«Και οδηγούμουν από το Πνεύμα χωρίς να γνωρίζω από πριν το τι έπρεπε να κάνω.

»Προχώρησα λοιπόν» (Νεφί Α' 4:6-7).

Θα έρθουν στιγμές κατά τη διάρκεια της δεκαετίας των αποφάσεων που δεν θα μπορείτε πλέον να αναβάλλετε και θα πρέπει να δράσετε.

Έχω μάθει ότι, όπως έχει διδάξει ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων «θα λάβουμε παροτρύνσεις από το Πνεύμα, όταν έχουμε κάνει όλα όσα μπορούμε, όταν είμαστε έξω στον ήλιο δουλεύοντας παρά όταν καθόμαστε στην σκιά και προσευχόμαστε για οδηγίες το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουμε»⁶.

Όπως στον Νεφί, το Πνεύμα θα επιβεβαιώσει ή θα προειδοποιήσει εν ευθέτω χρόνω για το δρόμο που επιλέξατε.

3. Ζήστε στο παρόν

Η δέσμευση του Νεφί στο ταξίδι προς τη γη της επαγγελίας στέκει σε απόλυτη αντίθεση με αυτή των αδελφών του, Λαμιάν και Λεμουήλ. Πήραν την απόφαση να πάνε, αλλά η καρδιά τους ποτέ δεν έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Ο Νεφί έφτιαχνε το σπασμένο τόξο του για να κυνηγήσει για φαγητό και εξόρισε μετάλλευμα για να ναυπηγήσει ένα πλοίο, ενώ οι αδελφοί του φαίνεται ότι χαλάρωναν σε μια σκηνή.

Σήμερα ο κόσμος έχει πολλούς Λάμαν και Λεμουήλ. Αλλά ο Κύριος χρειάζεται αφοσιωμένους άνδρες και γυναίκες σαν τον Νεφί. Θα βιώσετε μεγαλύτερη πρόοδο στη ζωή, όταν δεσμεύετε πλήρως στις αποφάσεις σας και προσπαθείτε να αριστεύετε στις παρούσες συνθήκες σας, ακόμα και όταν έχετε τη βλέψη σας ανοιχτή προς το μέλλον.

Ο Νεφί αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της σοφής συμβουλής του Προέδρου Τόμας Μόνσον: «Η ονειροπόληση του παρελθόντος και η λαχτάρα για το μέλλον ίσως δώσουν παρηγοριά, αλλά δεν θα αντικαταστήσουν τη ζωή μας στο παρόν. Αυτή είναι η ημέρα της ευκαιρίας μας και πρέπει να την αδράξουμε»⁷.

4. Αντλήστε δύναμη από άλλους

Ακόμα και αφού έχουμε αναζητήσει το Πνεύμα, έχουμε προχωρήσει μπροστά με την απόφασή μας και είμαστε πλήρως δεσμευμένοι σε αυτή, μπορεί ακόμα να προκύψουν αμφιβολίες και να μας προκαλούν να αμφισβητούμε την απόφασή μας. Σε τέτοιες περιπτώσεις ένα έμπιστο μέλος της οικογένειας ή φίλος μπορούν να παράσχουν συμβουλή και ενδυνάμωση να μείνουμε στην πορεία. Θυμίζω ότι κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του, η γυναίκα του Νεφί έγινε η έμπιστη άγκυρά του.

Ένα έμπιστο μέλος της οικογένειας ή φίλος μπορούν να παράσχουν συμβουλή και ενδυνάμωση να μείνουμε στην πορεία.

Η εκτίμηση για τη γυναίκα του Νεφί ήρθε σε εμένα ενώ επισκεπτόμουν το Μουσείο Ιστορίας της Εκκλησίας. Ήμουν αποσβολωμένος από έναν πίνακα με τον Νεφί δεμένο στο κατάρτι ενός πλοίου, βρεγμένο ως το κόκαλο σε μια καταρρακτώδη καταιγίδα⁸.

Στο πλευρό του Νεφί ήταν η σύζυγός του και ένα από τα παιδιά του. Εκείνη βίωνε την ίδια καταιγίδα και τις ίδιες δυσκολίες με τον Νεφί, αλλά τα μάτια της τα αψηφούσαν και τα δυνατά της χέρια ήταν προστατευτικά τυλιγμένα γύρω από τους ώμους του. Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα ότι κι εγώ είχα ευλογηθεί να έχω μια πιστή σύζυγο, η οποία προσφέρει ενδυνάμωση σε καιρούς δοκιμασίας. Ήλπιζα ότι ήμουν όμοια δύναμη για εκείνη.

Αδελφοί, η διατήρηση και η βελτίωση της πνευματικής δύναμης που αναπτύσσετε (ή θα αναπτύξετε) ως ιεραπόστολοι ή σε άλλη ενάρετη υπηρετηση είναι το καλύτερο προσόν σας στο να γίνετε επιθυμητοί σύζυγοι και πατέρες. Αδελφές, η πνευματική ευαισθησία, η πίστη και το θάρρος να ακολουθείτε τον Ιησού Χριστό είναι μερικά από τα

καλύτερα προσόντα σας ως συζύγου και μητέρας.

Σας προσκαλώ να γίνετε το είδος του ανθρώπου που ο/η τωρινός/ή ή ο μέλλων/ουσα σύζυγός σας να μπορεί να στραφεί για σοφή συμβουλή και δύναμη. Ένας ενάρετος άνδρας και μια άξια γυναίκα, επισφραγισμένοι για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα στον ναό, μπορούν να κάνουν δύσκολα πράγματα ως ίσοι σύντροφοι.

Σας υπόσχομαι ότι αν εφαρμόσετε τα μαθήματα που μάθαμε από τον Νεφί και τους σύγχρονους προφήτες σχετικά με τη λήψη αποφάσεων, θα καθοδηγηθείτε στην πορεία με προσωπική αποκάλυψη «από καιρό σε καιρό». Καθώς προοδεύετε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας αποφάσεών σας, είτε εσείς, όπως ο Νεφί, να έχετε την πίστη να πείτε:

«Και οδηγούμουν από το Πνεύμα χωρίς να γνωρίζω από πριν το τι έπρεπε να κάνω.

»Προχώρησα λοιπόν» (Νεφί Α' 4:6-7). ■

Από μια ομιλία πνευματικής συγκέντρωσης, "Nevertheless I Went Forth" που εκφωνήθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 4 Φεβρουαρίου του 2014. Για ολόκληρη την ομιλία στα Αγγλικά, πηγαίστε στο speeches.byu.edu.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ρόμπερτ Χέιλς, "To the Aaronic Priesthood: Preparing for the Decade of Decision", *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 48.
2. Ρίτσαρντ Σκοτ, "Using the Supernal Gift of Prayer", *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 10. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
3. Ρίτσαρντ Σκοτ, "Using the Supernal Gift of Prayer", 10.
4. Ρίτσαρντ Σκοτ, "Using the Supernal Gift of Prayer", 10.
5. Ρίτσαρντ Σκοτ, "Using the Supernal Gift of Prayer", 10.
6. Ντάλιν Όουκς, "In His Own Time, in His Own Way", *Λιαχόνα*, Αυγ. 2013, 26.
7. Τόμας Μόνσον, "In Search of Treasure", *Λιαχόνα*, Μάιος 2003, 20.
8. Βλέπε *Helpmeet*, υπό Κ. Sean Sullivan, στο "The Book of Mormon: A Worldwide View", *Λιαχόνα*, Δεκ. 2000, 37.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ

«Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;
Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε».

(Κατά Λουκάν 24:5-6).

ΧΑΡΗ ΣΤΟΝ ΤΖΟΖΕΦ

Ανακαλύψτε έξι τρόπους με τους οποίους
η ζωή σας είναι (ή μπορεί να είναι) διαφορετική
χάρη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

Από τον Τεντ Μπαρνς

Τμήμα Ιερουσλήμ

Ο Τζόζεφ Σμιθ πέθανε πάνω από 170 χρόνια πριν. Έζησε μόνον 38 χρόνια, περνώντας τον περισσότερο από αυτόν τον καιρό σε μέρη τόσο κρυμμένα που πιθανόν να μην τα βρείτε σε κανέναν παρά μόνον στους πιο λεπτομερείς χάρτες. Και πιθανόν να είστε εξοικειωμένοι με πολλά πράγματα που έκανε στη ζωή του. Όμως έχετε σκεφθεί πώς σας επηρεάζουν προσωπικώς; Αν και αυτοί οι τρόποι είναι πολυάριθμοι για να τους μετρήσετε, θα μπορούσατε να αρχίσετε με αυτούς τους έξι.

Χάρη στον Τζόζεφ Σμιθ:

1. Καταλαβαίνετε ποιοι είναι στ' αλήθεια ο Θεός και ο Ιησούς Χριστός.

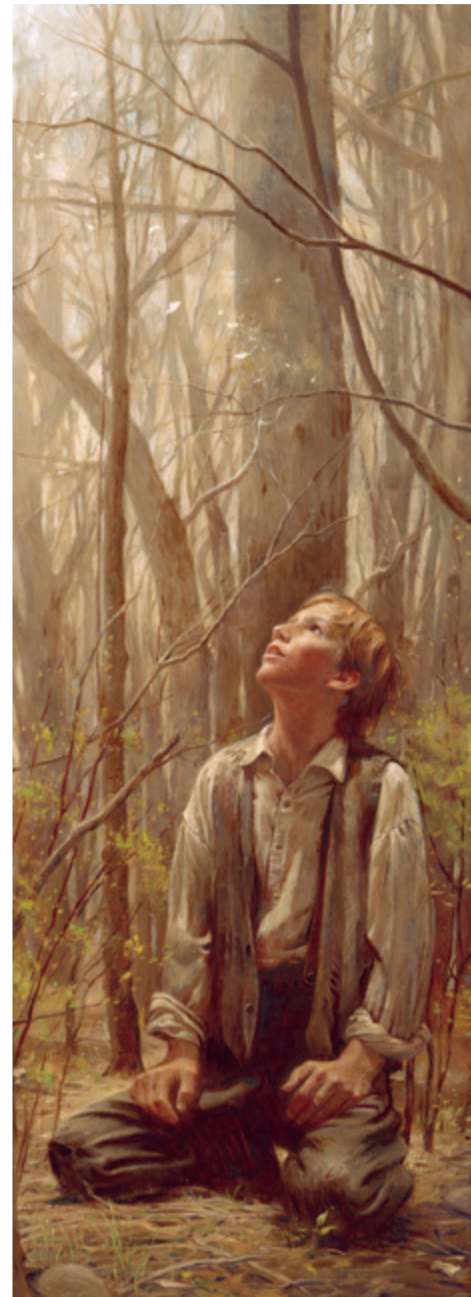
Αν δεν ήταν ο Τζόζεφ Σμιθ, θα μπορούσατε να πιστεύετε ακόμη στον Θεό Πατέρα και στον Ιησού Χριστό. Θα μπορούσατε να έχετε τις μαρτυρίες της Βίβλου. Όμως σκεφθείτε πόσο βαθύτερη και πλουσιότερη είναι η κατανόησή σας χάρη σε αυτό που αποκατέστησε ο Τζόζεφ Σμιθ – την τολμηρή, επιβεβαιωτική μαρτυρία του Βιβλίου του Μόρμον, του Δίδαχ και Διαθήκης και του Πολίτιμο Μαργαριτάρι. Για παράδειγμα, γνωρίζετε κάτι που ο περισσότερος κόσμος δεν το γνωρίζει: ότι ο ανεστημένος Σωτήρας εμφανίσθηκε στην αμερικανική ήπειρο – αποδεικνύοντας, με τα λόγια Του, ότι δεν είναι μόνον «Θεός του Ισραήλ, [αλλά επίσης] Θεός όλης τής γης» (Νεφί Γ' 11:14).

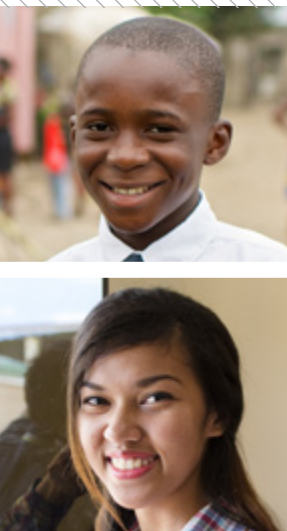
Σκεφθείτε πώς η μαρτυρία σας για τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό ενδυναμώνεται από τη δυνατή μαρτυρία των προφητών όπως του Νεφί, του Άλμα και του Μορόνι – για να μην αναφέρουμε τον ίδιο τον Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος δήλωσε: «Ζε! Γιατί τον είδαμε, στα δεξιά του Θεού» (Δ&Δ 76:22-23). Σε μία εποχή, όπου η πίστη στον Θεό και στον Ιησού Χριστό δοκιμάζεται και συχνά εγκαταλείπεται, τι ευλογία είναι να έχουμε αυτό το επιπρόσθετο φως!

**ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ**

.....
Το θέμα αυτού του μήνα:
Η αποστασία και η
αποκατάσταση

3. Η οικογένειά σας μπορεί να είναι αιώνια.

Γιατί είναι τόσο πολλοί άνθρωποι μπερδεμένοι σχετικά με τη σημασία του γάμου και της οικογένειας; Ίσως επειδή δεν γνωρίζουν τη διδαχή, αποκατεστημένη μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, ότι ο γάμος και η οικογένεια έχουν ορισθεί από τον Θεό και προορίζονται να είναι αιώνια (βλέπε Δ&Δ 49:15, 132:7). Αυτές δεν είναι απλώς παραδόσεις δημιουργημένες από τον άνθρωπο τις οποίες η κοινωνία μας δεν έχει πλέον ανάγκη – αποτελούν μέρος της αιώνιας τάξης των ουρανών. Και χάρη στα κλειδιά της ιεροσύνης και στις διατάξεις του ναού που αποκαταστάθηκαν μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, η αιώνια οικογένειά σας μπορεί να ξεκινήσει εδώ στη γη.

2. Γνωρίζετε ότι είστε Θεού παιδί - και το ίδιο είναι και όλοι οι άλλοι.

Ίσως η πιο σημαντική αλήθεια που αποκατέστησε ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν η αλήθεια για τη σχέση μας με τον Θεό¹. Είναι στην κυριολεξία ο Πατέρας μας. Έχετε κάνει μια παύση ποτέ για να σκεφθείτε τα όσα είναι αληθινά ως αποτέλεσμα αυτού του γεγονότος; Αλλάζει τον τρόπο που βλέπετε τον εαυτό σας; άσχετα από το τι πιστεύει ο κόσμος για εσάς, γνωρίζετε ότι είστε ένα αγαπημένο παιδί του Θεού, με τα χαρακτηριστικά Του μέσα σας. Αλλάζει τον τρόπο που βλέπετε τους άλλους – όλοι – είναι αδελφία σας. Αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο κοιτάζετε την ίδια τη ζωή: όλες οι χαρές και οι δοκιμασίες της είναι μέρος του σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα για να σας βοηθήσουν να γίνετε σαν Εκείνον. Όχι άσχημο για κάτι που τραγουδάτε στην Προκαταρκτική²!

4. Έχετε πρόσβαση στην ιεροσύνη και στις ευλογίες της.

Επειδή ο Θεός αποκατέστησε την ιεροσύνη Του μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, μπορείτε να βαπτισθείτε και να λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Μπορείτε να επιζητήσετε ευλογίες της ιεροσύνης για θεραπεία, παρηγοριά και καθοδήγηση. Μπορείτε να συνάψετε ιερές διαθήκες που σας δένουν με τον Θεό. Και μπορείτε να ανανεώνετε τις διαθήκες σας κάθε εβδομάδα, όταν μεταλαμβάνετε. Μέσω των διατάξεων της ιεροσύνης, η δύναμη του Θεού εισέρχεται στη ζωή σας (βλέπε Δ&Δ 84:20-21). Τίποτε από αυτά δεν θα ήταν δυνατόν χωρίς το έργο που έφερε εις πέρας ο Τζόζεφ Σμιθ.

5. Είστε ελεύθεροι από εθισμό σε βλαβερές ουσίες.

Η τουλάχιστον μπορείτε να είστε, αν υπακούσετε στην αποκάλυψη που έλαβε ο Τζόζεφ το 1833 – πολύ καιρό πριν αποδειχθεί κλινικά ότι ο καπνός προκαλεί καρκίνο των πνευμόνων και συνδεθεί το οινόπνευμα με ηπατικές ασθένειες. Όταν έχετε έναν προφήτη που αποκαλύπτει τη σοφία του Θεού, γιατί να περιμένετε η σοφία του κόσμου να φθάσει στην ίδια κατανόηση; Ο Λόγος Σοφίας δείχνει ότι ο Θεός ενδιαφέρεται όχι μόνον για το πνεύμα μας αλλά επίσης για το σώμα μας (βλέπε Δ&Δ 89). Εξάλλου, όπως κατέδειξαν οι αποκαλύψεις στον Τζόζεφ Σμιθ, το να έχουμε σώμα μάς κάνει περισσότερο –όχι λιγότερο– σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανοίς, ο οποίος έχει επίσης σώμα από σάρκα και οστά (βλέπε Δ&Δ 130:22).

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΝΑ ΣΥΛΛΟΓΙΣΘΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

- Πώς μπορώ να ενδυναμώσω τη μαρτυρία μου για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ;
- Πώς μπορώ να δείχνω καλύτερη ευγνωμοσύνη για τον ζώντα προφήτη μέσω των λόγων και πράξεών μου;

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ

- Στην εκκλησία, με την οικογένεια και τους φίλους σας, ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, μοιραστείτε πώς ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έχει επηρεάσει τη ζωή σας.
- Όπως έκανε ο Τζόζεφ Σμιθ, κάντε στον Επουράνιο Πατέρα σας τις ερωτήσεις σας. Αφιερώστε χρόνο για να γονατίσετε σε προσευχή και να Του ζητήσετε καθοδήγηση. Κατόπιν, περιμένετε και ενωσιωθείτε ιδέες ή συναισθήματα. Καταγράψτε τις σκέψεις σας στο ημερολόγιό σας.
- Διαβάστε την ομιλία «Τζόζεφ Σμιθ» από τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων από τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2014. Κάνετε ένα σχέδιο για να εφαρμόσετε τις δύο ιδέες που δίδει εκείνος για να οικοδομήσετε και να μοιραστείτε με άλλους τη μαρτυρία σας για τον Τζόζεφ Σμιθ.

6. Μπορείτε να γνωρίζετε την αλήθεια αφ' εαυτού σας μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Όταν ο νεαρός Τζόζεφ πήγε στο Ιερό Δάσος το 1820, κοινό πιστεύω ανάμεσα σε πολλές εκκλησίες ήταν ότι η αποκάλυψη ήταν πράγμα του παρελθόντος. Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ το διέψευσε. Οι ουρανοί είναι ανοικτοί – και όχι μόνον στους προφήτες. Οιοσδήποτε με μία ερώτηση μπορεί να λάβει απάντηση

μέσω ταπεινής, επιμελούς αναζήτησης (βλέπε Δ&Δ 42:61, 88:63). Παραδείγματός χάριν, μπορείτε να ανακαλύψετε αφ' εαυτού σας ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Θεού με τον ίδιο τρόπο που ανακάλυψε ο Τζόζεφ: ρωτώντας τον ίδιο τον Θεό.

Αυτός ο κατάλογος είναι μόνον η αρχή. Τι θα προσθέτατε; Πώς είναι διαφορετική η ζωή σας χάρις στον Τζόζεφ Σμιθ; ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 37-44.
2. Βλέπε «Είμαι Θεού παιδί», *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 58.

«Ο ζων προφήτης είναι πιο σημαντικός από έναν αποθανόντα προφήτη...»

«...Η αποκάλυψη του Θεού στον Αδάμ δεν καθοδήγησε τον Νώε να οικοδομήσει την κιβωτό. Ο Νώε χρειάστηκε τη δική του αποκάλυψη. Συνεπώς, ο πιο σημαντικός προφήτης, όσον αφορά εσάς κι εμένα, είναι εκείνος που ζει στις μέρες μας, στον οποίο ο Κύριος επί του παρόντος αποκαλύπτει το θέλημά του για εμάς. Συνεπώς, η πιο σημαντική ανάγνωση που έχουμε να κάνουμε είναι οποιαδήποτε λόγια του προφήτη... που περιέχονται κάθε μήνα στα περιοδικά της Εκκλησίας μας. Η πρόοδος των παραγγελιών μας για κάθε εξάμηνο βρίσκεται στις ομιλίες της γενικής συνέλευσης, οι οποίες τυπώνονται στο περιοδικό [Λιαχόνα]...»

«Προσέξτε όσους θα χρησιμοποιούσαν τα λόγια των νεκρών προφητών ενάντια στα λόγια των ζώντων προφητών, διότι **οι ζώντες προφήτες πάντοτε προηγούνται**». ■

Από τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899-1994), «Δεκατέσσερις βασικές αρχές για να ακολουθούμε τον Προφήτη» (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 26 Φεβρ. 1980), 2, speeches.byu.edu.

Μοιραστείτε τις ιδέες σας

Τι σημαίνει για εσάς να υποστηρίζετε τους ζώντες προφήτες; Μοιραστείτε τις ιδέες σας με την οικογένεια και τους φίλους σας ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ **Υπακοής** ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

*Το παράδειγμά Του θέτει το πρότυπο
να ακολουθήσουμε όλοι.*

«**Α**πό όλα τα μαθήματα που μαθαίνουμε από τη ζωή του Σωτήρος, κανένα δεν είναι πιο ξεκάθαρο και δυνατό από το μάθημα της υπακοής» δίδαξε ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων στη γενική συνέλευση Απριλίου 2014. Το παράδειγμα του Σωτήρος μάς διδάσκει όχι μόνον *γιατί* είναι σημαντική η υπακοή στον Επουράνιο Πατέρα, αλλά επίσης *πώς* μπορούμε να είμαστε υπάκουοι. Καθώς επανεξετάζετε τα ακόλουθα παραδείγματα από τη διακονία Του, σκεφθείτε *πώς* θα μπορούσαν να ορίσουν ένα μονοπάτι για να το ακολουθήσετε στη ζωή σας.

«ΔΕΝ ΖΗΤΩ
ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ
ΘΕΛΗΜΑ, ΑΛΛΑ
ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ,
ΠΟΥ ΜΕ ΕΣΤΕΙΛΕ».

(Κατά Ιωάννην 5:30. Βλέπε, επίσης,
Κατά Ιωάννην 6:38, 8:28-29, 14:31)

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ;

Ο Πρεσβύτερος Χείλς είπε:
«Ο Ιησούς μάς δίδαξε να
υπακούμε με απλή γλώσσα
που είναι ευνόητη: “Αν
με αγαπάτε, φυλάξτε τις
εντολές μου” [Κατά Ιωάννην
14:15], και “Έλα, ακολούθη
με” [Κατά Λουκάν 18:22]».

**Τι θα κάνετε σήμερα για
να είστε πιο υπάκουοι;**

2

1. Μολονότι ο Ιησούς ήταν αναμάρτητος, υποτάχθηκε στη βάπτιση για να «εκπληρώσ[ει] κάθε δικαιοσύνη» (Κατά Ματθαίον 3:13-17. Βλέπε, επίσης, Νεφί Β' 31:4-7, Κατά Ιωάννην 3:5).

2. Σε ηλικία 12 ετών, όταν ο Ιωσήφ και η Μαρία βρήκαν τον Ιησού να διδάσκει στον ναό, «ήταν υποταγμένοι σ' αυτούς» και επέστρεψε υπάκουα μαζί τους (βλέπε Κατά Λουκάν 2:42-51).

3. Μολονότι ζήτησε να παρέλθει το ποτήρι από Εκείνον, υποτάχθηκε στα Πάθη στον κήπο της Γεθσημανή (βλέπε Κατά Ματθαίον 26:36-44, Κατά Λουκάν 22:39-54).

4. Τηρούσε την Ημέρα του Κυρίου και παραισιόταν σε συγκεντρώσεις στη συναγωγή (βλέπε Κατά Λουκάν 4:16-44).

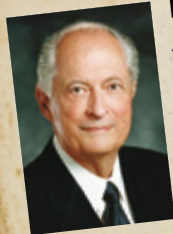
5. Ο Ιησούς υποτάχθηκε για να κριθεί από ανθρώπους, ώστε να μπορέσει να πραγματοποιηθεί το έργο και η δόξα του Πατέρα (βλέπε Ησαΐας 53:7, Κατά Ματθαίον 26:53, Μωυσής 1:39).

6. Ολοκλήρωσε το έργο Του, επιτρέποντας σε ανόμους να Τον σταυρώσουν (βλέπε Κατά Ματθαίον 27:35, Κατά Ιωάννην 10:17-18, Προς Γαλάτες 1:3-5).

3

ΕΠΕΙΔΗ Ο ΣΩΤΗΡΑΣ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΥΠΑΚΟΥΟΣ

«Επειδή ο Σωτήρας μας ήταν υπάκουος, εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας, καθιστώντας δυνατή την αναστάσή μας και προετοιμάζοντας τον δρόμο για να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας, ο οποίος ήξερε ότι θα κάναμε λάθη καθώς μαθαίναμε υπακοή στη θνητότητα. Όταν υπακούμε, δεχόμαστε τη θυσία Του, επειδή πιστεύουμε ότι μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, μπορεί να σωθεί όλη η ανθρωπότητα, με την υπακοή στους νόμους, τις διατάξεις και τις δοθείσες εντολές στο Ευαγγέλιο».

Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χείλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «“Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου”», Λιαχόνα, Μάιος 2014, 35.

1

6

7

ΝΕΟΙ

«ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ [ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ], “ΥΠΕΣΤΗ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΔΩΣΕ ΣΗΜΑΣΙΑ”

8

[Δ&Δ 20:22]».

-Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς

9

4

7. Πάντοτε υπάκουος στον Πατέρα Του, ο Ιησούς πήγε στον κόσμο των πνευμάτων και οργάνωσε το ιεραποστολικό έργο εκεί (βλέπε Πέτρου Α΄ 3:18-20, 4:6).

8. Ο Ιησούς μπήκε σε πειρασμό από τον Σατανά, αλλά δεν ενέδωσε (βλέπε Κατά Ματθαίον 4:1-11, Δ&Δ 20:22).

9. Εξακολουθεί να κάνει το θέλημα του Πατέρα και να διευθύνει την Εκκλησία (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:16-17, Δ&Δ 19:2, 24).

5

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ήταν μία ήρεμη ημέρα στη δουλειά μου ως εθελοντής πυροσβέστης κι έτσι απεφάσισα να διαβάσω το Βιβλίο του Μόρμον. Όταν ένας από τους συναδέλφους μου με είδε να διαβάζω, με ρώτησε αν ήξερα πώς θα μπορούσαμε να φορέσουμε την πανοπλία του Θεού στη σύγχρονη εποχή. Καθώς μιλούσαμε, ήχησε ο συναγερμός. Υπήρχε φωτιά σε ένα κοντινό κατάστημα.

Φορέσαμε γρήγορα τον πυροσβεστικό εξοπλισμό μας και πήγαμε κατευθείαν εκεί. Οι φλόγες ήταν τεράστιες και καθώς πλησιάζαμε το κατάστημα κάτι εξερράγη προς την κατεύθυνσή μας. Οι φλόγες μάς περιέβαλαν. Η έκρηξη αποπροσανατόλισε τον συνάδελφό μου και εμένα για λίγα δευτερόλεπτα. Όμως χάρη στον εξοπλισμό και τον προστατευτικό ρουχισμό μας, δεν υπέστημεν τραυματισμό.

Όταν επιστρέψαμε στον σταθμό, αφού σβήσαμε τη φωτιά, ρώτησα τον συνάδελφό μου αν θυμόταν την ερώτησή του για την πανοπλία του Θεού. Είπε ότι τη θυμόταν και του εξήγησα ότι η πανοπλία του Θεού είναι σαν τον προστατευτικό πυροσβεστικό εξοπλισμό μας. Πρέπει πάντοτε να την φοράμε, ούτως ώστε να μπορούμε να αντέχουμε τις δυνατές επιθέσεις του εναντίου. Αν τηρούμε τις εντολές, θα ευλογηθούμε με την προστατευτική δύναμη της πανοπλίας του Θεού και το Άγιο Πνεύμα θα είναι οδηγός μας. ■
Φερνάντο ντε λα Ρόσα Μαρόν, Μεξικό

Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΓΡΑΦΗ

Α΄ Σαμουήλ 16:7. «Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙ ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ· ΕΠΕΙΔΗ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ, Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΜΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ».

Προτού προσχωρήσω στην Εκκλησία, πάντοτε θεωρούσα τον εαυτό μου ως συνηθισμένο άτομο με συνηθισμένες ικανότητες. Αισθανόμουν ότι δεν είχα τίποτε αξίας να προσφέρω. Φοβόμουν να δείξω στους ανθρώπους ποια ήμουν λόγω του φόβου μήπως απορριφθώ και πληγωθώ. Νόμιζα ότι όλοι γύρω μου ήταν δυνατότεροι, εξυπνότεροι και καλύτεροι από εμένα.

Όμως όλες αυτές οι αντιλήψεις άλλαξαν, όταν έγινα μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Έμαθα ότι όλοι είμαστε παιδιά του Θεού και κληρονομήσαμε θεία χαρακτηριστικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι δεν υπάρχει ανταγωνισμός για το ποιος είναι εξυπνότερος, πλουσιότερος ή ομορφότερος. Στα μάτια του Κυρίου θεωρούμαστε ίσοι και Εκείνος είναι που κρίνει – όχι βάσει των σωματικών χαρακτηριστικών μας αλλά βάσει της υπακοής και της επιθυμίας μας να ακολουθήσουμε το μονοπάτι που Εκείνος έχει ορίσει. ■

Τζόαν Αζουσσένα, Φιλιππίνες

ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ;

Όταν ήμουν 15 ετών, απέκτησα μία δυνατή μαρτυρία για το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και ήμουν τόσο ευτυχισμένος που προσεχώρησα στην Εκκλησία. Τότε εργαζόμουν για να βοηθήσω να συντηρηώ την οικογένειά μου. Λίγο καιρό αφού βαπτίσθηκα, ωστόσο, έχασα τη δουλειά μου.

Έπρεπε να βρω μία καινούργια δουλειά σύντομα, επειδή η οικογένειά μου εξητράτο από εμένα, αλλά κάθε δουλειά στην οποία έκανα αίτηση απαιτούσε να εργασθώ τις Κυριακές. Απέρριψα πολλές προσφορές για δουλειά, επειδή ήξερα ότι έπρεπε να είμαι στην εκκλησία τις Κυριακές (βλέπε Δ&Δ 59:9-10).

Υστερα από δύο μήνες αναζήτησης, ακόμη δεν είχα βρει μια δουλειά. Η μαμά μου δεν ήταν μέλος της Εκκλησίας και αν και πίστευε στον Θεό, ήταν πολύ θυμωμένη που προσπερνούσα τόσες πολλές δουλειές.

Μία νύκτα με κοίταξε με δάκρυα στα μάτια της και ρώτησε: «Γιατί το επιτρέπει ο Θεός αυτό να μας συμβαίνει, όταν είσαι τόσο πιστός στο να κάνεις το σωστό;»

Απάντησα: «Μαμά, δεν ξέρω γιατί μας συμβαίνει, αλλά όντως ξέρω ότι κάνω το σωστό και ξέρω ότι ο Θεός θα μας ευλογήσει γι' αυτό».

Το επόμενο πρωινό κάποιος μου προσέφερε ένα αξιόλογο χρηματικό ποσό για να δαπανήσω δύο ημέρες μετακινώντας κάποιο βαρύ φορτίο από ένα σπίτι σε ένα άλλο. Η εργασία ήταν επίμοχθη, αλλά όταν έλαβα τα χρήματα, πήγα κατευθείαν σπίτι και προσέφερα μία προσευχή ευγνωμοσύνης. Σύντομα βρήκα μια καλή δουλειά που μου επέτρεψε να έχω ρεπό τις Κυριακές και από τότε δεν υπήρξα άνεργος.

Χαίρομαι που επέλεξα να τηρώ την Ημέρα του Κυρίου αγία. Υπάρχουν πολλές δυσκολίες στη ζωή, αλλά ξέρω ότι αν πασχίζουμε να είμαστε δυνατοί παρά τις δυσκολίες αυτές, ο Κύριος θα μας ευλογήσει. ■
Σαχίλ Σάρμα, Ινδία

Από τον Πρεσβύτερο
Νιλ Άντερσεν

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

ΠΩΣ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΣΟΦΙΑ

Στη σημερινή πρόσβαση στον τεράστιο όγκο πληροφοριών, χρειαζόμαστε απεγνωσμένα σοφία – σοφία για να **ξεχωρίσουμε και να διακρίνουμε** πώς να εφαρμόσουμε αυτά που μαθαίνουμε.

Ας θυμόμαστε:

1. Πρέπει να επιζητούμε σοφία.
2. Η σοφία έχει πολλές πτυχές και έρχεται σε διαφορετικά μεγέθη και χρώματα.
3. Η σοφία που αποκτάται νωρίς, φέρνει τεράστιες ευλογίες.
4. Η σοφία σε έναν τομέα ίσως να μη μεταφέρεται σε κάποιον άλλο.
5. Η σοφία του κόσμου, μολοντί σε πολλές περιπτώσεις είναι ιδιαίτερα πολύτιμη, είναι εξαιρετικά πολύτιμη όταν σκίβει ταπεινά μπροστά στη σοφία του Θεού.

Οι γραφές περιγράφουν δύο τύπους σοφίας: τη σοφία του κόσμου και τη σοφία του Θεού. Η σοφία του κόσμου εμπεριέχει ένα θετικό και ένα αρνητικό στοιχείο. Κατά την απαισιόδοξη περιγραφή, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μερική αλήθεια, αναμειγμένη με εξυπνάδα και επιδέξια διαχείριση, για την επίτευξη ιδιοτελών ή κακών σκοπών.

Υπάρχει ένα άλλο είδος σοφίας του κόσμου, η οποία δεν έχει τόσο κακά κίνητρα. Στην πραγματικότητα είναι πολύ θετική. Αυτή η σοφία αποκτάται συνειδητά μέσω **μελέτης, στοχασμού, παρατήρησης και σκληρής δουλειάς**. Είναι πολύτιμη και βοηθά πολύ στα πράγματα που κάνουμε. Στους καλούς και ευπρεπείς ανθρώπους έρχεται καθώς βιώνουμε τη θνητότητα.

Κυρίως, η σοφία που φέρνει επιτυχία στον κόσμο θα πρέπει να στέκει πίσω από τη σοφία του Θεού και να μην θεωρείται ότι μπορεί να την υποκαταστήσει.

Όλα τα είδη σοφίας δεν είναι ίδια μεταξύ τους. Χρειάζεται να ξέρουμε πως όταν υπάρχει σύγκρουση μεταξύ της σοφίας του κόσμου και της σοφίας του Θεού, πρέπει **να υποτάσσουμε τη θέλησή μας στη σοφία του Θεού**.

Προτείνω να σκεφθείτε ορισμένα προβλήματα που βιώνετε. Σύρετε μία γραμμή στη μέση, από επάνω έως κάτω σε ένα χαρτί. Καταγράψτε τη σοφία του κόσμου στην αριστερή μεριά και τη σοφία του Θεού στη δεξιά μεριά. Γράψτε τα θέματα που συγκρούονται το ένα με το άλλο.

Τι επιλογές κάνετε;

Στο τμήμα 45 του Διδαχή και Διαθήκης, το οποίο μιλά για τα γεγονότα που οδηγούν στη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρα, ο Κύριος λέει ξανά την ιστορία για τις δέκα παρθένες και μετά μάς αφήνει με αυτά τα λόγια: «Γιατί όσοι είναι γνωστικοί και έχουν δεχτεί την αλήθεια, και έχουν πάρει το Άγιο Πνεύμα ως οδηγό τους, και δεν έχουν παραπλανηθεί – αληθινά σας λέω, δεν πρόκειται να πελεκηθούν και να ριχτούν στη φωτιά, αλλά θα μπορέσουν να ανθέξουν την ημέρα αυτή» (βλέπε Δ&Δ 45:57).

Ας επιζητήσουμε τη σοφία του Θεού. Μπορούμε να μάθουμε πολλά, τώρα αμέσως, για τη σοφία. Σας υπόσχομαι ότι οι ευλογίες του Κυρίου θα είναι επάνω σας καθώς επιζητείτε σοφία, τη σοφία του Θεού. Εκείνος ανυπομονεί με αγωνία να μεταδώσει τη σοφία Του σε εμάς. Και εάν είμαστε υπάκουοι και προσευχόμαστε και την επιζητούμε, η σοφία θα έρθει. ■

Από μία ομιλία απονομής πτυχίων στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ – Άινταχο, που δόθηκε στις 10 Απριλίου 2009.

ΠΩΣ ΕΧΕΤΕ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΑΥΤΟ;

«Υπάρχουν πάντοτε δύο δυνατότητες να επιλέξετε. Μπορείτε να επιλέξετε αυτό που θέλετε. Όμως θα πρέπει να αποφασίσετε με σοφία. Μπορώ να πω ότι επιλέγοντας τον Κύριο, θα μπορείτε να έχετε βοήθεια καθημερινά και έχοντας το Άγιο Πνεύμα κοντά σας, μπορεί να σας βοηθήσει σε κάθε περίπτωση. Η επιλογή της εσφαλμένης πλευράς, μπορεί να οδηγήσει σε ένα συναίσθημα δυστυχίας, ένα συναίσθημα που θα μοιάζει με ευτυχία για σύντομο χρονικό διάστημα, όμως μετά θα δείτε τις συνέπειες και θα μετανιώσετε πικρά για την απόφαση που λάβατε. Παραμείνετε στην πλευρά του Κυρίου! Δεν είναι πάντοτε εύκολο, όμως αξίζει να το κάνετε!»

Σάμουελ Τζ., Αυστρία

ΣΤΟ ΘΕΜΑ

**Είναι καλό να πηγαίνω
σε χορούς ή πάρτι
όπου ξέρω ότι θα γίνουν άσχημα
πράγματα, για να γίνω
ένα καλό παράδειγμα;**

Αναρωτηθείτε: «Τι είδους παράδειγμα νομίζω ότι θα είμαι πραγματικά σε αυτήν την περίπτωση;» Εάν σκοπεύετε να πάτε κάπου όπου πιθανόν να υπάρχουν ναρκωτικά ή αλκοόλ, ανήθικο ντύσιμο, μουσική με υπαινημούς στους στίχους ή άσεμνος χορός, πώς θα δείξετε στους ανθρώπους πόσο πολύ μπορούν να διασκεδάσουν χωρίς όλα αυτά; Τι θα σκεφθούν πιθανώς οι άνθρωποι γύρω σας – «Δεν είναι και σπουδαίο παράδειγμα πίστης και προτύπων;» ή «Γιατί βρίσκεται εδώ αυτός ο άνθρωπος;» Στις περισσότερες περιπτώσεις, θα είστε ένα πολύ καλύτερο παράδειγμα μην πηγαίνοντας καθόλου, διότι δεν θα εκθέσετε τον εαυτό σας, εκ προθέσεως και γνωρίζοντας, στον πειρασμό. ■

Πόση επιρροή έχει ο Σατανάς στις σκέψεις μου;

Ο Επουράνιος Πατέρας μας διασφαλίζει ότι εμείς έχουμε ηθική ελευθερά βούληση, την ικανότητα να επιλέγουμε καλό ή κακό. Δεν θα μας εξαναγκάσει να κάνουμε καλό και ο διάβολος δεν μπορεί να μας εξαναγκάσει να κάνουμε κακό (βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων*

της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ [2007], 214).

Επομένως, όσον αφορά στις σκέψεις σας, ο διάβολος έχει τόσο επιρροή όσο εσείς είστε πρόθυμοι να του δώσετε. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Ο Σατανάς δεν μπορεί να μας αποπλανήσει με τους δελεασμούς του εκτός και

αν εμείς στην καρδιά μας συναινέσουμε και ενδώσουμε» (*Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ, 213*). Είπε επίσης: «Ο διάβολος δεν έχει καμία δύναμη επάνω μας, μόνο καθώς του επιτρέπουμε» (214).

Επιπροσθέτως, οι γραφές μάς λένε ότι «δεν υπάρχει κανένας άλλος εκτός από το Θεό που να γνωρίζει τις σκέψεις σου και τις προθέσεις της καρδιάς σου» (Δ&Δ 6:16), επομένως ο Σατανάς δεν γνωρίζει στην πραγματικότητα τι

σκέπτεστε. Μπορεί μόνον να προσφέρει πειρασμούς και δελεασμούς. Όμως αν επιλέξετε να τους ακολουθήσετε, κερδίζει μεγαλύτερη δύναμη επάνω σας και οι πειρασμοί γίνονται δυνατότεροι. Ομοίως, αν αντιστέκεστε στο κακό και επιλέγετε το καλό, θα ενδυναμωθείτε και θα ευλογηθείτε. ■

Ένα ποίμνιο και ΕΝΑΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ

Μία περίφραξη για ένα ποίμνιο προβάτων μάς διδάσκει για το ενδιαφέρον του Σωτήρος για τους ανθρώπους Του.

Πρόβατα

Πέτρινοι τοίχοι

Ποιμένας

Ράβδος

Μπαστούνι

Πόρτα

Σφεντόνα

Αρχαία στάνη

Τι είναι: Μία απλή μάνδρα, μία περίφραξη με τοίχο.

Σκοπός: Να προστατεύει ένα ποίμνιο προβάτων από αρπακτικά και ληστές, ιδίως τη νύκτα.

Υλικό και κατασκευή: Πέτρες, σνήθως, με ακανθώδεις θάμνους τοποθετούνται συχνά στο επάνω μέρος των τοίχων. Πυκνοί ακανθώδεις θάμνοι χρησιμοποιούνταν επίσης συχνά για τη δημιουργία φράκτη για μία παροδικώς πρόχειρη στάνη. Σπήλαια ενίοτε εξυπηρετούσαν ως στάνες, με μικρά εμπόδια από βράχους ή θάμνους τοποθετημένα εμπρός τους.

ΒΙΒΛΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

- Τα πρόβατα ήταν πολύτιμα για το κρέας, το γάλα, το λίπος, το μαλλί, το δέρμα και τα κέρατα και ήταν κύρια ζώα για θυσία.
- Στο Ισραήλ, λύκοι, ύαινες, πάνθηρες και τσακάλια ήταν ανάμεσα στα αρπακτικά που είχαν στόχο τα πρόβατα. Κατά τα αρχαία χρόνια, λιοντάρια και αρκούδες κατοικούσαν στην περιοχή (βλέπε Α΄ Σαμουήλ 17:33-37).
- Οι ποιμένες χρησιμοποιούσαν ένα μπαστούνι για να οδηγούν τα πρόβατα και μία ράβδο και μία σφεντόνα για να τα υπερασπίζονται.
- Ο ποιμένας οδηγούσε τα πρόβατά του σε τροφή και νερό κατά τη διάρκεια της ημέρας (βλέπε Ψαλμοί 23:1-2) και πίσω στο ποίμνιο τη νύκτα. Ο ποιμένας μετρούσε τα πρόβατα καθώς επέστρεφαν, αναζητώντας παραστρατημένα, αν έλειπαν κάποια. Κατόπιν ξάπλωνε στην πόρτα του ποίμνιου για να τα προστατεύσει.
- Ο Ιησούς Χριστός αποκάλυψε τον εαυτό Του Καλό Ποιμένα (βλέπε Κατά Ιωάννην 10:11-15) επειδή θυσίασε τη ζωή Του για εμάς. Επίσης συνέκρινε τον εαυτό Του με την πόρτα της στάνης (βλέπε Κατά Ιωάννην 10:1-9), επειδή μέσω Εκείνου λαμβάνουμε πνευματική γαλούχηση, ανάπαυση, γαλήνη, σωτηρία και υπερύψωση.
- Ο Απόστολος Παύλος συνέκρινε την Εκκλησία με ένα ποίμνιο προβάτων (βλέπε Πράξεις 20:28).

ΑΛΛΑ ΠΡΟΒΑΤΑ

Ο Σωτήρας έκανε λόγο για «άλλα πρόβατα... που δεν είναι απ' αυτήν την αυλή» (Κατά Ιωάννην 10:16), δηλαδή τους Νεφίτες και τους Λαμανίτες που είχαν φύγει από τον οίκο του Ισραήλ (βλέπε Νεφί Γ΄ 15:14-24). Έκανε λόγο επίσης περί επισκέψεως των χαμένων φυλών του Ισραήλ (βλέπε Νεφί Γ΄ 15:20, 16:1-3).

Τι μπορούμε να μάθουμε

Οι στάνες είναι:

Εκεί όπου συγκεντρώνεται το ποίμνιο. Ως μέλη της Εκκλησίας, έχουμε έναν δεσμό ενότητας μέσω της πίστης και των διαθηκών μας, καθώς και επίσης μέσω του γεγονότος ότι συγκεντρωνόμαστε στην κυριολεξία. Ο Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, έχει διδάξει: «Η χαρά της ενότητας [που ο Επουράνιος Πατέρας] θέλει τόσο πολύ να μας δώσει δεν είναι μοναχική. Πρέπει να την επιζητήσουμε και να πληρούμε τις προϋποθέσεις γι' αυτήν με άλλους. Δεν προκαλεί έκπληξη τότε ότι ο Θεός μάς παροτρύνει να συγκεντρωνόμαστε, ώστε να μπορεί να μας ευλογήσει. Θέλει να συγκεντρωνόμαστε σε οικογένειες. Έχει εδραιώσει τάξεις, τομείς και κλάδους και μας έχει προστάξει να συγκεντρωνόμαστε συχνά. Σε αυτές τις συγκεντρώσεις... μπορούμε να προσευχόμαστε και να εργαζόμαστε για την ενότητα που θα μας φέρει χαρά και θα πολλαπλασιάσει τη δύναμή μας να υπηρετούμε» (“Our Hearts Knit as One”, *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2008, 69).

Ένας τόπος ασφάλειας και ανάπαυσης. Στον Ιησού Χριστό «βρίσκουμε] ανάπαυση μέσα στις ψυχές [μιας» (Κατά Ματθαίον 11:29). Η Εκκλησία Του είναι «άμυνα και... καταφύγιο» (Δ&Δ 115:6). Και όπως έχει διδάξει ο Πρόεδρος Μπίντ Πάκερ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων: «Βρίσκουμε ασφάλεια και βεβαιότητα για τον εαυτό μας... τιμώντας τις διαθήκες που έχουμε συνάψει και ζώντας σύμφωνα με τις απλές πράξεις υπακοής που απαιτούνται από τους οπαδούς του Χριστού» («Αυτά τα πράγματα γνωρίζω», *Λιαχόνα*, Μάιος 2013, 7).

Περιφρουρημένα από τον ποιμένα. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο καλός ποιμένας που μας σώζει. Υπέφερε και πέθανε ούτως ώστε να μπορέσουμε να υπερνικήσουμε την αμαρτία και τον θάνατο και να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας. Καθώς ερχόμαστε στον Χριστό και είμαστε υπάκουοι στις εντολές Του, μας ευλογεί, μας καθοδηγεί και μας προστατεύει τόσο ατομικώς όσο και ως λαό της διαθήκης Του. ■

«Πώς μπορώ να γίνω πιο άνετος αρκετά για να μιλήσω με τον επίσκοπό μου σχετικά με θέματα ή ανησυχίες;»

Μπορεί να νιώθετε νευρικοί να μιλήσετε με τον επίσκοπό σας για πράγματα με τα οποία παλεύετε και αυτό είναι φυσιολογικό. Συχνά είμαστε νευρικοί μπροστά από νέες εμπειρίες ή προτού μιλήσουμε με έναν ενήλικο.

Όμως ο επίσκοπός σας έχει κληθεί από τον Θεό. Κλήθηκε επειδή είναι αφοσιωμένος μαθητής του Ιησού Χριστού. Θα κάνει ό,τι καλύτερο για να είναι καλοσυνάτος και να έχει κατανόηση. Στόχος του είναι να σας βοηθήσει να έλθετε στον Σωτήρα, ούτως ώστε να μπορέσετε να βρείτε γαλήνη. Αρχικώς, μπορεί να νιώθετε αμηχανία να μιλήσετε μαζί του για τις ερωτήσεις ή τις αμαρτίες σας, αλλά δεν θα σκεφθεί άσχημα για εσάς. Στην πραγματικότητα, θα χαρεί που έχετε την επιθυμία να βελτιωθείτε. Και θα κρατήσει εμπιστευτικές τις συζητήσεις σας.

Δεν χρειάζεται να φέρετε τα φορτία σας μόνοι σας. Ο επίσκοπός σας μπορεί να σας βοηθήσει να βρείτε απαντήσεις στις ερωτήσεις σας και, αν χρειασθεί, να σας βοηθήσει να μετανοήσετε και να υπερνικήσετε, μέσω της εξιλέωσης του Χριστού, αισθήματα ενοχής, απόγνωσης ή αναξιοσύνης.

Καθώς μιλάτε στον επίσκοπό σας, θα αισθανθείτε την αγάπη του για εσάς. Μολονότι είναι υπεύθυνος για όλον τον τομέα ή κλάδο, η κύρια εστίασή του είναι η ευημερία των νέων ανδρών και των νέων γυναικών. Δεν τον ενοχλείτε που του ζητείτε βοήθεια.

Μπορείτε να προσευχηθείτε στον Επουράνιο Πατέρα για δύναμη και θάρρος για να μιλήσετε στον επίσκοπό σας. Εκείνος έχει εξουσιοδοτήσει τον επίσκοπό σας να σας βοηθήσει και ο επίσκοπός σας είναι πρόθυμος να το κάνει. Αν πάτε με ανοικτή καρδιά και επιθυμία να γίνετε καλύτεροι, θα ανακαλύψετε ότι φεύγετε από το γραφείο του και αισθάνεστε τόσο πολύ καλύτερα απ' ό,τι πριν.

Δεν θα σκεφθεί άσχημα για εσάς

Στον επίσκοπο του τομέα σας έχει δοθεί εξουσία να σας καθοδηγήσει μέσα από τα βήματα της μετάνοιας. Μερικές φορές το να στραφείτε στον επίσκοπό σας είναι ο μόνος τρόπος να μετανοήσετε πλήρως μέσω του Σωτήρα. Όταν χρειάστηκε να μιλήσω με τον επίσκοπό μου, με βοήθησε να βρω τον Σωτήρα και να υπερνικήσω τη βαθύτατη πληγή που είχα ποτέ. Ο επίσκοπός σας θέλει να σας βοηθήσει. Η κλήση Του είναι να σας φροντίσει και δεν θα σκεφθεί άσχημα για εσάς, επειδή πρέπει να τον δείτε για κάτι.
Μάντισον Ντ., 18 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Ο επίσκοπός σας είναι πρόθυμος να βοηθήσει

Αισθανόμουν άβολα σε συνεντεύξεις, αλλά συνειδητοποίησα τελικώς ότι ο επίσκοπός μου ήταν πάντοτε πρόθυμος να με βοηθήσει να λύσω τα προβλήματά μου. Εμπιστευθείτε τον επίσκοπό σας. Είναι ποιμένας και ο τομέας είναι το ποίμνιό του.

Τζέμι Ρ., 19 ετών, Κοτσαμπάμπα, Βολιβία

Δεν θα προδώσει την εμπιστοσύνη σας
Έχω φθάσει στο σημείο να γνωρίζω ότι ο επίσκοπος είναι πιθανότατα ο πιο αξιόπιστος

ενήλικος από τον οποίο ένας έφηβος θα μπορούσε να επιζητήσει βοήθεια. Ποτέ δεν θα πρόδιδε την εμπιστοσύνη σας – τα πάντα που μοιράζεστε με εκείνον παραμένουν στο γραφείο του. Μερικές φορές είναι τόσο δύσκολο να μοιραστείτε τα προβλήματά σας, αλλά η πρόσωπο με πρόσωπο ομιλία με κάποιον που σε αγαπά και ενδιαφέρεται και θέλει το καλύτερο για σένα το κάνει πολύ πιο εύκολο.

Νικόλ Σ., 18 ετών, Αινταχο, Η.Π.Α.

Μπορείτε να βασίζεστε σε αυτόν

Ο επίσκοπος ή ο πρόεδρος κλάδου σας είναι αληθινός υπηρέτης του Κυρίου. Μπορείτε να βασίζεστε σε εκείνον για καθοδήγηση καθώς επιζητείτε έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα και τις γραφές. Πρέπει να καταλάβετε ότι ο επίσκοπος είναι εκεί για να βοηθήσει και ότι καθοδηγείται από τον Θεό.

Στανισλάβ Ρ., 19 ετών, Ντονέτσκ, Ουκρανία

Να θυμάστε ότι σας αγαπά

Αν έχετε κάτι που πραγματικά θέλετε να συζητήσετε με τον επίσκοπο, μπορεί να είναι ευκολότερο να συνομιλήσετε με αυτόν για το σχολείο και άλλα γενικά πράγματα στην αρχή. Αν είστε νευρικοί, επειδή πρέπει να του μιλήσετε για θέματα μετάνοιας, απλώς να θυμάστε ότι σας αγαπά. Δεν χρειάζεται να είστε νευρικοί για το τι θα σκεφθεί για εσάς, επειδή θα σας κοίταζε αφ' υψηλού που θέλετε να είστε πιο κοντά στον Χριστό;

Άσλι Ντ., 17 ετών, Αριζόνα, Η.Π.Α.

Προσευχηθείτε για να γνωρίσετε

Αναρωτηθείτε γιατί νιώθετε άβολα μιλώντας στον επίσκοπό σας. Νομίζετε ότι δεν θα μπορέσει να σας βοηθήσει να λύσετε τα προβλήματά σας; Προσευχηθείτε για να γνωρίσετε ότι ο επίσκοπος σάς αγαπά και έχει κληθεί για να σας βοηθήσει.

Άνταμ Χ., 13 ετών, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

Ακόμη και αν κάνετε λάθος

Μπορεί να είναι δύσκολο και αμήχανο να εξομολογηθείτε πράγματα στον επίσκοπό σας, αλλά όταν βγείτε από το γραφείο, θα αισθανθείτε ανακουφισμένοι και θα ξέρετε ότι ο Επουράνιος Πατέρας σάς αγαπά. Θέλει να είστε ευτυχημένοι, ακόμη και αν κάνετε λάθος.

Αμάντα Ο., 16 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Είναι εδώ για να βοηθήσει

Ο επίσκοπος είναι ο ποιμένας του τομέα σας. Να θυμάστε ότι θα κάνει ό,τι καλύτερο για να σας βοηθήσει και έχει τη δύναμη του Θεού με το μέρος του. Αν νιώθετε φοβισμένοι, μπορείτε να προσευχηθείτε για δύναμη ώστε να μπορέσετε να μιλήσετε στον επίσκοπό σας. Στο τέλος, θα χαρείτε που πήγατε σε εκείνον – και θα αξίζει τον κόπο.

Σάμουελ Χ., 14 ετών, Αινταχο, Η.Π.Α.

Για περισσότερες πληροφορίες επί του θέματος, βλέπε Σκοτ Γκρόου, "Why and What Do I Need to Confess to My Bishop?" Λιαχόνα, Οκτ. 2013, 59.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟΝ

«Επιζητείτε συμβουλές από τους ηγέτες της ιεροσύνης σας,

ειδικώς τον επίσκοπό σας. Γνωρίζει τα πρότυπα και γνωρίζει τι να σας διδάξει. Επιζητήστε ευκαιρίες να είστε μαζί του. Μπορείτε να αναμένετε από εκείνον να κάνει ειλικρινείς, διερευνητικές ερωτήσεις. Να του έχετε εμπιστοσύνη. Εμπιστευθείτε τον. Ζητήστε του να σας βοηθήσει να καταλάβετε τι αναμένει από εσάς ο Κύριος. Δεσμευθείτε να ζησετε σύμφωνα με τα πρότυπα ηθικής της Εκκλησίας. Η σημαντική σχέση με έναν ενήλικο ηγέτη είναι ζωτικής σημασίας για να σας βοηθήσει να διατηρήσετε ηθικώς καθαροί και άξιοι».

Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Purity Precedes Power", Ensign, Νοέμβρ. 1990, 37.

ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

«Με κοροϊδεύουν στο σχολείο που είμαι Α.Τ.Η. Ξέρω ότι πρέπει να υπερασπίζομαι αυτό στο οποίο πιστεύω, αλλά είναι τόσο δύσκολο! Πώς γίνομαι γενναίος αρκετά για να πω σε αυτά τα άτομα να σταματήσουν;»

Στείλτε την απάντησή σας και, αν επιθυμείτε, μία φωτογραφία υψηλής ανάλυσης μέχρι την 1η Μαΐου 2015 στο iaihona@lds.org, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο iaihona@ldschurch.org, ή μέσω κανονικού ταχυδρομείου (βλέπε διεύθυνση στη σελίδα 3).

Οι ακόλουθες πληροφορίες και η άδεια θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή στο γράμμα σας: (1) ονοματεπώνυμο, (2) ημερομηνία γεννήσεως, (3) τομέας ή κλάδος, (4) πάσσαλος ή περιφέρεια, (5) η γραπτή σας άδεια και, αν είστε κάτω των 18 ετών, η γραπτή άδεια των γονέων σας (είναι αποδεκτό και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για να δημοσιευθεί η απάντησή και η φωτογραφία σας.

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

Η Έλλυ γνώριζε ποιος ήταν
ο ήρωάς της, αλλά φοβόταν
πολύ να το πει.

Ποιος είναι

Από την Σαρλότ Μέι Σέπαρντ
Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

*«Υποστηρίξτε τη συνείδηση, την τιμή και την πίστη σας.
Σταθείτε σαν ήρωας» (Children's Songbook, 158).*

Η Έλλυ δάγκωνε αγχωμένα το νύχι του
Χαντίχειρά της. Η κυρία Φιτς προ-
χωρούσε κατά μήκος των σειρών των
θρανίων και έκανε σε κάθε μαθητή
μια ερώτηση, έναν προς έναν.

«Ποιος είναι ο ήρωάς σας;» Η
κυρία Φιτς ρώτησε τον Τζέρεμυ.

Ο Τζέρεμυ δεν έχασε λεπτό
απαντώντας. «Ο μπαμπάς μου!»
είπε περήφανα.

ο ήρωάς σας;

Η κυρία Φιτς χαμογέλασε. «Και ο δικός σου, Σάρα;»
 Η απάντησή της ήρθε εξίσου γρήγορα. «Ο Αβραάμ Λίνκολν».

Η Έλλυ αισθάνθηκε την καρδιά της να χτυπά δυνατά καθώς η κυρία Φιτς συνέχισε κατά μήκος της σειράς των μαθητών. Είχαν μιλήσει για ήρωες όλη την ημέρα και τώρα όλοι έπρεπε να πουν ποιος ήταν ο αγαπημένος τους ήρωας – μπροστά σε όλη την τάξη!

Η Άμπερ και ο Τζάστιν είπαν ότι η μητέρα τους ήταν ο ήρωάς τους. Ο Γουάλτερ είπε ότι ήταν ο παπούς του. Μερικοί άλλοι μαθητές είπαν ότι οι δικοί τους ήταν ένας βασιλιάς ή ένας πρόεδρος.

Είχαν μείνει μόνο μερικοί μαθητές προτού φθάσει η κυρία Φιτς στην Έλλυ. Έπρεπε να σκεφτεί έναν ήρωα – και γρήγορα.

Η Έλλυ κοίταξε κάτω τα παπούτσια της, σε αμηχανία. Το να σκεφτεί έναν ήρωα δεν ήταν το πραγματικό πρόβλημα. Ήδη ήξερε ποιος ήταν ο ήρωάς της. Ήταν ο Ιησούς Χριστός. Θεράπαινε τους αρρώστους, ανέστησε τους νεκρούς και πλήρωσε το τίμημα για τις αμαρτίες όλων. Ήταν ο μεγαλύτερος ήρωας που είχε ζήσει ποτέ! Απλά φοβόταν πάρα πολύ να το πει.

Η Έλλυ δάγκωσε και πάλι το νύχι του αντίχειρά της, στη σκέψη ότι θα έλεγε σε όλη την τάξη ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο ήρωάς της. Και αν ο Τζέρεμι την κοροΐδευε; Και αν η Σάρα και η Άμπερ ψιθύριζαν για εκείνη στο διάλειμμα;

Βεβαίως και ήξερε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο ήρωάς της. Αλλά αυτό δεν σήμαινε ότι όλοι οι άλλοι έπρεπε να το ξέρουν επίσης.

Η κυρία Φιτς σταμάτησε ακριβώς μπροστά από το θρανίο της Έλλυ και χαμογέλασε. «Και ποιος είναι ο ήρωάς σου, Έλλυ;»

Η Έλλυ έριξε μια ματιά στη σειρά των μαθητών δίπλα της μέχρι την κυρία Φιτς. «Ο Αβραάμ Λίνκολν» ψιθύρισε.

Η κυρία Φιτς έλαμψε. «Καλά!» είπε, καθώς προχώρησε στον επόμενο μαθητή στη σειρά.

Μόλις έφυγε, οι ώμοι της Έλλυ κατέβηκαν με ανακούφιση. Πάλι καλά που είχε τελειώσει. Το τελευταίο πράγμα που χρειαζόταν ήταν όλοι στην τάξη της να ξέρουν ότι ο ήρωάς της ήταν –

«Ο Ιησούς Χριστός» είπε μια φωνή.

Τα μάτια της Έλλυ άνοιξαν διάπλατα καθώς κοίταξε σιγά-σιγά. Εκεί –μόλις λίγο πιο κάτω στη σειρά– καθόταν ένα μικρό αγόρι με αναστατωμένα μαλλιά. Ήταν λιπόσαρκος και ντροπαλός και πάντα καθόταν στο τέλος της αίθουσας. Η Έλλυ δεν ήξερε καν το όνομά του. Δεν θυμόταν εκείνον να έχει ξαναπεί κουβέντα – μέχρι τώρα.

Μερικοί μαθητές γύρισαν και κοίταξαν το αγόρι, αλλά δεν τους πρόσεξε. Απλώς κοίταξε την κυρία Φιτς και ξαναμίλησε. «Ο ήρωάς μου είναι ο Ιησούς Χριστός».

Η κυρία Φιτς χαμογέλασε θερμά και συνέχισε στην σειρά. Αλλά η Έλλυ κοίταξε το αγόρι με θαυμασμό. Εκείνη φοβόταν να πει σε όλους για τον ήρωά της, αλλά αυτός όχι. Δεν πήγαινε καν στην εκκλησία της! Αλλά ήξερε πόσο σημαντικό ήταν να σταθεί ως παράδειγμα του Ιησού Χριστού, ακόμα κι όταν ήταν δύσκολο.

Η Έλλυ χαμογέλασε στο αγόρι. Δεν θα φοβάται πλέον να πει σε οποιονδήποτε ποιος είναι ο ήρωάς της. Εξάλλου, τώρα είχε δύο. ■

Η συγγραφέας ζει στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α.

Προσευχές και καθεδρικοί ναοί

Από την ΜακΚέλι Τζωρτζ
Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας απέναντι στον άλλον» (Κατά Ιωάννην 13:35).

Η Ντάνι κοίταξε ψηλά, αλλά ακόμη δεν μπορούσε να δει το επάνω μέρος του όμορφου καθεδρικού ναού. Άνθρωποι που ανήκαν σε διαφορετική εκκλησία έρχονταν εδώ. Η Ντάνι δεν κατάλαβε γιατί η οικογένειά της επισκεπτόταν αυτήν την εκκλησία την Παρασκευή, αλλά ο μπαμπάς της είπε ότι πήγαιναν σε κάτι που λεγόταν εσπερινός.

«Τι 'ν' αυτό;» Ρώτησε η Ντάνι.

«Είναι μία συγκέντρωση όπου οι άνθρωποι τραγουδούν, διαβάζουν γραφές και προσεύχονται μαζί» είπε ο μπαμπάς της. «Σαν μια μεγάλη οικογένεια στο τέλος της ημέρας».

Στη Ντάνι άρεσε όπως ακουγόταν αυτό. Η οικογένειά της και αυτή επισκέπτονταν την Αγγλία. Την περασμένη Κυριακή πήγαν σε έναν τομέα σε μία πόλη που λεγόταν Υόρκη. Στην Προκαταρκτική όλα τα παιδιά ήξεραν τις ίδιες γραφές και τα τραγούδια που ήξερε η Ντάνι. Ήξερε ότι ο τομέας που επισκεπτόταν ήταν μέρος της αληθινής Εκκλησίας του Ιησού, όπως ακριβώς ο τομέας της στο σπίτι.

Όμως αυτός ο καθεδρικός ναός ήταν πολύ διαφορετικός απ' ό,τι είχε συνηθίσει. Παρατήρησε ένα μικρό τραπέζι γεμάτο κεριά. Η Ντάνι παρακολούθησε ένα αγόρι να ανάβει ένα κεριά.

«Γιατί ανάβεις κεριά;» Τον ρώτησε η Ντάνι.

Το αγόρι χαμογέλασε. «Ανάβω κεριά, όταν προσεύχομαι για ειδικά πράγματα. Όσο ανάβει η φλόγα,

«Θα πρέπει να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους, να είμαστε καλοί ακροατές και να δείχνουμε ευαισθησία για τις ειλικρινές πεποιθήσεις τους».

Πρεσβύτερος Ντάλιν Οουκς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «Αγαπώντας άλλους και ζώντας με διαφορές» *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2014, 27.

ελπίζω ότι η προσευχή θα εξακολουθήσει να εισακούεται από τον Θεό».

Στη Ντάνι έμοιαζαν σαν κανονικά κερτιά. Ήταν λίγο μπερδεμένη, αλλά ήθελε να είναι ευγενική. Χαμογέλασε στο αγόρι.

Η Ντάνι και η οικογένειά της κάθισαν και σύντομα άρχισε ο εσπερινός. Είδε το ίδιο αγόρι μερικές σειρές πιο πέρα. Τότε συνειδητοποίησε ότι δεν ήξερε κανένα από τα τραγούδια που τραγουδούσαν όλοι. Όταν προσευχήθηκαν, διάβασαν από ένα μικρό βιβλίο. Τα πάντα έμοιαζαν διαφορετικά απ' ό,τι είχε συνηθίσει.

Όμως η μουσική ήταν όμορφη, ακόμη και αν δεν της ήταν οικεία. Τότε ένας άνδρας σηκώθηκε να διαβάσει τις γραφές. Φορούσε άμφια, αντί για κοστούμι και γραβάτα σαν τον επίσκοπο της Ντάνι. Όμως καθώς άρχιζε να διαβάζει, η Ντάνι συνειδητοποίησε ότι ήξερε αυτήν την ιστορία! Διάβαζε για τον Ιησού που θεράπευσε τους 10 λεπρούς.

«Μπαμπά» ψιθύρισε η Ντάνι «αγαπώ αυτήν την ιστορία».

Ο μπαμπάς χαμογέλασε. «Κι εγώ».

Κατόπιν ο άνδρας με τα άμφια είπε μία προσευχή. Ζήτησε από τον Θεό να ευλογήσει όσους ήταν άρρωστοι και σε ανάγκη. Όπως έκανε και η Ντάνι! Ζήτησε επίσης μία ειδική ευλογία για τους ηγέτες αυτής της εκκλησίας. Η Ντάνι θυμήθηκε πώς η οικογένειά της ζητούσε πάντοτε από τον

Επουράνιο Πατέρα να ευλογήσει τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον και τους συμβούλους του.

Ένα θερμό αίσθημα ήλθε στην καρδιά της Ντάνι. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας τής έλεγε ότι αγαπούσε όλα τα τέκνα Του και άκουγε όλες τις προσευχές τους, ακόμη και αν πήγαιναν σε διαφορετική εκκλησία και δεν είχαν την πληρότητα του Ευαγγελίου.

Καθώς σηκώθηκαν για να φύγουν, ο μπαμπάς ήλεγξε το τηλέφωνό του. Φαινόταν λυπημένος καθώς διάβαζε τα μηνύματά του. «Η αδελφή Μόνσον απεβίωσε» είπε.

«Ωχ, όχι!» Η Ντάνι είπε μία γρήγορη προσευχή από μέσα της, ώστε ο Πρόεδρος Μόνσον να είναι καλά.

«Είσαι εντάξει;» κάποιος ρώτησε. Ήταν το αγόρι από πριν. Είχε ακούσει τη Ντάνι και φαινόταν ανήσυχος.

«Η αδελφή Μόνσον απεβίωσε» είπε η Ντάνι. «Ήταν η σύζυγος του προφήτη μας, του Προέδρου Μόνσον».

«Λυπάμαι» είπε ευγενικά. «Θ' ανάψω ένα κερί για εκείνον».

Η Ντάνι χαμογέλασε και τον ευχαρίστησε. Σκέφθηκε ότι ήταν καλό εκ μέρους του αγοριού να πει μία ειδική προσευχή για τον Πρόεδρο Μόνσον. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα άκουγε την προσευχή που είπε εκείνη από μέσα της και την προσευχή που είπε και το αγόρι. ■

Η συγγραφέας μένει στη Γιούτα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Από τον
Πρεσβύτερο
Ράσελ Νέλσον

Της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Τα μέλη της Απαρτίας
των Δώδεκα Απο-
στόλων είναι ειδικοί
μάρτυρες του Ιησού
Χριστού.

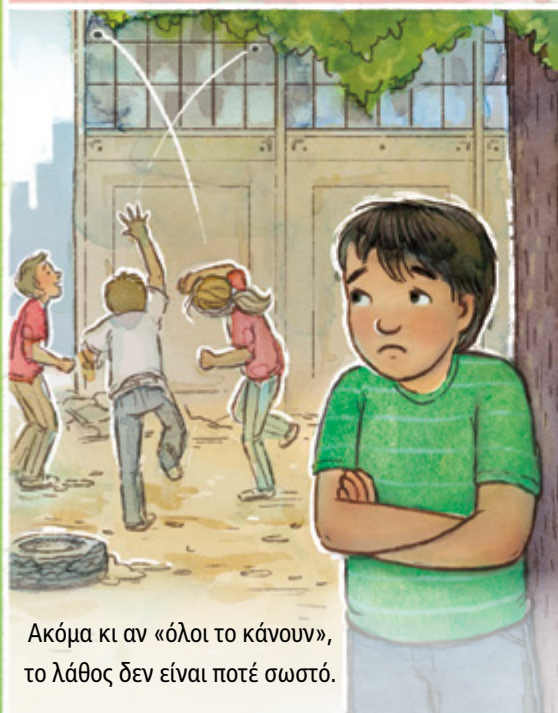
Γιατί το να είμαστε ΥΠΑΚΟΥΟΙ είναι τόσο σημαντικό;

Η τήρηση των εντολών
φέρνει ευλογίες, κάθε φορά!

Η παραβίαση των εντολών
επιφέρει την απώλεια ευλογιών, κάθε φορά!

Ακόμα κι αν «όλοι το κάνουν»,
το λάθος δεν είναι ποτέ σωστό.

Όταν είστε υπάκουοι στον
Θεό, αφήνετε να φανεί η πίστη σας.

«Αυτή είναι η
ημέρα που έκανε
ο Κύριος· ας
αγαλλιόσουμε, και
ας ευφρανθούμε
σ' αυτή».

—Ψαλμοί 118:24

ΕΚΔΟΣΗ ΓΡΑΦΙΣΤΗ ΥΠΟ ΜΑΤΤ ΣΜΙΤΘ

Ο Ιησούς Χριστός θεραπεύει έναν λεπρό

Από την Έριν Σάντερσον

Σκεφθείτε όταν ήσαοτε άρρωστοι. Έκανε Σκάποιος κάτι καλό για να σας βοηθήσει να αισθανθείτε καλύτερα;

Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε για το πώς ο Ιησούς έδειξε καλοσύνη σε ανθρώπους που ήταν άρρωστοι. Μία ημέρα ένας άνδρας με μία οδυνηρή δερματική ασθένεια, η οποία ονομάζεται λέπρα, πήγε στον Ιησού. Ήξερε ότι ο Ιησούς είχε τη δύναμη να θεραπεύσει τον καθέναν που ήταν άρρωστος. Πίστευε ότι ο Ιησούς μπορούσε να τον θεραπεύσει. Ο Ιησούς άγγιξε τον λεπρό και είπε: «Θέλω, να καθαριστείς» (Κατά Μάρκον 1:41). Μόλις μίλησε ο Ιησούς, ο άνδρας θεραπεύθηκε.

Μπορούμε να ακολουθήσουμε τα χνάρια του Ιησού, με το να είμαστε καλοσυνάτοι και στοργικοί με τους άλλους που είναι άρρωστοι ή λυπημένοι. ■

Η συγγραφέας μένει στη Γιούτα των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τις μορφές των γραφών στη σελίδα 74 για να πείτε την ιστορία από το Κατά Μάρκον 1:40-42. Κατόπιν θα μπορούσατε να διαβάσετε το Ιούδα 1:22 και να σχεδιάσετε πώς να κάνετε κάτι ως οικογένεια για να κάνετε κάτι διαφορετικό στη ζωή κάποιου. Ίσως θα μπορούσατε να υπηρετήσετε κάποιον στα κρυφά!

Τραγούδι: "Tell Me the Stories of Jesus"
(*Children's Songbook*, 57)

Γραφές: Κατά Μάρκον 1:40-42

Βίντεο: Πηγαίστε στο Biblevideos.org για να παρακολουθήσετε το "Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath" [«Ο Ιησούς θεραπεύει έναν χωλό την Ημέρα του Κυρίου»] και το "Jesus Heals a Man Born Blind" [«Ο Ιησούς θεραπεύει έναν εκ γενετής τυφλό»].

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Με την οικογένειά σας, κάντε παιχνίδι ρόλων για το πώς θα μπορούσατε να δείξετε αγάπη για άλλους σε αυτές τις καταστάσεις. Επινοήστε ορισμένες από τις δικές σας καταστάσεις!

Μία νέα οικογένεια μετακόμισε στη γειτονιά σας.

Κάποια παιδιά είναι κακά με ένα άλλο παιδί στο σχολείο.

Ένας επισκέπτης που δεν γνωρίζει κανέναν στην εκκλησία έρχεται στην Προκαταρκτική.

Ο μικρότερος αδελφός ή η μικρότερη αδελφή σας δεν έχει με ποιον να παίξει.

Το μωρό κλαίει και η μητέρα σας προσπαθεί να φτιάξει βραδινό.

Ένα άτομο στον τομέα ή τον κλάδο σας είναι άρρωστο και δεν μπορεί να βγει έξω από το σπίτι.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ: ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

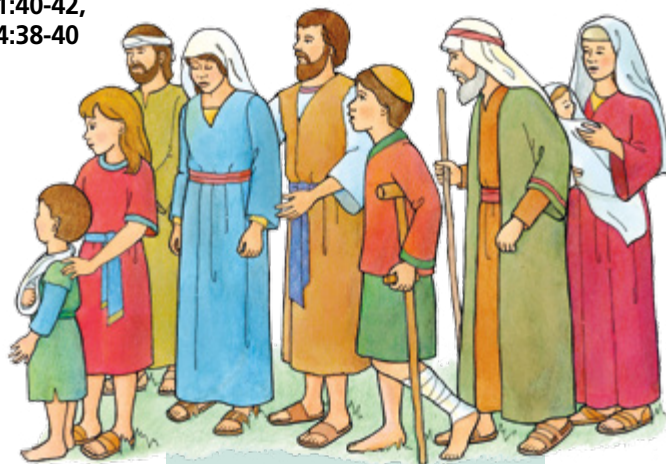
Η Καινή Διαθήκη έχει τέσσερα ειδικά βιβλία που ονομάζονται Ευαγγέλια, τα οποία γράφτηκαν από μερικούς από τους μαθητές του Ιησού. Τα Ευαγγέλια μιλούν για όταν ο Ιησούς Χριστός ζούσε επάνω στη γη. Η ιστορία για τη θεραπεία του λεπρού βρίσκεται σε τρία από τα Ευαγγέλια. Είναι στο Κατά Μάρκον 1:40-42 και επίσης στο Κατά Ματθαίον 8:2-4 και στο Κατά Λουκάν 5:12-14.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΡΑΦΗ: ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΛΕΞΗΣ

Στο Κατά Μάρκον 1:41 χρησιμοποιείται η λέξη *σπλαχνίστηκε*. Μερικές φορές υπάρχουν μεγάλες λέξεις στη Βίβλο που μπορεί να μην καταλαβαίνετε. Όταν βρείτε μία λέξη που δεν γνωρίζετε, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τον Οδηγό στις γραφές για να σας βοηθήσει! Για παράδειγμα, μπορείτε να αναζητήσετε το «σπλαχνίζομαι» για να βρείτε τι σημαίνει και για να βρείτε άλλες γραφές που το χρησιμοποιούν. Ποιες άλλες λέξεις μπορείτε να ψάξετε στην ιστορία για τον Ιησού που θεραπεύει τον άνδρα με λέπρα;

Ο Ιησούς θεραπεύει τους αρρώστους

Κατά Μάρκον 1:40-42,
Κατά Λουκάν 4:38-40

Πλήθος

Κολλήστε αυτήν τη σελίδα σε χοντρό χαρτί ή χαρτόνι. Κατόπιν κόψτε τις μορφές και επισυνάψτε τις σε ξυλάκια ή χάρτινες σακούλες. Χρησιμοποιήστε τις για να βοηθήσετε στη δραματοποίηση ιστοριών από την Καινή Διαθήκη. Μπορείτε να εκτυπώσετε περισσότερα αντίτυπα στο liahona.lds.org.

Ιησούς Χριστός

Λεπρός

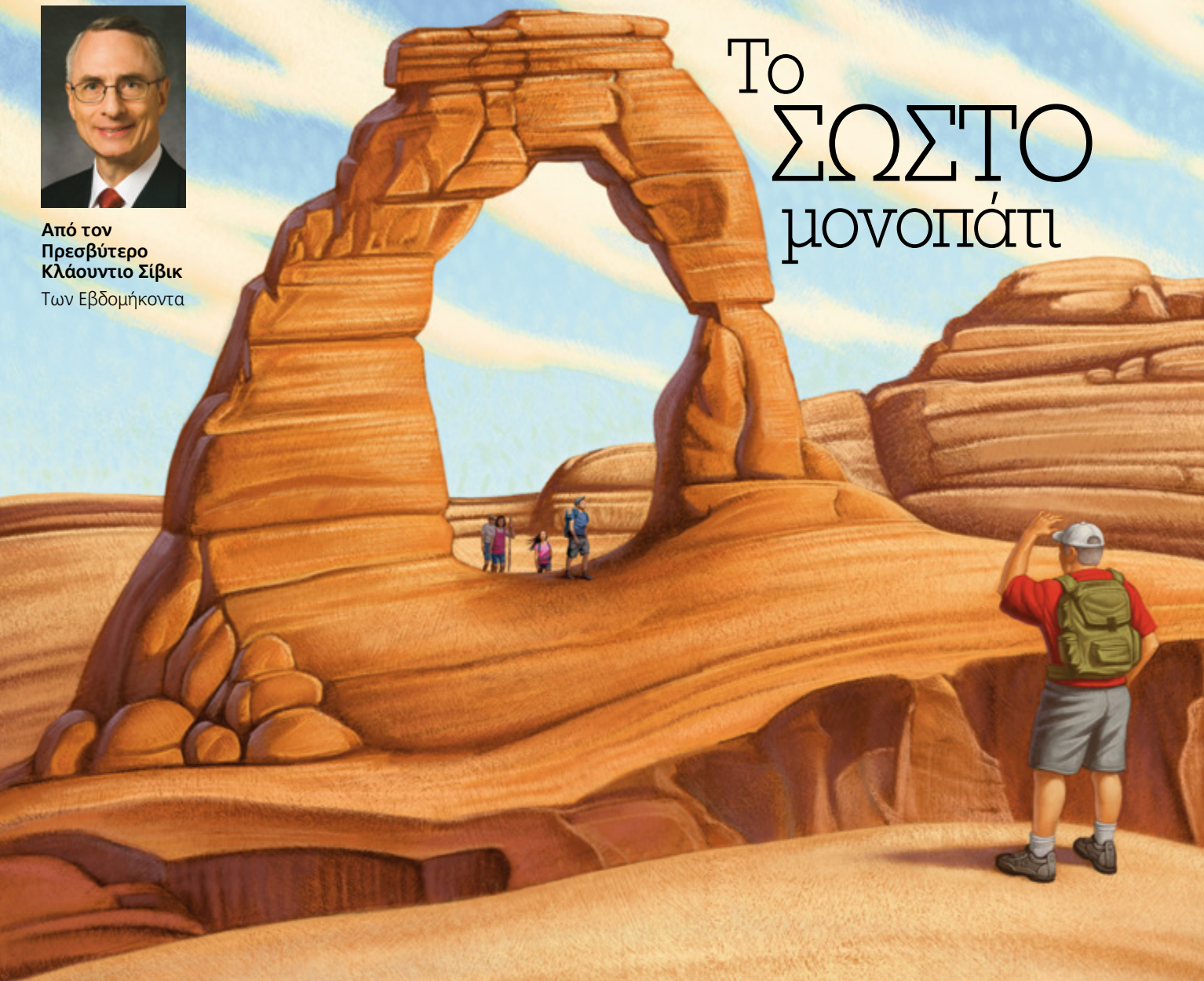

Η πεθερά του Πέτρου

Από τον
Πρεσβύτερο
Κλάουντιο Σίβικ
Των Εβδομήκοντα

Το ΣΩΣΤΟ μονοπάτι

*«Ακούστε τα λόγια τού Θεού εκείνου που σας έπλασε»
(ΔεΔ 43:23).*

Πριν από πολλά χρόνια η οικογένειά μου κι εγώ επισκεφθήκαμε το Εθνικό Πάρκο Arches στη Γιούτα των Η.Π.Α. Μία από τις ωραιότερες και διασημότερες αψίδες στο πάρκο είναι η Delicate Arch και αποφασίσαμε να σκαρφαλώσουμε στο βουνό για να την φτάσουμε.

Ξεκινήσαμε με ενθουσιασμό, όμως σύντομα οι άλλοι θέλησαν να ξεκουραστούν. Ήθελα να φτάσω εκεί πιο σύντομα, γι' αυτό συνέχισα μόνος. Χωρίς να προσέξω στο μονοπάτι που έπρεπε να πάρω, άρχισα να ακολουθώ έναν άνδρα που έδειχνε να ξέρει πού πήγαινε.

Το μονοπάτι έγινε δυσκολότερο στην ανάβαση. Ήμουν βέβαιος ότι η οικογένειά μου δεν θα μπορούσε να τα καταφέρει. Ξαφνικά είδα την Delicate Arch,

όμως προς έκπληξή μου δεν μπορούσα να την φτάσω. Το μονοπάτι που είχα πάρει δεν οδηγούσε στην αψίδα.

Απογοητεύτηκα και γύρισα πίσω. Περίμενα με ανυπομονησία ώσπου συνάντησα ξανά την ομάδα μου. Μου είπαν ότι είχαν ακολουθήσει τις πινακίδες που έδειχναν τον σωστό δρόμο και, με προσοχή και προσπάθεια, είχαν φτάσει στην Delicate Arch. Δυστυχώς, είχα πάρει τον λάθος δρόμο. Τι μάθημα έμαθα!

Μην χάνετε από τα μάτια σας το μονοπάτι προς την αιώνια ζωή με τον Επουράνιο Πατέρα σας. Ακολουθήστε τις αρχές και τις εντολές του Ευαγγελίου που μαθαίνετε και θα βρίσκεστε στο σωστό μονοπάτι για να ζήσετε μαζί Του για πάντα. ■

Από το «Ας μην πάρουμε τον λάθος δρόμο», Λιαχόνα, Μάιος 2014, 39-41.

Ξέρω ότι ο Ιησούς με αγαπά

Από την Τζέιν ΜακΜπράιντ Τσόετ

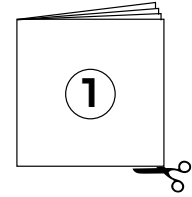
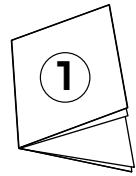
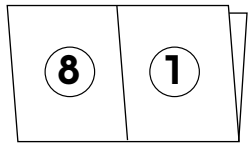
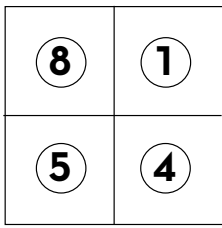
Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

Η Λάνυ προσπαθούσε πολύ σκληρά να είναι ευλαβής στην εκκλησία. Όμως ήταν κουρασμένη και ήθελε πραγματικά να κουνήσει τα πόδια της.

Αφού τελείωσε η μετάληψη, η Λάνυ άνοιξε το βιβλίο της για τον Ιησού. Βρήκε την απεικόνιση του Ιησού με τα μικρά παιδιά. Την έκανε να αισθανθεί γαλήνια και ευτυχισμένη μέσα της.

Η ιστορία συνεχίζεται στη σελίδα 79.

1-Κόψτε

Το βιβλίο μου για τον ΙΗΣΟΥ

8

Το ξέρω πως με αγαπά
Υπό Tami Jeppson Creamer και Derena Bell

1

2-Διπλώστε

5

Αν και δεν Τον είδα από κοντά, υπάρχει πραγματικά.

4

4-Κόψτε

Την αγάπη που Χε για τα μικρά τη νιώθει και για με.

3-Διπλώστε

Σε όμορφο μέρος πριν πολύ καιρό,
ήταν παιδιά μαζεμένα

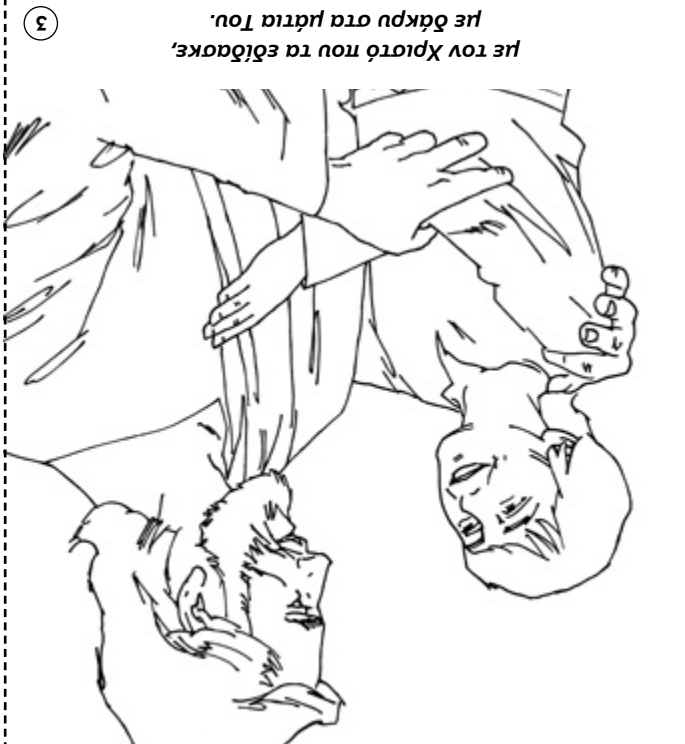
2

Με πίστη στην καρδιά, το ξέρω πως με αγαπά.

7

Διπλώστε

Με τον Χριστό που τα είδασκα,
με δάκρυ στα μάτια Του.

3

Το ξέρω, ζει! Τον Σωτήρ' ακολούθω.

6

Διπλώστε

Αφού τελείωσε η μετάληψη, η Λάνυ ρώτησε τη μαμά της: «Γιατί είναι ευκολότερο να είμαι ευλαβής, όταν κοιτάζω το βιβλίο μου για τον Ιησού;»

«Νομίζω επειδή σου υπενθυμίζει πόσο πολύ σε αγαπά ο Ιησούς» είπε η μαμά.

Η Λάνυ ένευσε καταφατικά. «Νομίζεις ότι ο Ιησούς ξέρει ότι Τον αγαπώ και εγώ;» ρώτησε εκείνη.

Η μαμά αγκάλιασε τη Λάνυ. «Ναι, είμαι βέβαιη ότι το ξέρει». ■

Η συγγραφέας ζει στο Κολοράντο των Η.Π.Α.

Αυτός ο μήνας σημειώνει τα 100 χρόνια από τότε που η Πρώτη Προεδρία παρότρυνε τα μέλη να έχουν οικογενειακή βραδιά. Το ακόλουθο απόσπασμα προέρχεται από την επιστολή της Πρώτης Προεδρίας η οποία παρουσιάζει την οικογενειακή βραδιά. Κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 1915 και εκτυπώθηκε στο Improvement Era τον Ιούνιο του 1915 (σελίδες 733-734). Η χρήση κεφαλαίων γραμμμάτων και η στίξη έχουν εκσυγχρονισθεί.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές: Συμβουλευόμαστε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να τηρούν πιο στενά την εντολή του Κυρίου που δόθηκε στο 68ο τμήμα από το Δίδαχό και Διαθήκες:

«Και πάλι, εφόσον οι γονείς έχουν παιδιά στη Σιών... και δεν τα διδάσκουν ώστε να καταλάβουν το δόγμα τής μετάνοιας, τής πίστης στο Χριστό τον Υιό του ζώντος Θεού, του βαπτίσματος και τής δωρεάς του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία, όταν είναι οκτώ χρονών, η αμαρτία θα είναι στο κεφάλι των γονέων...

«Και επίσης να διδάσκουν τα παιδιά τους να προσείχονται και να βαδίζουν σωστά ενώπιον του Κυρίου» [βλέπε Δ&Δ 68:25-28].

Τα τέκνα της Σιών θα πρέπει να τηρούν πληρέστερα την εντολή του Κυρίου που δόθηκε στον αρχαίο Ισραήλ και επαναλήφθηκε προς τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών:

«**ΤΙΜΑ τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη, που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου**» [Έξοδος 20:12].

Οι αποκαλύψεις αυτές έχουν μεγάλη ισχύ για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και απαιτείται από τους πατέρες και τις μητέρες σε αυτήν την Εκκλησία να διδαχθούν αυτές οι εντολές και να εφαρμοστούν στο σπίτι τους.

Γι' αυτόν τον σκοπό συμβουλευόμαστε και παροτρύνουμε την

καθιέρωση μιας «οικογενειακής βραδιάς» σε ολόκληρη την Εκκλησία, κατά την οποία ο πατέρας και η μητέρα θα μπορούν να συγκεντρώνουν τα αγόρια και τα κορίτσια γύρω τους, στο σπίτι, και θα τους διδάσκουν τον λόγο του Κυρίου. Έτσι μπορούν να μάθουν πληρέστερα τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της οικογένειάς τους και ταυτοχρόνως να εξοικειωθούν και να εξοικειώσουν

μικρότερα παιδιά μπορούν να παρουσιαστούν κατάλληλες απαγγελίες, τραγούδια, ιστορίες και παιχνίδια. Πρόχειρο γεύμα που μπορεί να έχει κατά κύριο λόγο προετοιμασθεί στο σπίτι, θα μπορούσε να σερβιριστεί.

Η επισιμότητα και η τυπικότητα θα πρέπει να αποφεύγονται προσεκτικά και όλη η οικογένεια θα πρέπει να συμμετάσχει στις ασκήσεις.

Οι συγκεντρώσεις αυτές θα παρέχουν ευκαιρίες για αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμεσα σε γονείς και παιδιά, ανάμεσα σε αδέρφια καθώς και θα δώσουν την ευκαιρία για λόγια προειδοποίησης, συμβουλής από τους γονείς στα αγόρια και τα κορίτσια τους. Θα παρέχουν την ευκαιρία στα αγόρια και τα κορίτσια να τιμούν τον πατέρα και τη μητέρα και να δείξουν την εκτίμησή τους για τις ευλογίες του σπιτιού, ούτως ώστε να μπορεί στην κυριολεξία να εκπληρωθεί η υπόσχεση του Κυρίου προς αυτούς και να παραταθεί η ζωή τους και να γίνει ευτυχισμένη...

Παροτρύνουμε... τους νέους να παραμένουν σίτι εκείνη τη βραδιά και να χρησιμοποιούν την ενέργειά τους για να την κάνουν διδακτική, επωφελή και ενδιαφέρουσα.

Εάν οι Άγιοι υπακούσουν στη συμβουλή αυτή, υποσχόμαστε ότι μεγάλες ευλογίες θα απορρυσουν. Η αγάπη μέσα στο σπιτικό και η υπακοή στους γονείς θα αυξηθούν. Θα αναπτυχθεί η πίστη στις καρδιές των νέων του Ισραήλ και θα αποκτήσουν δύναμη, για να μάχονται τις κακές επιρροές και τους πειρασμούς οι οποίοι τους περιστοιχίζουν.

Οι αδελφοί σας,
ΤΖΟΖΕΦ Φ. ΣΜΙΘ
ΑΝΤΟΝ ΛΑΝΤ
ΤΣΑΡΛΣ ΠΕΝΡΟΥΥΖ
Πρώτη Προεδρία ■

100 ΧΡΟΝΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΡΑΔΙΑΣ

τα παιδιά τους πιο ενδελεχώς με τις αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Αυτή η οικογενειακή βραδιά θα πρέπει να είναι αφιερωμένη στην προσευχή, στο τραγούδι, σε ύμνους, σε τραγούδια, σε ενόργανη μουσική, σε διάβασμα των γραφών, σε οικογενειακά ζητήματα και σε συγκεκριμένη διδασκαλία επί των αρχών του Ευαγγελίου και σε ηθικά προβλήματα της ζωής καθώς και σε καθήκοντα και υποχρεώσεις των παιδιών προς τους γονείς, στο σπίτι, στην Εκκλησία, στην κοινωνία και το έθνος. Για

ΕΣΩΤΕΡΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πώς μπορώ να κάνω προτεραιότητα την οικογενειακή βραδιά;

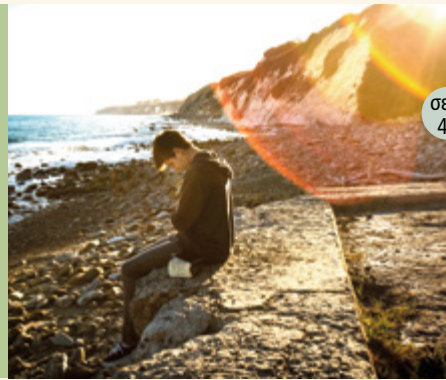
«Ενώ εργάζεστε για να ενδυναμώσετε την οικογένειά σας και να καλλιεργήσετε ειρήνη, θυμηθείτε... την εβδομαδιαία οικογενειακή βραδιά. Να είστε προσεκτικοί, ώστε να μην κάνετε την οικογενειακή βραδιά σας απλώς μια μεταγενέστερη σκέψη μιας πολυάσχολης ημέρας. Αποφασίστε ότι τη Δευτέρα το βράδυ η οικογένειά σας θα είναι συγκεντρωμένη στο σπίτι για τη βραδιά. Μην αφήσετε απαιτήσεις της δουλειάς, αθλήματα, εκτός προγράμματος δραστηριότητες, σχολική εργασία στο σπίτι ή οτιδήποτε άλλο να γίνουν σημαντικότερα από εκείνον τον χρόνο που περνάτε μαζί στο σπίτι με την οικογένειά σας. Η δομή της βραδιάς σας δεν είναι τόσο σημαντική, όσο ο χρόνος που επενδύετε. Το Ευαγγέλιο θα πρέπει να διδάσκεται τόσο τυπικά, όσο και ανεπίσημα. Κάντε το μια εμπειρία με σημασία για κάθε μέλος της οικογένειας».

Επίσης σε αυτό το τεύχος

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

ΠΡΟΧΩΡΗΣΤΕ ΜΕ **ΠΙΣΤΗ**

Αυτές οι τέσσερις εσώτερες γνώσεις από τη ζωή του Νεφί μπορούν να σας δώσουν πεποίθηση στη δική σας λήψη αποφάσεων.

σελ.
44

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ

σελ.
50

ΧΑΡΗ ΣΤΟΝ **ΤΖΟΖΕΦ**

Πώς είναι διαφορετική η ζωή σας χάρη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ; Σκεφθείτε αυτούς τους έξι τρόπους.

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΞΕΡΩ ΟΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΑΓΑΠΑ

Κάνε το δικό σου βιβλιαράκι για να σε βοηθήσει να είσαι ευλαβικός κατά τη διάρκεια της εκκλησίας.

σελ.
76

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ